

Ellen G. White Estate

เคล็ดลับแห่งความสุข

เอลเลน จี. ไวท์.

เคล็ดลับแห่งความสุข

1. ความรักของพระเจ้าที่มีให้แก่มนุษย์.....	2
2. คนบาปต้องการพระเยซู.....	17
3. การกลับใจ.....	27
4. การสารภาพบาป.....	56
5. การอุทิศถวายตน.....	66
6. ความเชื่อและการยอมรับ.....	78
7. การทดสอบการเป็นสาวก.....	91
8. เติบโตใหญ่ขึ้นในพระเยซู.....	109
9. ชีวิตและการรับใช้.....	127
10. รู้จักพระเจ้า.....	141
11. อภิสัทธ์ของการอธิษฐาน.....	156
12. จะทำอย่างไรกับความสงสัย.....	180
13. จงชื่นชมยินดีในพระเจ้า.....	196

<https://m.egwwritings.org/th/book/14099/info>

1. ความรักของพระเจ้าที่มีให้แก่มนุษย์

ธรรมชาติและพระคัมภีร์ต่างเป็นพยานถึงความรักของพระเจ้า พระบิดาแห่งสรวงสวรรค์ของเราทรงเป็นแหล่งกำเนิดของชีวิต สติปัญญาและความชื่นชมยินดี จงมองดูธรรมชาติที่อัศจรรย์และงดงาม ลองพิจารณาถึงธรรมชาติที่ปรับเปลี่ยนสภาพของตนเองได้อย่างน่าพิศวง ซึ่งเกิดขึ้นไม่ใช้เพียงเพื่อผลประโยชน์และความผาสุกของมนุษย์เท่านั้น แต่เพื่อสรรพสิ่งที่มีชีวิตทั้งมวล แสงแดดและสายฝนที่นำความสุขและความสดชื่นมาให้แก่พื้นผิวโลก เนินเขา ทะเลและพื้นที่ราบ ต่างบอกให้เราทราบถึงเรื่องความรักของพระผู้ทรงสร้างโลก พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีพให้แก่สรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง ผู้ประพันธ์สดุดีได้บรรยายไว้อย่างงดงามว่า

“ดวงตาทุกดวงมองดูพระองค์ด้วยความหวัง และพระองค์ประทานอาหารให้ตามเวลา พระองค์แบพระหัตถ์ออก

และทรงให้สรรพสิ่งที่มีชีวิตอิมตามความ
ปรารถนา”

สดุดี 145:15, 16 {SC 9.1}

พระผู้เป็นเจ้าของทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นผู้ที่บริสุทธิ์ดี
พร้อมและมีความสุข โลกที่สวยงามซึ่งสร้างโดย
ฝิพระหัตถ์ของพระผู้สร้างนั้นไม่มีร่องรอยของ
การเปื้อยเนาหรือเงาของความเลวร้าย ความ
หายนะและความตายเข้ามาในโลกนี้ได้ก็
เนื่องจากการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า
ซึ่งเป็นพระบัญญัติแห่งความรัก แต่ท่ามกลาง
ความทุกข์ระทมซึ่งเป็นผลของบาป ความรักของ
พระผู้เป็นเจ้าของก็ยังคงสำแดงให้ประจักษ์ พระวจนะ
ได้บันทึกไว้ว่า พระเจ้าทรงแข่งสาปผืนแผ่นดินก็
เพื่อเห็นแก่มนุษย์ ปฐมกาล 3:17 ความทุกข์ยาก
และความลำบากที่เป็นเหมือนเสี้ยนหนาม ซึ่ง
ทำให้ชีวิตของมนุษย์ต้องตรากตรำและเป็นภาระ
นั้น พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้เพื่อประโยชน์แก่เขา
เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกฝนซึ่งจำเป็น
อย่างยิ่งในแผนการของพระองค์ที่จะจุดเขาให้
พ้นจากความหายนะและความเสื่อมสลายที่เป็น

ผลจากบาป แม้โลกใบนี้ได้แผ่พ่ายต่อบาปก็ไม่
ได้มีแต่ความโศกเศร้าและความทุกข์ยาก
ท่ามกลางธรรมชาติเองยังมีข่าวแห่งความหวัง
และการปลอบประโลม ยังมีดอกไม้ท่ามกลางคม
หนาม และพวงหรีดที่ยังถูกปกคลุมด้วยดอก
กุหลาบ {SC 9.2}

บนดอกไม้ที่ผลิบาน บนยอดใบเรียวงามของต้น
หญ้าที่อกขึ้นมา ต่างจารึกไว้ว่า “พระเจ้าทรง
เป็นความรัก” นกนาร์กที่ส่งเสียงร้องก้องใน
อากาศด้วยบทเพลงไพเราะแห่งความสุข ดอกไม้
ที่ถูกแต่งแต้มอย่างประณีตที่ส่งกลิ่นหอมอัน
บริสุทธิ์ให้แก่บรรยากาศ ต้นไม้สูงใหญ่ในป่าที่
ปกคลุมด้วยใบเขียวชอุ่ม ต่างเป็นพยานให้เห็นว่า
พระเจ้าของเราทรงรักใคร่และห่วงใยเยี่ยงพ่อ
และทรงต้องการให้บุตรทั้งหลายของพระองค์มีค
วามสุข {SC 10.1}

พระวามะของพระเจ้าเปิดเผยให้เห็นพระลักษณะ
ของพระองค์ พระองค์ทรงประกาศถึงความรัก
และพระเมตตาคุณอันหาที่สิ้นสุดไม่ได้ของ
พระองค์เอง เมื่อโมเสสกราบทูลว่า “ขอทรง

สำแดงพระสิริของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด”
นั่น พระเจ้าตรัสตอบว่า “เราจะให้คุณความดี
ทั้งสิ้นของเราประจักษ์แจ้งต่อหน้าเจ้า” อพยพ
33:18, 19 นี่คือนพระสิริของพระองค์
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าเสด็จผ่านโมเสสไป และพระองค์
ทรงประกาศว่า “พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์ เป็น
พระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณาและพระคุณ
พระองค์กริ้วซ้ำ ทรงบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง
และความสัตย์จริง ผู้ทรงสำแดงความรักมั่นคง
จนถึงพันๆ ชั่วอายุคน ผู้ประทานอภัยการล่วง
ละเมิด การทรยศและบาป” อพยพ 34:6, 7
พระองค์ทรง “กริ้วซ้ำและบริบูรณ์ด้วยความรักมั่ง
คง” “เพราะว่าพระองค์ท่านพอพระทัยในความรัก
มั่นคง” โยนาห์ 4:2; มีคาห์ 7:18 {SC 10.2}

พระเจ้าผู้กมัดจิตใจของเราไว้กับพระองค์ด้วย
ของประทานมากมายทั้งจากสวรรค์และโลกนี้
พระองค์ทรงใช้สิ่งต่างๆ ในธรรมชาติและความ
สัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและลึกซึ้งที่สุดในโลกเท่าที่
จิตใจของมนุษย์จะรู้จัก เพื่อสำแดงพระองค์เอง
ให้แก่เรา แต่สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นความรักของ
พระองค์ได้ไม่บริบูรณ์ ถึงแม้พระเจ้าจะทรงโปรด

ประธานหลักฐานต่างๆ ทั้งหมดแล้วก็ตาม คัมภีร์
ของความดีได้บดบังความนึกคิดของมนุษย์ จน
พวกเขามองดูพระเจ้าด้วยความหวาดกลัว พวกเขา
เขามองว่าพระองค์ทรงโหดร้ายและไม่ให้อภัย
ซาตานชักนำมนุษย์ให้เข้าใจว่า พระลักษณะ
สำคัญที่สุดของพระเจ้าคือ พระองค์ทรงเป็นผู้
พิพากษาที่เข้มงวด ผู้ตัดสินโหดเหี้ยม เจ้าหนี้
เกรี้ยวกราดและแข็งกร้าว มันวาดภาพพระเจ้าผู้สร้าง
ให้เป็นผู้ที่จ้องมองมนุษย์ด้วยดวงตาที่ริษยาเพื่อ
คอยจับผิดและหาข้อผิดพลาดและนำมนุษย์มา
ลงโทษ เพื่อขจัดเงามืดนี้และแสดงให้เห็นถึง
ความรักอันไร้ขอบเขตของพระเจ้า พระเยซูจึง
เสด็จมาดำเนินชีวิตอยู่ท่ามกลางมนุษย์ {SC
10.3}

พระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาจากสวรรค์เพื่อ
เปิดเผยพระบิดาให้ประจักษ์ “ไม่มีใครเคยเห็น
พระเจ้าเลย แต่พระบุตรองค์เดียวผู้สถิตในพระ
ทรงของพระบิดา ทรงสำแดงพระเจ้าแล้ว” ยอ
ห์น 1:18 “ไม่มีใครรู้จักพระบิดานอกจากพระบุตร
และคนที่พระบุตรประสงค์จะสำแดงให้รู้” มัทธิว
11:27 เมื่อสาวกคนหนึ่งทูลขอว่า “ขอสำแดงพระ

บิดาให้ข้าพระองค์เห็น” พระเยซูตรัสตอบว่า “เรา
อยู่กับท่านนานถึงขนาดนี้แล้วท่านยังไม่รู้จักเรา
อีกหรือ คนที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา ท่านจะ
พูดได้อย่างไรอีกว่า ขอสำแดงพระบิดาให้พวก
ข้าพระองค์เห็น” ยอห์น 14:8, 9 {SC 11.1}

พระเยซูตรัสถึงพระราชกิจของพระองค์ในโลกว่า
พระเจ้า “ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้เพื่อนำชาวดีมายัง
คนยากจน พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาประกาศ
อิสรภาพแก่พวกเขaley ประกาศแก่คนตาบอดว่า
จะได้เห็นอีก ปลอoyผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ”
ลูกา 4:18 นี้เป็นพระราชกิจของพระองค์ พระองค์
ทรงดำเนินไปทุกหนทุกแห่งเพื่อทำการดีและ
รักษาผู้ที่ถูกซาตานครอบงำไว้ให้หาย หมู่บ้าน
หลายแห่งไม่มีบ้านใดที่มีเสียงร้องคร่ำครวญของ
ความเจ็บป่วยเลย เพราะพระองค์เสด็จดำเนิน
เข้าไปและทรงรักษาคนป่วยในบ้านเรือนเหล่านั้น
พระราชกิจของพระองค์เป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็น
เห็นว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงเจิมพระองค์ พระราชกิจ
ทุกอย่างที่พระองค์ทรงกระทำในชีวิตของ
พระองค์ ได้แสดงให้เห็นถึงความรัก ความเมตตา
และความเห็นอกเห็นใจ พระทัยของพระองค์ทรง

เมตตาสงสารเหล่าบุตรของมนุษย์ พระองค์ทรง
รับธรรมชาติของมนุษย์ เพื่อพระองค์จะทรง
เข้าถึงความต้องการของมนุษย์ได้ ผู้ที่ยากจน
และต่ำต้อยที่สุดไม่กลัวที่จะเข้ามาหาพระองค์
แม้เด็กเล็กๆ ก็ยังหลงไหลในพระองค์ พวกเขา
ชอบที่จะขึ้นนั่งบนตักของพระองค์และจ้องมองดู
พระพักตร์ที่เศร้าหมองแต่เต็มเปี่ยมด้วยความรัก
{SC 11.2}

พระเยซูไม่ทรงปิดบังความจริงแม้เพียงคำเดียว
แต่พระองค์ตรัสความจริงเหล่านั้นด้วยความรัก
เสมอ เมื่อพระองค์ทรงติดต่อกับคนทั้งหลาย
พระองค์ทรงใช้ไหวพริบและความรอบคอบและ
ความสนพระทัยที่เปี่ยมด้วยความเมตตา พระองค์
ไม่เคยหยาบคาย ไม่เคยตรัสคำพูดที่รุนแรงโดย
ไม่จำเป็น ไม่เคยทำให้จิตวิญญาณที่อ่อนไหว
ต้องได้รับความเจ็บปวดโดยไม่จำเป็น พระองค์
ไม่ได้ตำหนิความอ่อนแอของมนุษย์ พระองค์ตรัส
อย่างตรงไปตรงมา แต่ตรัสด้วยความรักเสมอ
พระองค์ทรงประณามความหน้าซื่อใจคด ความ
ไม่เชื่อ และความชั่ว แต่ขณะเมื่อพระองค์ทรง
ตำหนิด้วยคำพูดที่เสียดแทงนั้น พระสุรเสียงของ

พระองค์กลับเต็มไปด้วยความโศกเศร้า พระองค์
ทรงกันแสงให้แก่กรุงเยรูซาเล็มซึ่งเป็นเมืองที่
พระองค์ทรงรัก เป็นเมืองที่ปฏิเสธไม่ยอมรับ
พระองค์ผู้ทรงเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็น
ชีวิต พวกเขาปฏิเสธพระองค์ผู้ทรงเป็นพระผู้ช่วย
ให้รอด แต่พระองค์ยังทรงมองดูพวกเขาด้วย
ความอ่อนโยนสงสาร พระองค์ทรงมีชีวิตที่ละทิ้ง
ตนเองและเอาใจใส่ผู้อื่น จิตวิญญาณทุกดวงมีค่า
ในสายพระเนตรของพระองค์ ถึงแม้ว่าพระองค์
เองเคยทรงดำรงไว้ซึ่งฐานันดรศักดิ์ของพระเจ้า
แต่พระองค์ทรงก้มลงมายังสมาชิกทุกคนใน
ครอบครัวของพระเจ้าด้วยความสนพระทัยอย่าง
ที่สุด พระองค์ทรงมองดูมนุษย์ทุกคนและทรง
มองเห็นจิตวิญญาณที่ล้มลงในบาป ซึ่งเป็นพันธ
กิจที่พระองค์ทรงต้องการช่วยจิตวิญญาณเหล่านี้
ให้รอด {SC 12.1}

นี่เป็นพระลักษณะของพระคริสต์ตามที่ปรากฏให้
เห็นในชีวิตของพระองค์ พระเจ้าทรงมีพระ
ลักษณะเช่นเดียวกันนี้ พระเมตตาคุณของ
พระเจ้าที่ไหลบ่ามาจากพระทัยของพระบิดา ได้
ปรากฏให้เห็นในพระคริสต์ และได้ไหลบ่าไปยัง

บรรดาบุตรทั้งหลายของมนุษย์ พระเยซูพระผู้
ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาและความ
สงสาร ทรงเป็นพระเจ้าเสด็จมา “ปรากฏเป็น
มนุษย์” 1 ทิโมธี 3:16 {SC 12.2}

พระเยซูเสด็จมาในโลกและทรงสิ้นพระชนม์เพื่อ
ช่วยเราทั้งหลายให้รอด พระองค์เสด็จมา “เป็น
คนที่รับความเจ็บปวด” อีซยาห์ 53:3 เพื่อเราจะ
ได้รับความสุขนิรันดร์ พระเจ้าทรงอนุญาตให้พระ
บุตรที่พระองค์ทรงรัก พระบุตรผู้ทรงกอปรด้วย
พระคุณและความจริง เสด็จลงมาจากโลกที่มีรัศมี
อันสุดจะบรรยายได้ มายังโลกที่เปราะเป็อนและ
ถูกทำลายด้วยบาป โลกที่มีดมนด้วยเงามืดแห่ง
ความตายและคำสาปแช่ง พระเจ้าทรงอนุญาตให้
พระองค์ออกมาจากอ้อมกอดที่เต็มไปด้วยความ
รักของพระองค์ ออกมาจากหตุสวรรค์ที่เหิดทูน
พระองค์ เพื่อมารับความอับอาย การ
เหยียดหยาม ความอับยศอดสู ความเกลียดชัง
และความตาย “การตีสอนที่ตกบนท่านนั้นทำให้
พวกเรามีสวัสดิภาพและที่ท่านถูกเขียนตีก็ทำให้
เราได้รับการรักษา” อีซยาห์ 53:5 จงมองดู
พระองค์ขณะที่พระองค์อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ใน

สวนเกษตรเสมนี่ และบนกางเขน พระบุตรของ
พระเจ้าผู้ทรงปราศจากต่างพร้อย ต้องทนรับภาระ
บาปมาใส่พระองค์เอง พระองค์ผู้ทรงเป็นหนึ่งใน
ร่วมกับพระเจ้า ภายในวิญญานของพระองค์
พระองค์ทรงรู้สึกถึงความน่าสะพรึงกลัวที่บาปได้
แยกพระเจ้าออกไปจากมนุษย์ จนทำให้พระองค์
ต้องร้องขึ้นมาด้วยความปวดร้าวว่า “พระเจ้าของ
ข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไม
พระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย” มัทธิว
27:46 เป็นเพราะภาระหนักของบาป ความรู้สึกถึง
ความเลวร้ายน่ากลัวของมัน ที่แยกจิตวิญญาน
ของพระองค์ออกไปจากพระเจ้า ทำให้พระหทัย
ของพระบุตรพระเจ้าแตกสลายไป {SC 13.1}

แต่การเสียสละที่ยิ่งใหญ่ครั้งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเพื่อ
ทำให้พระทัยของพระบิดาเกิดความรักในตัว
มนุษย์ ไม่ได้เกิดขึ้นเพื่อให้พระองค์ทรงพอ
พระทัยเพื่อช่วยมนุษย์ ไม่ใช่อย่างนั้นแน่นอน
“พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตร
องค์เดียวของพระองค์” ยอห์น 3:16 พระบิดาทรง
รักเรา ไม่ใช่เพราะการลบล้างพระอาชญาที่ยิ่ง
ใหญ่โดยพระโลหิตของของพระเยซู แต่พระองค์

ทรงจัดเตรียมการลบล้างพระอาชญาโดยพระ
โลหิตของพระเยซูเพราะพระองค์ทรงรักเรา พระ
คริสต์ทรงเป็นสื่อกลางที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อให้
ความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัดของพระองค์ให้หลัง
ลงมายังโลกที่พ่ายแพ้แก่บาปได้ “พระเจ้าทรงให้
โลกนี้คืนดีกับพระองค์โดยพระคริสต์” 2 โครินธ์
5:19 พระเจ้าทรงร่วมทุกข์กับพระบุตรของ
พระองค์ในความปวดร้าวทรมานที่สวนเกทเสมนี
ในความมรณานบนเนินเขากลโกธา พระทัยแห่ง
ความรักอันไร้ขอบเขตจำกัดของพระเจ้าได้ชำระ
ราคาค่าไถ่บาปของเราแล้ว {SC 13.2}

พระเยซูตรัสว่า “เพราะเหตุนี้พระบิดาจึงทรงรัก
เรา เพราะเราสละชีวิตของเราเพื่อจะรับชีวิตนั้น
คืนมาอีก” ยอห์น 10:17 หมายความว่า “พระบิดา
ของเราทรงรักท่านทั้งหลายมาก และพระองค์
ทรงรักเรามากยิ่งขึ้นเมื่อเรายอมถวายชีวิตของเรา
เพื่อไถ่ท่านทั้งหลาย เราเป็นตัวแทนของท่าน
ทั้งหลายและเป็นผู้ประกันท่านทั้งหลาย เรายอม
สละชีวิต รับภาระหนี้และการล่วงละเมิดของท่าน
ทั้งหลาย พระบิดาจึงชื่นชอบเรามาก เพราะโดย
การเสียสละของเรา จึงเป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่า

พระเจ้าทรงความเที่ยงธรรม ไม่เพียงแต่เท่านั้น
ยังพิสูจนให้เห็นว่า ผู้ที่เชื่อในพระเยซูจะได้เป็นผู้
ชอบธรรมเช่นกัน” {SC 14.1}

ไม่มีใครใดนอกจากพระบุตรของพระเจ้าที่จะทำการ
ไถ่เราได้สำเร็จ เพราะผู้ที่สถิตอยู่ในพระบิดา
เท่านั้นที่จะประกาศเรื่องของพระองค์ได้ มีเพียงผู้
ที่เข้าใจความสูงและความลึกที่มีอยู่ในความรัก
ของพระเจ้าเท่านั้นจึงจะเปิดเผยความรักนั้นให้
เห็นแจ้งได้ ไม่มีวิธีอื่นนอกจากการเสียสละที่
เหลือคณานับของพระคริสต์ที่ทรงทำเพื่อมนุษย์
ที่พลาดพลั้งในบาปจะกล่าวถึงความรักของพระ
บิดาที่มีต่อมวลมนุษย์ที่หลงหายได้ {SC 14.2}

“พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตร
องค์เดียวของพระองค์” ยอห์น 3:16 พระเจ้าไม่
เพียงแต่ประทานพระเยซูให้มาทรงพระชนม์อยู่
ท่ามกลางมนุษย์เท่านั้น แต่เสด็จมาเพื่อแบกรับ
บาปของเขาและสิ้นพระชนม์เพื่อเป็นเครื่องบูชา
ของพวกเขาด้วย พระเจ้าประทานพระคริสต์ให้
แก่เผ่าพันธุ์ที่พลาดพลั้งไป ในบาป พระองค์จึงนำ
ตัวพระองค์เองให้เข้ามามีส่วนร่วมกับผล

ประโยชน์และความต้องการของมนุษยชาติ
พระองค์ผู้ทรงเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเจ้าได้
ทรงเชื่อมสัมพันธ์กับบุตรทั้งหลายของมนุษย์ด้วย
สายสัมพันธ์ที่ไม่มีวันขาด “พระเยซูจึงไม่ทรง
ละอายที่จะเรียกเขาเหล่านั้นว่าพี่น้อง” ฮีบรู 2:11
พระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของเรา ทรง
เป็นผู้แก้ต่างของเรา ทรงเป็นพี่ชายของเรา
พระองค์ผู้ทรงอยู่เบื้องพระบัลลังก์ของพระบิดา
ทรงมีสภาพมนุษย์เหมือนกันกับเรา และพระองค์
ผู้ทรงเป็นบุตรมนุษย์ จะทรงอยู่ร่วมกับเผ่าพันธุ์ที่
พระองค์ได้ทรงไถ่ให้รอดตลอดชั่วนิรันดร์ และ
ทั้งหมดนี้ก็เพื่อยกระดับมนุษย์ขึ้นมาจากการ
พิเนาศและความเสื่อมสลายของบาป เพื่อให้
มนุษย์ได้สะท้อนความรักของพระเจ้าและมีส่วน
ร่วมในความสุขของความบริสุทธิ์ {SC 14.3}

ค่าไถ่ที่จ่ายไปเพื่อไถ่เราให้รอด ซึ่งเป็นการ
เสียสละที่เหลือคณานับของพระบิดาบนสวรรค์ที่
ประทานพระบุตรของพระองค์ให้มาสิ้นพระชนม์
แทนเรานั้น ควรทำให้เรามีแนวคิดที่สูงส่งว่า โดย
ทางพระคริสต์เราจะเป็นคนเช่นไร ขณะที่อัศวิน
ยอห์นผู้ได้รับการดลใจได้มองเห็นความสูง ความ

ลึกและความกว้างของความรักของพระบิดาที่มีต่อเผ่าพันธุ์ที่กำลังจะพินาศนั้น ท่านเปี่ยมล้นด้วยการเทิดทูนและความเคารพ ท่านไม่สามารถหาคำพูดที่เหมาะสมเพื่อบรรยายถึงความยิ่งใหญ่และความนุ่มนวลของความรักนี้ได้ ท่านจึงเชิญชวนให้โลกมาดูว่า “ลองคิดดู พระบิดาได้ประทานความรักแก่เราเพียงไรที่เราได้ชื่อว่าเป็นลูกของพระเจ้า” 1 ยอห์น 3:1 สิ่งที่มีมนุษย์เราได้รับนั้น ช่างมีคุณค่าสูงอะไรเช่นนี้ แต่เนื่องจากมนุษย์ได้กระทำผิด พวกเขาจึงตกไปอยู่ภายใต้การควบคุมของซาตาน โดยทางความเชื่อในการเสียดสละของพระคริสต์ที่ประทานพระองค์เองมาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป เหล่าบุตรของอาดัมจะได้กลายมาเป็นบุตรของพระเจ้า เมื่อพระคริสต์ทรงรับธรรมชาติของมนุษย์มาไว้กับตัวพระองค์เอง พระองค์ได้ทรงยกระดับมนุษยชาติขึ้น โดยการสัมพันธ์กับพระคริสต์ มนุษย์ที่ล้มลงในบาปจึงจะคู่ควรกับการได้ชื่อว่า “บุตรของพระเจ้า” อย่างแท้จริง {SC 15.1}

ไม่มีสิ่งใดจะมาเทียบกับการรักเช่นนี้ได้ เราได้เป็นบุตรของพระราชาแห่งสรวงสวรรค์ นี่เป็นพระ

สัญญาที่ประเสริฐยิ่ง เป็นหัวข้อที่ลึกซึ้งที่สุดที่เรา จะใช้ในการใคร่ครวญ ความรักที่ไม่มีรักใดเปรียบ ได้ของพระเจ้าที่ให้กับโลกที่ไม่รักพระองค์ ความคิดเช่นนี้มีอำนาจควบคุมจิตวิญญาณและนำ ความคิดให้มาอยู่ภายใต้เท้าพระทัยของพระเจ้า เมื่อเรายิ่งศึกษาพระลักษณะของพระเจ้าภายใต้ ความสว่างของกางเขนมากขึ้นเพียงไร เราก็จะยิ่ง มองเห็นพระเมตตาคุณ ความอ่อนโยนและการ ให้อภัยที่ประสานกันด้วยความมีเหตุผลและ ยุติธรรมได้มากขึ้นเท่านั้น และเราก็จะมองเห็นได้ ชัดเจนยิ่งขึ้นถึงหลักฐานมากมายของความรักที่ ไม่มีขอบเขตจำกัด และความเมตตาสงสาร ที่มี มากกว่าเสียงร่ำร้องน่าสงสารของแม่ที่ตามหาลูกที่ หลงหายไป {SC 15.2}

2. คนบาปต้องการพระเยซู

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาแต่แรกเริ่มนั้น มนุษย์มีความสามารถเป็นเลิศและมีความคิด สมดุลที่สุด เขาเป็นคนที่สมบูรณ์แบบและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับพระเจ้า ความคิดของเขา บริสุทธิ์ เป้าหมายของเขาสูงส่ง แต่เพราะการไม่ เชื่อฟัง เขาจึงนำความสามารถต่างๆ ไปใช้ใน ทางผิด และความเห็นแก่ตัวก็เข้ามาแทนที่ความ รัก การลวงละเมิดทำให้ธรรมชาติของเขาอ่อนแอ ลงจนไม่มีพลังกำลังมาต้านทานอำนาจของความ ชั่วได้ เขาจึงตกเป็นเหยื่อของซาตาน และคงจะ ต้องเป็นเช่นนั้นไปตลอดกาล หากพระผู้เป็นเจ้า มิได้ทรงเข้ามาแทรกแซงเป็นกรณีพิเศษ จอม หลอกหลวงมีเป้าหมายที่ต้องการทำลายแผนการ ของพระเจ้าในการสร้างมนุษย์ และทำให้โลกนี้ เต็มล้นไปด้วยความทุกข์ยากและความอ้างว้าง และมันก็จะชี้ว่าความเลวร้ายทั้งหมดนี้เป็นผล จากพระราชกิจของพระเจ้าที่ได้ทรงสร้างมนุษย์ ขึ้นมา {SC 17.1}

มนุษย์ที่ปราศจากบาปได้สัมผัสพันธอันอย่างมีความสุขกับพระเจ้า ผู้ทรงเป็น “คลังสติปัญญาและความรู้ทุกอย่างซ่อนอยู่ในพระองค์” โครินธ์ 2:3 แต่หลังจากมนุษย์ได้ทำบาป เขาไม่ได้ชื่นชอบกับความบริสุทธิ์อีกต่อไป และเขาพยายามซ่อนตัวให้พ้นจากเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า นี่คือสภาพของจิตใจที่ยังไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลง ที่ไม่ได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้า และการสัมผัสพันธกับพระเจ้าไม่ได้สร้างความสุขให้แก่เขา คนบาปไม่มีความสุขที่ได้อยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า เขาจะหลบหนีให้พ้นจากการต้องเข้าสนิทสนมกับบรรดาผู้บริสุทธิ์ ถ้าหากเขาได้รับอนุญาตให้เข้าไปในสวรรค์ การอยู่ในสวรรค์ก็ไม่ได้สร้างความสุขให้เขา วิญญาณแห่งความรักอย่างไม่เห็นแก่ตัวปกครองอยู่ที่นั่น จิตใจทุกดวงตอบสนองต่อพระทัยที่เต็มไปด้วยความรักอันไร้ขอบเขตจำกัดของพระเจ้า ซึ่งจิตใจของคนบาปไม่อาจที่จะสื่อกับความรักเช่นนี้ได้ ความนึกคิด ความสนใจ และแรงบันดาลใจของเขาจะเป็นสิ่งที่แปลกประหลาดสำหรับชาวเมืองที่ปราศจากบาป เขาจะกลายเป็นเสียงเพี้ยนที่ประสานให้เข้ากับเสียงเพลงอันไพเราะของชาวสวรรค์ไม่ได้

สรวงสวรรค์จะกลายเป็นสถานที่ที่ทรมาณเขา เขาต้องการหลบซ่อนให้พ้นจากพระองค์ผู้ทรงเป็นความสว่างและเป็นศูนย์กลางแห่งความชื่นชมยินดี บรรดาคนชั่วถูกกีดกันออกจากสวรรค์ไม่ได้เป็นเพราะพระบัญชาอันไร้เหตุผลของพระเจ้า แต่แท้จริงแล้ว ความที่พวกเขาไม่สามารถเข้ามาร่วมปฏิสัมพันธ์กับชาวสวรรค์ต่างหากที่ได้กีดกันพวกเขาออกไป พระสิริของพระเจ้าจะเป็นดังไฟเผาผลาญพวกเขา พวกเขาคงปรารถนาการทำลายเพื่อจะได้หนีไปให้พ้นจากพระพักตร์ของพระองค์ผู้ทรงยอมสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่พวกเขา {SC 17.2}

โดยลำพังตัวของเราเอง เราหลบหนีให้พ้นหลุมพรางแห่งบาปที่เรากำลังจมดิ่งลงไปไม่ได้จิตใจของเราชั่วร้าย และเปลี่ยนแปลงไม่ได้ “ผู้ใดจะเอาสิ่งสะอาดออกมาจากสิ่งมลทินได้ ไม่มีสักคน” “การเอาใจใส่เนื้อหนังนั้นคือการเป็นศัตรูต่อพระเจ้า ไม่ปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า และที่จริงไม่สามารถปฏิบัติตามได้” โยบ 14:4; โรม 8:7 การศึกษา วัฒนธรรม ความตั้งใจ ความพยายามของมนุษย์ ล้วนมีอิทธิพลที่

เหมาะสมในตัวของมันเอง แต่ในโลกนี้ สิ่งเหล่านี้กลับไม่มีอำนาจ สิ่งเหล่านี้อาจจะมามีผลที่ดีต่อพฤติกรรมภายนอก แต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจได้ และก็ไม่สามารถชำระน้ำพุแห่งชีวิตให้บริสุทธิ์ได้ ก่อนที่มนุษย์จะเปลี่ยนแปลงจากบาปไปสู่ความบริสุทธิ์ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีอำนาจที่มาจากภายในซึ่งเป็นชีวิตใหม่ที่มาจากเบื้องบนพลังอำนาจนั้นคือพระคริสต์ พระคุณของพระองค์เท่านั้นที่สามารถปลุกจิตวิญญาณที่ไร้ชีวิตขึ้นมาและดึงดูดให้จิตวิญญาณนั้นกลับเข้ามาหาพระเจ้า เข้ามาหาความบริสุทธิ์ {SC 18.1}

พระเจ้าช่วยให้รอดตรัสว่า “ถ้าคนใดไม่ได้เกิดใหม่ คนนั้นไม่สามารถเห็นแผ่นดินของพระเจ้า” ยอห์น 3:3 เขาจะต้องได้รับจิตใจดวงใหม่ ความปรารถนาใหม่ จุดมุ่งหมายของชีวิตใหม่ และแรงบันดาลใจใหม่ เพื่อนำเขาไปสู่ชีวิตใหม่ ความคิดที่ว่าเพียงแค่พัฒนาสิ่งดีๆ ที่มีอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์ก็เป็นการเพียงพอแล้ว ความคิดเช่นนี้เป็นการหลอกลวงที่อันตรายถึงตาย “แต่คนทั่วไปจะไม่รับสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้า เพราะว่าเขาเห็นว่าเป็นเรื่องโง่ และ

เขาไม่สามารถเข้าใจ เพราะจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ก็ต้องวินิจฉัยโดยฟังพระวิญญูญาณ” “อย่าประหลาดใจที่เราบอกท่านว่าพวกท่านต้องเกิดใหม่” 1 โครินธ์ 2:14; ยอห์น 3:7 พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกถึงพระคริสต์ว่า “พระองค์ทรงเป็นแหล่งชีวิต และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์” “ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย เพราะว่ามีอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ นั้น ไม่โปรดให้มีท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า” ยอห์น 1:4; กิจการ 4:12 {SC 18.2}

การเข้าใจพระกรุณาที่เปี่ยมด้วยรักของพระเจ้า การมองเห็นพระเมตตาคุณและความเอ็นดูเยี่ยงความรักของพ่อที่มีอยู่ในพระลักษณะนิสัยของพระองค์นั้นไม่เป็นการเพียงพอ การมองเห็นพระบัญญัติและความยุติธรรมที่มีอยู่ในพระบัญญัติของพระเจ้าและมองเห็นว่าพระบัญญัติตั้งอยู่บนหลักการแห่งความรักที่นิรันดร์นั้นก็ยังไม่เป็นการเพียงพอ อัครทูตเปาโลเข้าใจสิ่งทั้งหมดนี้เมื่อท่านกล่าวว่า ข้าพเจ้า “ยอมรับว่าธรรมบัญญัตินั้นดี” “เพราะฉะนั้น ธรรมบัญญัติจึงเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และบัญญัตินั้นก็ศักดิ์สิทธิ์ ยุติธรรมและดีงาม” แต่

ด้วยจิตวิญญาณที่เศร้าหมองและสิ้นหวัง เปาโลได้กล่าวเพิ่มเติมด้วยความขมขื่นว่า “แต่ว่าข้าพเจ้าเป็นเนื้อหนังถูกขายเป็นทาสให้อยู่ใต้บาป” โรม 7:16, 12, 14 เปาโลปรารถนาความบริสุทธิ์ ความชอบธรรม ซึ่งในตัวเขาเองไม่มีอำนาจที่จะครอบครองสิ่งเหล่านี้ได้ และจึงร้องว่า “โอย ข้าพเจ้าเป็นคนน่าสมเพชอะไรเช่นนี้ ใครจะช่วยให้พ้นจากร่างกายแห่งความตายนี้” โรม 7:24 เสียงร้องคร่ำครวญจากจิตใจที่ปวดร้าวเช่นนี้มีให้ได้ยินจากทั่วทุกหนแห่งและตลอดทุกยุคทุกสมัย แต่มีคำตอบอยู่เพียงคำตอบเดียวที่มีไว้สำหรับทุกคน นั่นคือ “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับบาปของโลกไป” ยอห์น 1:29 {SC 19.1}

มีบุคคลมากมายซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสาะแสวงหาเพื่อให้เขาได้รับรู้ความจริง และเพื่อให้ความกระฉ่างแจ่งแก่จิตวิญญาณ ทั้งหลายที่อยากหลุดพ้นจากภาระหนักของความรู้สึกผิด ภายหลังจากที่ยาโคบได้หลอกเอซาวแล้ว เขาได้หลบหนีออกจากบ้านของบิดา เขาถูกกดดันด้วยความรู้สึกผิด ในขณะที่เขาอยู่อย่าง

โดดเดี่ยวและไร้ที่อยู่อาศัย ถูกตัดขาดจาก
ทุกสิ่งทุกอย่างที่ครั้งหนึ่งเคยมีค่าต่อชีวิตของเขา
แต่ความคิดหนึ่งที่บีบคั้นเขามากกว่าความคิด
อื่นๆ คือ เขากลัวว่าบาปของเขาทำให้เขาถูก
ตัดขาดจากพระเจ้าและจะถูกสวรรค์ทอดทิ้ง เขา
เอนตัวลงนอนบนพื้นดินที่ว่างเปล่าด้วยความโศก
เศร้า รอบตัวมีแต่เนินเขาที่อ้างว้างและเหนือขึ้นไป
ก็มีแต่ท้องฟ้าที่สว่างสดใสด้วยแสงดาว ใน
ขณะที่เขานอนหลับอยู่นั้น เขาได้เห็นแสง
ประหลาดส่องเจิดจ้ามา และดูเถิด จากพื้นราบที่
เขานอนอยู่นั้น มีบันไดลึกลับขนาดมหึมาทอดสูง
ขึ้นไปจนถึงประตูแห่งสวรรค์ และมีบรรดาทูต
สวรรค์ของพระเจ้าเดินขึ้นลงบันไดนั้น และจาก
รัศมีเจิดจ้าที่มาจากเบื้องบน เขาได้ยินพระ
สุรเสียงของพระเจ้าตรัสข้อความที่ปลอบประโลม
ใจและให้ความหวัง จึงทำให้ยาโคบรู้ว่า จิต
วิญญาณของเขาได้พบกับสิ่งที่เขาต้องการและ
โหยหามาช้านาน นั่นก็คือพระผู้ช่วยให้รอด เขา
เปี่ยมล้นไปด้วยความชื่นชมยินดีและขอบพระคุณ
เมื่อเขามองเห็นหนทางที่ได้เปิดเผยให้แก่เขาได้
รู้ว่า ในสภาพที่เป็นคนบาปเขายังฟื้นฟูความ
สัมพันธ์กับพระเจ้าได้ บันไดลึกลับในฝันของเขา

นั่นเป็นสัญลักษณ์แทนองค์พระเยซู ผู้ทรงเป็นสื่อ
กลางเพียงหนึ่งเดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์
{SC 19.2}

พระคริสต์ทรงใช้สัญลักษณ์เดียวกันนี้เมื่อ
พระองค์ทรงสนทนากับนาธานาเอล พระองค์ตรัส
ว่า “ท่านจะเห็นฟ้าแหวกออกและพวกทูตสวรรค์
ของพระเจ้าขึ้นลงอยู่เหนือบุตรมนุษย์” ยอห์น
1:51 เมื่อมนุษย์ละทิ้งพระเจ้า เขาได้นำตัวเองให้
เห็นห่างไปจากพระองค์ โลกก็ถูกตัดขาดจาก
สวรรค์ ไม่มีการติดต่อระหว่างสองฟากฝั่งที่ถูก
เหวลิกลงว้างกันได้ แต่โดยผ่านทางพระคริสต์
โลกจึงเชื่อมต่อกับสวรรค์ได้อีกครั้งและด้วย
ความดีที่พระองค์ได้ทรงกระทำไว้ พระคริสต์ได้
เชื่อมต่อสองฟากฝั่งของเหวลึกที่เกิดจากบาป
เพื่อว่าเหล่าทูตสวรรค์ผู้รับใช้จะสื่อสารสัมพันธ์กับ
มนุษย์ได้ พระคริสต์ทรงนำมนุษย์ที่ล้มลงด้วย
ความอ่อนแอและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ให้มา
เชื่อมต่อกับพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของ
พลังอำนาจที่ไม่มีขอบเขตจำกัด {SC 20.1}

ถ้ามนุษย์ไม่สนใจพระองค์ผู้ทรงเป็นบ่อเกิดแห่งความหวังและการช่วยเหลือเพียงแหล่งเดียวของมนุษยชาติที่ได้ล้มลงแล้ว ความใฝ่ฝันถึงความก้าวหน้าของพวกเขาที่ไร้ประโยชน์ ความพยายามทั้งสิ้นที่จะยกระดับมนุษยชาติก็ไม่เกิดผล “ของประทานที่ดีและเลิศทุกอย่าง” ย่อมมาจากพระเจ้า ยากอบ 1:17 เมื่อเราเห็นห่างออกไปจากพระองค์ อุปนิสัยที่ดีเลิศอย่างแท้จริงก็จะไม่เกิดขึ้น และทางเดียวที่เราจะไปให้ถึงพระเจ้าได้ คือไปทางพระคริสต์ พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา” ยอห์น 14:6 {SC 21.1}

พระหทัยของพระเจ้าถวิลหาบรรดาลูกๆ ของพระองค์ซึ่งอยู่บนโลกใบนี้ด้วยความรักมั่นคงที่ไม่หวั่นเกรงแม้ความตาย เมื่อพระเจ้าประทานพระบุตรของพระองค์ลงมานั้น พระองค์ประทานทุกสิ่งที่มีอยู่ในสวรรค์ลงมาในของขวัญล้ำค่าชิ้นนั้น ชีวิตและความตายและการร้องขอความกรุณาขององค์พระผู้ช่วยให้รอด การรับใช้ของทูตสวรรค์ การวิงวอนของพระวิญญาณ พระราชกิจ

ของพระเจ้าทั้งจากเบื้องบนและตลอดเวลาที่ผ่าน
มา ความสนใจและเอาใจใส่อย่างไม่หยุดหย่อน
ของเหล่าชาวสวรรค์ ทุกอย่างที่ถูกกล่าวมานี้มีไว้
เพื่อการไถ่มนุษย์ {SC 21.2}

ให้เราไตร่ตรองถึงการเสียสละอันน่าอัศจรรย์ที่
พระองค์ทรงกระทำเพื่อเราทั้งหลาย ให้เราพึง
พอใจกับแรงงานและพลังงานที่พระเจ้าใช้ไปเพื่อ
กอบกู้ผู้ที่หลงหายและนำกลับคืนสู่บ้านของพระ
บิดา ไม่มีแรงจูงใจใดที่แกร่งกล้ากว่าหรือหนวย
งานใดที่มีอำนาจมากกว่าจะสามารถทำการกอบกู้
นี้ได้ ลองคิดถึงรางวัลยิ่งใหญ่สำหรับการทำในสิ่ง
ที่ถูกต้อง ความเบิกบานหรรษาในสวรรค์ การเข้า
ร่วมสังคมกับเหล่าทูตสวรรค์ การสื่อสัมพันธ์และ
เป็นที่รักของพระเจ้าและของพระบุตร การที่เรา
จะได้รับความสามารถทั้งหมดที่ดีขึ้นและเพิ่มมาก
ขึ้นตลอดชั่วนิรันดร์ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เป็นแรงจูงใจ
และกำลังใจให้เรามอบจิตใจเพื่อการรับใช้ด้วย
ความรักแด่พระผู้สร้างและพระผู้ไถ่ของเราหรือ
{SC 21.3}

และในทางกลับกัน พระวณะของพระเจ้าได้
บรรยายถึงเรื่องพระเจ้าที่พิพากษาบาป ผลของ
บาปที่เล็งไม่ได้ อุปนิสัยของเราที่ตกต่ำลงและ
ในที่สุดเมื่อบาปจะถูกทำลาย ทั้งนี้เพื่อเป็นการ
เตือนพวกเราทุกคนว่าให้ระวังอย่าไปรับใช้ซา
ตาน {SC 21.4}

เราจะไม่ใส่ใจต่อพระเมตตาคุณของพระเจ้าหรือ
พระองค์จะต้องทำอะไรมากกว่านี้อีกหรือ ให้เรา
นำตัวของเราเข้าไปอยู่ในความสัมพันธ์ที่ถูกต้อง
กับพระองค์ผู้ทรงรักเราด้วยความรักอันประเสริฐ
ให้เราฉวยโอกาสด้วยวิถีทางที่ได้จัดเตรียมไว้ให้
แก่เรา เพื่อเราจะถูกเปลี่ยนแปลงจนเป็นเหมือน
พระองค์ และได้ฟื้นฟูความสัมพันธ์ภาพใหม่กับ
เหล่าทูตสวรรค์ผู้รับใช้ จนได้เป็นอันหนึ่งอัน
เดียวกันและมีส่วนร่วมกับพระบิดาและพระบุตร
{SC 22.1}

3. การกลับใจ

มนุษย์จะทำตัวให้เป็นคนเที่ยงธรรมจำเพาะพระเจ้าได้อย่างไร คนบาปจะทำตัวให้เป็นคนชอบธรรมได้อย่างไร ก็โดยทางพระคริสต์เท่านั้นที่เราจะเข้าร่วมเป็นหนึ่งกับพระเจ้าและร่วมในความบริสุทธิ์ของพระองค์ได้ แต่เราจะเข้ามาหาพระคริสต์ได้อย่างไร มีคนมากมายได้ถามคำถามเดียวกันกับฝูงชนที่สำนึกในบาปถามกันในวันเพ็นเทคอสต์ว่า “เราจะทำอย่างไรดี” ประโยคแรกที่เปโตรตอบคือ “จงกลับใจใหม่” กิจการ 2:37, 38 หลังจากนั้นไม่นาน ท่านได้พูดอีกว่า “จงกลับใจและหันมาหาพระเจ้า เพื่อที่ว่าความผิดบาปของพวกท่านจะได้รับการลบล้าง” กิจการ 3:19 {SC 23.1}

การกลับใจจะต้องมีการเสียใจในบาปที่ได้ทำไป และหันหลังให้กับบาปนั้น เราจะไม่ละทิ้งบาป นอกเสียจากว่าเราจะมองเห็นความชั่วร้ายของมัน ชีวิตของเราจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง

จนกว่าเราจะหันหลังให้กับบาปด้วยความเต็มใจ
{SC 23.2}

มีคนมากมายที่ไม่เข้าใจสาเหตุแท้ของการกลับใจ
คนมากมายเสียใจกับบาปที่ได้ทำไปและยัง
แสดงออกถึงการเปลี่ยนแปลงภายนอกเพราะ
กลัวว่าความผิดของเขาจะนำความทุกข์ยากมายัง
ตัวเขาเอง แต่นี่ไม่ใช่การกลับใจที่พระคัมภีร์ได้
สอนไว้ พวกเขาโศกเศร้าให้กับความทุกข์ยาก
แทนที่จะโศกเศร้าให้กับบาป เอชาวตกลงสู่ความ
โศกเศร้าทุกข์ใจเช่นนี้เมื่อเขารู้สึกตัวว่าได้สูญเสีย
สิทธิบุตรหัวปีไปตลอดกาล บิลาอามตกใจ
กลัวเมื่อเห็นทูตสวรรค์ยืนถือดาบขวางอยู่กลาง
ทาง เขายอมรับผิดเพราะกลัวตาย แต่ไม่ได้กลับ
ใจจากบาปอย่างจริงใจ เขาไม่ได้เปลี่ยนแปลง
ความตั้งใจและไม่ได้รังเกียจความชั่ว เมื่อยูดาส
อิสคาริโอทได้ทรยศพระอาจารย์ของเขาแล้ว เขา
ได้ร้องอุทานขึ้นมาว่า “ข้าพเจ้าทำบาปที่ทรยศ
คนบริสุทธิ์ถึงตาย” มัทธิว 27:4 {SC 23.3}

คำสารภาพเช่นนี้ถูกบีบคั้นออกมาจากจิตใจที่
รู้สึกผิด โดยกลัวว่าจะถูกกำหนดโทษและกลัว

การพิพากษาที่เขาจะต้องเผชิญ ตัวเขาเต็มล้นไปด้วยความหวาดผวาท่อผลที่เขาจะได้รับ แต่ภายในจิตวิญญาณของเขา เขาไม่ได้เสียใจอย่างลึกซึ้งและไม่มีความปลอดภัยอยู่ในใจของเขา เขาได้ทรยศพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงปราศจากความผิดและปฏิเสธองค์ผู้บริสุทธิ์ของชนชาติอิสราเอล เมื่อฟาโรห์ต้องตกลงสู่ความทุกข์ในการพิพากษาของพระเจ้า เขายอมรับบาปของเขาเพียงเพื่อให้หลุดพ้นจากการต้องรับโทษเพิ่มเติม แต่เขาหวนกลับทำทนายพระเจ้าแห่งสวรรค์อีกในทันทีที่ภัยพิบัติสงบลง คนเหล่านี้โศกเศร้ากับผลของบาป แต่ไม่ได้เสียใจให้กับบาปที่ได้ทำไป {SC 24.1}

แต่เมื่อหัวใจยอมอยู่ภายใต้อิทธิพลพระวิญญาณของพระเจ้า ความสำนึกของเขาก็จะตื่นขึ้น และคนบาปก็จะเข้าใจสิ่งที่ล้าลึกและศักดิ์สิทธิ์บางประการที่มีอยู่ในพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ซึ่งเป็นพื้นฐานการปกครองของทั้งในสวรรค์และในโลก แสง “สว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงได้นั้นกำลังเข้ามาในโลก” ได้ส่องเข้าไปในห้องชั้นในของจิตวิญญาณและ

ทำให้มองเห็นสิ่งของที่ซ่อนอยู่ในความมืด ยอห์น 1:9 ความรู้สึกสำนึกจะเกิดขึ้นภายในความนึกคิดและในจิตใจ คนบาปจะรู้สึกถึงความชอบธรรมของพระยาห์เวห์และรู้สึกกลัวที่จะต้องไปปรากฏอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงตรวจสอบจิตใจพร้อมกับสภาพที่ผิดและไม่สะอาดของเขา เขามองเห็นความรักของพระเจ้า ความบริสุทธิ์ที่งดงามยิ่ง ความบริสุทธิ์ที่น่าชื่นชม เขาหวังที่จะได้รับการชำระและนำกลับคืนไปสู่การสื่อสารสัมพันธ์กับสวรรค์ {SC 24.2}

คำอธิษฐานของดาวิดหลังจากที่ล้มลงในบาป เป็นแบบอย่าง que แสดงให้เห็นถึงสภาพของความเสียใจต่อบาปอย่างแท้จริง การกลับใจนั้นจริงใจ และลึกซึ้ง คำอธิษฐานของเขานั้นไม่ได้เกิดจากความพยายามที่จะลดโทษความผิดของเขาลง หรือต้องการหลีกเลี่ยงการพิพากษาที่จะต้องเผชิญ ดาวิดมองเห็นถึงความเลวร้ายของการล่วงละเมิดของตนเอง เขามองเห็นความสกปรกในจิตวิญญาณ เขารังเกียจบาปของเขาเอง เขาอธิษฐานไม่ใช่เพียงเพื่อขอการอภัยเท่านั้น แต่ได้ทูลขอจิตใจที่บริสุทธิ์ด้วย เขาปรารถนาที่จะ

ได้รับความบริสุทธิ์ที่ก่อให้เกิดความสุข เพื่อจะ
ได้กลับเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและเข้าสัมพันธ์
กับพระเจ้า คำพูดที่ออกมาจากจิตวิญญาณของ
เขามีอยู่ว่า

“บุคคลผู้ซึ่งการละเมิดของเขาได้รับอภัยก็เป็นสุข
คือผู้ซึ่งบาปได้รับการกลบเกลื่อน
บุคคลซึ่งพระยาห์เวห์มิได้ทรงถือโทษก็เป็นสุข
คือผู้ที่ไม่มีการหลอกลวงในจิตใจของเขา”

สดุดี 32: 1, 2

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงพระเมตตาข้าพระองค์
ตามความรักมั่นคงของพระองค์
ตามพระกรุณาอันอุดมของพระองค์
ขอทรงลบบรรดาการละเมิดของข้าพระองค์....
เพราะข้าพระองค์ทราบถึงการละเมิดของข้าพระ
องค์แล้ว
และบาปของข้าพระองค์อยู่ต่อหน้าข้าพระองค์
เสมอ.....
ขอทรงชำระมลทินจากข้าพระองค์ด้วยต้นหุสบ
ข้าพระองค์จึงจะสะอาด

ขอทรงล้างข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะขาว
กว่าหิมะ.....

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเนรมิตสร้างใจสะอาดใน
ข้าพระองค์

และขอทรงสร้างจิตใจหนักแน่นขึ้นใหม่ภายใน
ข้าพระองค์

ขออย่าทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ไปจากพระพักตร์
พระองค์

และขออย่าทรงนำพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ของ
พระองค์ ไปจากข้าพระองค์

ขอทรงคืนความชื่นบานในความรอดของพระองค์
แก่ข้าพระองค์

และทำให้ข้าพระองค์เชื่อฟังด้วยความ
เต็มใจ.....

ข้าแต่พระเจ้า ผู้เป็นพระเจ้าแห่งความรอดของ
ข้าพระองค์

ขอทรงช่วยกู้ข้าพระองค์ให้พ้นจากโทษของการ
ฆาตกรรม

และลิ้นของข้าพระองค์จะร้องเพลงด้วยความ
ยินดี

เรื่องการช่วยกู้ของพระองค์”

สดุดี 51:1-14 {SC 24.3}

การกลับใจเช่นนี้อยู่ไกลเกินกว่าอำนาจของเราเองที่จะกระทำให้สำเร็จได้ การกลับใจเช่นนี้จะได้มาโดยทางพระคริสต์เท่านั้น พระองค์เสด็จขึ้นไปยังที่สูงแล้วและประทานของขวัญให้แก่บรรดามนุษย์ {SC 25.1}

มีคนมากมายเข้าใจเรื่องนี้ผิดไปและจึงไม่ได้รับการทรงช่วยที่พระคริสต์ทรงปรารถนาจะประทานให้แก่พวกเขา พวกเขาคิดว่าจะเข้ามาหาพระคริสต์ไม่ได้ นอกเสียจากได้กลับใจแล้วและการกลับใจนี้จะเตรียมเขาให้พร้อมเพื่อรับการอภัยจากบาป จริงอยู่ การกลับใจจะต้องเกิดขึ้นก่อนการอภัยบาป มีเพียงจิตใจที่สำนึกผิดและชอกช้ำที่จะรู้สึกว่าเขาต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด แต่คนบาปจะต้องรองานกว่าเขากลับใจเรียบร้อยแล้วจึงเข้ามาหาพระเยซูหรือ จะต้องปล่อยให้การกลับใจเป็นอุปสรรคระหว่างคนบาปและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด หรือ {SC 26.1}

พระคัมภีร์ไม่ได้สอนว่าคนบาปจะต้องกลับใจก่อน แล้วจึงตอบสนองคำเชิญของพระคริสต์ได้ “บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก” มัทธิว 11:28 เป็นเพราะพระคุณความดีที่ออกมาจากพระคริสต์ต่างหากที่นำไปให้เกิดการกลับใจที่แท้จริง เมื่อเปโตรพูดกับชนชาติอิสราเอลถึงเรื่องนี้ ท่านได้อธิบายอย่างแจ่มแจ้งว่า “พระเจ้าทรงตั้งพระองค์ไว้ที่พระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ ให้เป็นองค์พระผู้นำและองค์พระผู้ช่วยให้รอด เพื่อจะให้ชนอิสราเอลกลับใจใหม่ แล้วจะทรงอภัยบาปของเขาทั้งหลาย” กิจการ 5:31 เรากลับใจไม่ได้เมื่อปราศจากพระวิญญูญาณของพระคริสต์ที่จะปลุกจิตสำนึกของเราให้ตื่นขึ้นฉันใด เราก็จะรับการอภัยบาปไม่ได้เมื่อปราศจากพระคริสต์ฉันนั้น {SC 26.2}

พระคริสต์ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของแรงบันดาลใจที่ดีทั้งปวง พระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่จะทรงปลุกฝังความเป็นคู่อริต่อบาปเข้าไปในจิตใจได้ ในทุกความปรารถนาที่อยากได้ความจริงและความบริสุทธิ์ ในทุกความสำนึกที่มีต่อบาปหนา

ของเรา ล้วนเป็นหลักฐานแสดงให้เห็นว่าพระ
วิญญาณของพระองค์กำลังขับเคลื่อนอยู่ในหัวใจ
ของเรา {SC 26.3}

พระเยซูตรัสไว้ว่า “เมื่อเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดิน
โลกแล้ว เราจะชักนำทุกคนให้มาหาเรา” ยอห์น
12:32 เราจะต้องเปิดเผยให้คนบาปมองเห็นว่า
พระคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรง
สิ้นพระชนม์เพื่อบาปของโลก และเมื่อเรามองดู
พระเมษโปดกของพระเจ้าบนกางเขนที่กลโกธา
ความลึกลับของการไถ่บาปจะเริ่มปรากฏขึ้นใน
สมองของเราและพระคุณความดีของพระเจ้าจะ
ทรงนำเราให้กลับใจ ในการสิ้นพระชนม์ของพระ
คริสต์เพื่อคนบาปนั้น พระองค์ทรงสำแดงให้เห็น
ความรักที่เราไม่อาจจะเข้าใจได้ และเมื่อคนบาป
มองดูความรักนี้ ความรักนี้จะทำให้จิตใจอ่อนลง
ประทับลงในความคิดและดลบันดาลให้จิต
วิญญาณเกิดการสำนึกผิด {SC 26.4}

จริงอยู่ ในบางครั้งมนุษย์อาจจะรู้สึกอับอายต่อ
ชีวิตบาปของเขาและละทิ้งนิสัยชั่วบางประการ
ของเขาไป ก่อนที่เขาจะรู้สึกตัวว่าเขากำลังถูก

ชักนำเข้าไปหาพระคริสต์ แต่เมื่อใดก็ตามที่เขาพยายามปฏิรูปด้วยความตั้งใจจริงที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องแล้ว นั่นก็เป็นเพราะอำนาจของพระคริสต์กำลังชักนำเขาอยู่ เป็นอิทธิพลที่ทำงานในจิตวิญญาณของเขาโดยที่เขาไม่รู้สึกรู้ตัว และปลุกจิตใต้สำนึกของเขาให้ตื่นขึ้น และชีวิตภายนอกของเขาก็ได้รับการเปลี่ยนแปลง และในขณะที่พระคริสต์ทรงชักนำให้เขาหันไปมองกางเขนของพระองค์ มองดูบาปของเขาที่ได้แทงพระองค์ พระบัญญัติของพระเจ้าจะกลับเข้ามายังสามัญสำนึกของเขา บาปชั่วในชีวิตของเขาและที่ฝังลึกอยู่ในจิตวิญญาณก็จะถูกเปิดเผยให้เขามองเห็น พวกเขาจะเริ่มเข้าใจเรื่องความชอบธรรมของพระคริสต์ได้บางส่วนและร้องออกมาว่า “บาปคืออะไรหนอที่ทำให้ต้องมีการเสียสละมากมายเช่นนี้เพื่อไถ่บาปของเหยื่อเหล่านั้น จะต้องใช้ความรักทั้งหมดนี้ การทรมานทั้งหมดนี้ การขายหน้าทั้งหมดนี้เพื่อให้เราไม่ต้องพินาศ และมีชีวิตนิรันดร์หรือ” {SC 27.1}

คนบาปอาจต่อต้านความรักนี้ เขาอาจปฏิเสธไม่ยอมเข้ามาหาพระคริสต์ แต่หากเขาไม่ดีอติง เขา

ก็จะถูกชักนำให้เข้ามายังพระเยซู ความรู้เรื่อง
แผนการแห่งการไถ่ให้รอดจะนำเขาเข้าไปยัง
กางเขนด้วยการกลับใจจากบาปของเขา ซึ่งเป็น
เหตุที่ทำให้พระบุตรของพระเจ้าต้องได้รับความ
ทุกข์ทรมาน {SC 27.2}

พระปัญญาเดียวกันกับที่กระทำการในธรรมชาติ
กำลังตรัสกับจิตใจของมนุษย์และก่อให้เกิดความ
กระหายในสิ่งที่เขาไม่มี สิ่งของในโลกสร้างความ
พึงพอใจให้แก่เขาไม่ได้ พระวิญญาณของ
พระเจ้ากำลังอ้อนวอนเขาให้ค้นหาสิ่งเดียวที่จะ
ให้สันติสุขและการพักผ่อนได้ สิ่งนั้นคือพระคุณ
ของพระคริสต์ ซึ่งเป็นความสุขที่บริสุทธิ์ พระผู้
ช่วยให้รอดทรงกระทำการอยู่อย่างต่อเนื่องโดย
ผ่านทางอิทธิพลที่ตามองเห็นและมองไม่เห็น
เพื่อดึงดูดความคิดของมนุษย์ให้ออกจากความ
สุขสำราญของบาปที่ไม่รู้จักอีกต่อไปยังพระพรของ
พระเจ้าที่จะตกเป็นของเขาเมื่อเขาอยู่ในพระองค์
สำหรับจิตวิญญาณเหล่านี้ที่ยังค้นหาเพื่อที่จะดื่ม
น้ำจากถังน้ำแตกของโลกแต่ต้องพบกับความ
ผิดหวังนั้น ชาวของพระเจ้าที่มายังเขาคือ “คนที่
กระหายเชิญเข้ามา ใครที่มีใจปรารถนา จงมารับ

น้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย” วารณ
22:17 {SC 28.1}

สำหรับท่านที่มีจิตใจปรารถนาที่จะได้บางสิ่งที่ดีกว่าสิ่งที่โลกนี้จะมอบให้ได้ นั่น จะมองเห็นว่าความปรารถนานี้เป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับวิญญาณจิตของท่าน จงทูลขอให้พระองค์ประทานการกลับใจให้แก่ท่าน ขอพระองค์ทรงเปิดเผยพระคริสต์ให้แก่ท่านด้วยความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัด ให้ท่านมีความบริสุทธิ์อันไพบูลย์ของพระองค์ ชีวิตของพระเจ้าช่วยให้รอดเป็นตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบของหลักการแห่งพระบัญญัติของพระเจ้า หลักการนั้นคือรักพระเจ้าและรักมนุษย์ ความเมตตากรุณาและความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวเป็นชีวิตของจิตวิญญาณของพระองค์ ในขณะที่เราเฝ้ามองพระองค์เมื่อแสงสว่างจากพระเจ้าช่วยให้รอดส่องลงมายังเรา เราก็มองเห็นจิตใจของเราเองที่เต็มไปด้วยบาป {SC 28.2}

เราอาจมีลักษณะเหมือนนิโคเดมัสที่ยกยอตัวเราเองว่าชีวิตของเรานั้นซื่อตรง อุปนิสัยทางฝ่าย

ศีลธรรมของเราถูกต้องและคิดว่าเราไม่จำเป็นต้องถ่อมใจลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเหมือนเช่นคนบาปทั่วไป แต่เมื่อแสงสว่างจากพระคริสต์ส่องลงมายังจิตวิญญาณของเราแล้ว เราก็จะมองเห็นว่าเราเองนั้นเปราะเป็อนเพียงไร เราจะมองเห็นความตั้งใจที่เห็นแก่ตัว ความเป็นคู่อริกับพระเจ้าที่ทำให้ทุกสิ่งที่เราทำลงไปนั้นเป็นมลทิน แล้วเราจะได้รู้ว่าความชอบธรรมของเรานั้น แท้จริงแล้วเป็นแต่เพียงผ้าขี้ริ้ว และมีเพียงพระโลหิตของพระคริสต์เท่านั้นที่จะชำระเราจากความสกปรกของบาปและเปลี่ยนจิตใจของเราใหม่ให้เหมือนของพระองค์ได้ {SC 28.3}

แสงแห่งพระสิริของพระเจ้าเพียงลำแสงเดียว ความบริสุทธิ์ของพระคริสต์เพียงแวบเดียวที่ส่องทะลุผ่านจิตวิญญาณจะทำให้มองเห็นรอยเป็อนของมลทินได้ มองเห็นทุกรอยได้อย่างเด่นชัดจนน่าเจ็บปวดและจะเปิดเผยความผิดปกติและจุดบกพร่องในอุปนิสัยของมนุษย์ ทำให้เรามองเห็นความปรารถนาที่ไม่ได้ผ่านการชำระ หัวใจที่ไม่สัตย์ซื่อ ริมฝีปากที่ไม่บริสุทธิ์ การกระทำที่ไม่จงรักภักดีของคนบาปในการลบล้างธรรมบัญญัติ

จะถูกเปิดอกให้เขามองเห็น และภายใต้อิทธิพล การตรวจสอบของพระวิญญาณของพระเจ้า วิญญาณจิตของเขาจะได้รับผลกระทบและเกิดความปวดร้าว เมื่อเขามองเห็นพระลักษณะที่ บริสุทธิ์และไร้ตำหนิของพระเจ้าเขาจะรังเกียจตนเอง {SC 29.1}

เมื่อผู้เผยพระวจนะดาเนียลได้มองเห็นพระสิริที่ ล้อมรอบผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์ที่ได้รับบัญชาให้มา หาท่านนั้นท่านรู้สึกถึงความอ่อนแอและความไม่ บริบูรณ์ในตัวได้ครอบงำตัวท่านเองไว้ ท่านได้ บรรยายถึงผลลัพธ์จากเหตุการณ์อันอัศจรรย์ใจนี้ ไว้ว่า “ข้าพเจ้าก็สิ้นเรี่ยวสิ้นแรง หน้าของข้าพเจ้า ก็ซีดไป ข้าพเจ้าหมดแรง” ดาเนียล 10:8 จิต วิญญาณที่ได้รับการสัมผัสเช่นนี้จะเกลียดชัง ความเห็นแก่ตัวในตัวของเขาเอง รังเกียจการรัก ตนเอง และเขาจะแสวงหาความบริสุทธิ์ของ จิตใจผ่านทางความชอบธรรมของพระคริสต์ เพื่อ จะผสานเป็นหนึ่งกับพระบัญญัติของพระเจ้าและ พระลักษณะของพระคริสต์ {SC 29.2}

เปาโลพูดถึงตัวเองโดยใช้ “ความชอบธรรมตาม
ธรรมบัญญัติ” มาตัดสินภาพลักษณ์ภายนอก ซึ่ง
“ไม่มีที่ติ” ฟิลิปปี 3:6 แต่เมื่อท่านนำสภาพฝ่าย
วิญญาณของธรรมบัญญัติมาพิจารณาแล้ว ท่าน
มองเห็นว่าตัวเองเป็นคนบาป เมื่อตัดสินตามตัว
อักษรของธรรมบัญญัตินี้ที่มนุษย์นำมาใช้กับ
ชีวิตภายนอกแล้ว ท่านได้ละเว้นจากบาป แต่เมื่อ
ท่านมองเข้าไปถึงส่วนลึกของพระบัญญัติ
ศักดิ์สิทธิ์และได้มองเห็นตนเองดังที่พระเจ้าทรง
มองเห็นแล้ว ท่านจึงได้กราบลงด้วยความถ่อมใจ
และสารภาพความผิด ท่านกล่าวว่า “เมื่อก่อน
ข้าพเจ้าดำรงชีวิตอยู่นอกเหนือธรรมบัญญัติ แต่
เมื่อบัญญัตินั้นมา บาปก็กลับมีชีวิต” โรม 7:9 เมื่อ
ท่านมองเห็นสภาพฝ่ายวิญญาณของธรรม
บัญญัติ บาปพร้อมกับความน่าเกลียดที่แท้จริงก็
ปรากฏขึ้นและความหยิ่งผยองของท่านก็หายไป
{SC 29.3}

พระเจ้าไม่ได้ทรงถือว่าบาปทั้งหมดมีความรุนแรง
เท่ากัน พระองค์ทรงประเมินความผิดไว้หลาย
ระดับ เช่นเดียวกับการประเมินของมนุษย์ แต่ไม่
ว่าสายตาของมนุษย์จะเห็นว่าการกระทำผิดนี้

หรือการกระทำผิดโน้นจะเล็กน้อยเพียงไรก็ตาม ไม่มีบาปใดจะเล็กน้อยในสายพระเนตรของพระเจ้า การตัดสินของมนุษย์นั้นลำเอียง ไม่สมบูรณ์ แต่พระเจ้าประเมินทุกสิ่งตามความเป็นจริง คนขี้เมาจะถูกดูหมิ่นและถูกตราว่าบาปของเขาจะทำให้เขาไม่มีส่วนในแผ่นดินสวรรค์ ในขณะที่ความหยิ่งยโส ความเห็นแก่ตัวและความโลภมักจะไม่ถูกตำหนิ แต่พระเจ้าทรงรังเกียจบาปเหล่านี้มาก เพราะบาปเหล่านี้มีลักษณะตรงข้ามกับพระลักษณะนิสัยของพระองค์ ที่มีแต่ความกรุณา เป็นความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว ซึ่งบรรยากาศที่แท้จริงของจักรวาลที่ไม่ล้มลงในบาปจะเป็นเช่นนี้ ผู้ที่ได้ทำบาปที่ยิ่งใหญ่กว่าอาจจะรู้สึกอับอายและขัดสน และเขาต้องการพระคุณของพระคริสต์ แต่ความทะนงทำให้เขาไม่รู้สึกถึงความต้องการของตนเอง เขาจึงปิดประตูหัวใจให้กับพระคริสต์และปฏิเสธพระพรมากมายที่พระองค์เสด็จมาเพื่อประทานให้แก่เขา {SC 30.1}

คนเก็บภาษีผู้นำสงสารได้อธิษฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาแก่ข้าพระองค์ผู้เป็นคน

บาปเถิด” ลูคา 18:13 เขาคิดว่าตนเองเป็นคนชั่ว
มากและคนอื่นๆ ก็มองดูเขาด้วยแนวคิดเดียวกัน
แต่เขารู้สึกถึงความต้องการของเขาและเขาได้
เข้ามาเฝ้าอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าพร้อมกับ
ภาวะความผิดและความอับอาย เขาได้ทูลขอพระ
เมตตาของพระองค์ จิตใจของเขาเปิดออกให้กับ
พระวิญญูญาณของพระเจ้าเพื่อให้พระองค์กระทำ
การแห่งความเมตตาและปลดปล่อยเขาให้
หลุดพ้นจากอำนาจของบาป ส่วนคำอธิษฐาน
ของพวกฟาริสีที่โอ้อวดและคิดว่าตนเอง
ชอบธรรม แสดงให้เห็นว่าจิตใจของเขาไม่ได้รับ
อิทธิพลของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ เนื่องจากเขา
เห็นห่างจากพระเจ้าของเขา เขาจึงไม่รู้สึกถึง
ความโสมมของตนเอง เมื่อเทียบกับความ
สมบูรณ์แห่งความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า เขารู้สึก
ว่าเขาไม่ขาดสิ่งใดและเขาจึงไม่ได้รับอะไรเลย
{SC 30.2}

หากท่านมองเห็นบาปในตัวท่าน อย่าริรอที่จะ
ทำตัวเองให้ดีกว่าคนอื่น มีสักกี่คนที่คิดว่าตนเองยังดี
ไม่พอที่จะมาหาพระคริสต์ ท่านหวังที่จะเป็นคนดี
ขึ้นด้วยความพยายามของตัวเองหรือ “คนคุณ

ชเปลี่ยนสีผิวของตนเอง หรือเสือดาวเปลี่ยนลายของมันได้หรือ ถ้าได้แล้วพวกเจ้าผู้ที่เคยชินต่อการทำความชั่วจึงจะมาทำความดีได้” เยเรมีย์ 13:23 การช่วยเหลือมีไว้ให้แก่เรา เป็นการช่วยเหลือซึ่งจะพบได้ในพระเจ้าเท่านั้น เราจะต้องไม่คอยให้มีการเรียกร้องมากกว่านี้ คอยโอกาสที่ดีกว่านี้ หรือคอยให้มีอารมณ์ที่บริสุทธิ์กว่านี้ โดยลำพังตัวเราเองแล้ว เราจะทำอะไรไม่ได้เลย เราจะต้องเข้ามาหาพระคริสต์ในสภาพที่เป็นอยู่ {SC 31.1}

แต่อย่าให้ผู้ใดหลอกลวงตนเองด้วยความคิดว่าพระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักและพระเมตตาคุณอันยิ่งใหญ่ พระองค์จะประทานความรอดให้แม้กับคนที่ปฏิเสธพระคุณของพระองค์ด้วย มีเพียงแสงสว่างจากกางเขนเท่านั้นที่จะประเมินความชั่วร้ายที่ยิ่งใหญ่ของบาปได้ เมื่อมนุษย์เราให้เชื่อว่าพระเมตตาคุณของพระเจ้าประเสริฐเกินที่จะทำลายคนบาป ก็ขอให้มองไปยังกลโกธาเป็นเพราะไม่มีหนทางอื่นแล้วที่มนุษย์จะรอดได้ เป็นเพราะว่าถ้าปราศจากการเสียสละเช่นนี้ เผ่าพันธุ์มนุษย์จะไม่มีทางหนีให้พ้นจากอำนาจ

ชั่วร้ายของบาปและกลับไปสื่อสัมพันธ์กับบรรดา
ชาวสวรรค์ที่บริสุทธิ์ได้ ไม่มีทางใดที่มนุษย์จะมี
ส่วนในชีวิตฝ่ายวิญญาณได้ ด้วยเหตุฉะนั้นพระ
คริสต์จึงทรงต้องรับความผิดของการไม่เชื่อฟัง
และรับความทุกข์ของคนบาปมาไว้กับพระองค์
เอง ความรักและการทนทุกข์ทรมานและความ
มรณาของพระบุตรของพระเจ้าจึงเป็นพยานถึง
ความน่ากลัวอย่างมหันต์ของบาปและประกาศว่า
ไม่มีทางที่จะหนีให้พ้นจากอำนาจของมัน ไม่มีค
ความหวังที่จะได้ชีวิตที่สูงส่งกว่า นอกจากด้วยการ
มอบถวายจิตวิญญาณแด่พระคริสต์ {SC 31.2}

บางครั้ง คนที่ไม่สำนึกผิดจะแก้ตัวด้วยการ
เปรียบเทียบกับคนที่อ้างตัวเป็นคริสเตียนว่า “ฉัน
ก็เป็นคนดีพอๆ กับพวกเขา ฉันไม่เห็นว่าคุณ
ประพฤติของพวกเขาในเรื่องการตามใจตนเอง
ความสุขหรือรอบคอบดีกว่าฉัน พวกเขาชอบ
ความสนุกสนานและปล่อยตัวตามใจตนเองพอๆ
กับฉัน” ด้วยการทำเช่นนี้ เขาเอาความผิดของผู้
อื่นมาใช้แก้ตัวกับการละเลยหน้าที่ของเขาเอง
แต่บาปและความบกพร่องของผู้อื่นไม่อาจ
แก้ต่างให้กับผู้ใดได้ เพราะพระเจ้าไม่ได้ประทาน

มนุษย์ที่ทำผิดมาเป็นแบบอย่างของเรา พระองค์
ประทานพระบุตรของพระองค์ผู้ทรงปราศจาก
ด่างพร้อยเป็นแบบอย่างแก่เรา และคนที่ดำเนินผู้
ที่อ้างตนเป็นคริสเตียนว่าประพฤติผิด เขาเองควร
จะต้องแสดงให้เห็นชีวิตและแบบอย่างทีประเสริฐ
กว่านี้ หากเขามีแนวคิดที่สูงส่งว่าคริสเตียนควร
จะเป็นเช่นไรแล้ว บาปของเขาเองจะไม่ยิ่งใหญ
กว่านี้หรือ เพราะเขารู้ว่าอะไรถูกและยังปฏิเสธที่
จะทำตาม {SC 32.1}

ขอให้ท่านระวังเรื่องของการผิดวันประกันพรุ่ง
อย่ารอช้าที่จะละทิ้งบาปของท่านและแสวง
หาความบริสุทธิ์ในจิตใจโดยผ่านทางพระเยซู จุด
นี้เองที่ทำให้คนนับพันต้องหลงหายไปชั่วนิรันดร์
ข้าพเจ้าจะไม่ขอกล่าวถึงเรื่องของชีวิตที่แสนสั้น
และไม่แน่นอน แต่จะกล่าวถึงเรื่องน่ากลัวที่เป็น
ภัยอันตราย เป็นเรื่องที่เราใจกันยังไม่ดีพอ นั่น
คือการรื้อไม่ยอมฟังพระสุรเสียงของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าที่เชิญชวนอยู่ แต่
เลือกที่จะใช้ชีวิตอยู่ในบาป เพราะการรื้อเช่นนี้
คือบาป การปล่อยตัวให้แก่บาป ไม่ว่าบาปนั้นจะดู
เล็กน้อยเพียงไร จะนำมาซึ่งความพิनाศที่จะหลง

หายไปตลอดกาล สิ่งที่เราเอาชนะไม่ได้ สิ่งนั้น
จะชนะเราและจะนำเราไปสู่ความพินาศ {SC
32.2}

อาดัมและเอวาปลอบใจตัวเองให้เชื่อว่าเรื่อง
เล็กน้อยเช่นการรับประทานผลไม้ต้องห้ามไม่น่า
ส่งผลลัพธ์ที่น่ากลัวตามที่พระเจ้าทรงประกาศไว้
แต่เรื่องเล็กน้อยเช่นนี้เป็นการล่วงละเมิดพระ
บัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าที่แปรเปลี่ยนไม่ได้
และแยกมนุษย์ออกไปจากพระเจ้าและเปิดประตู
ให้แก่ความตายและความหายนะเหลือคณานับ
ให้ไหลบ่าเข้ามาในโลกของเรา ยุคแล้วยุคเล่า
เสียงร้องโศกเศร้าดังมาจากโลกของเราอย่างต่อเนื่อง
และสภาพทั้งหมดที่พระเจ้าทรงสร้างต่าง
ร้องคร่ำครวญและผลญความทุกข์ยากด้วยกัน
อย่างเจ็บปวดจากผลของการไม่เชื่อฟังของ
มนุษย์ แม้สวรรค์เองก็ยังสัมผัสได้กับผลการกบฏ
ของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้า กางเขนกลโกธาตั้งเด่น
เป็นอนุสรณ์ของการเสียสละอันอัศจรรย์ที่กำหนด
ไว้เพื่อไถ่บาปที่ได้ล่วงละเมิดพระบัญญัติของ
พระเจ้า ให้เราอย่าถือว่าบาปเป็นเรื่องเล็ก {SC
33.1}

การล่วงละเมิดของแต่ละครั้ง การละเลยหรือ ปฏิเสธพระคุณของพระคริสต์ในแต่ละคราวจะมี ผลกระทบต่อตัวของท่านเอง ทำให้จิตใจแข็ง กระจ่างไป การตัดสินใจถูกรัดรอน ความเข้าใจ เฉื่อยชาลง และไม่เพียงแต่ทำให้การยอมมอบ ถวายของท่านลดลงเท่านั้น แต่จะทำให้ความ สามารถในการยอมจำนนต่อการทรงเรียกด้วยความ อ่อนโยนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของ พระเจ้าลดลงไปด้วย {SC 33.2}

มีคนจำนวนมากทำให้ความว้าวุ่นของ สามัญสำนึกสงบลงด้วยความคิดว่าเขาเปลี่ยน วิถีทางแห่งความชั่วตามที่เขาต้องการได้ ฉะนั้น เขาจึงล้อเล่นกับคำเชิญชวนแห่งพระเมตตาและ คาดว่าจะยังคงได้รับคำเชื่อเชิญนี้ต่อไปอีกซ้ำ แล้วซ้ำเล่า พวกเขาคิดว่าหลังจากที่เขาได้ทำสิ่ง ที่ดูแคลนพระวิญญาณแห่งพระคุณ หลังจากที่เขา ได้รับอิทธิพลอยู่ในฝ่ายของซาตาน เขาจะยังคงสามารถเปลี่ยนวิถีทางของตนเองได้ภายใน เสี้ยวเวลาอันสั้นเมื่อวิกฤติร้ายแรงมาถึง แต่การก ะทำเช่นนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่ทำได้ง่ายๆ

ประสบการณ์และการศึกษาที่มีมาตลอดทั้งชีวิต
ได้หล่อหลอมอุปนิสัยของพวกเขาอย่างเต็มที่
จนมีคนจำนวนน้อยคิดอยากรับพระฉายาของพระ
เยซู {SC 33.3}

หากเราจะทะนุถนอมลักษณะอุปนิสัยที่ผิดไว้แม้
เพียงประการเดียว ความปรารถนาชั่วเพียงอัน
เดียว ในที่สุดสิ่งเหล่านี้จะลบล้างอำนาจของพระ
กิตติคุณไป การปล่อยตัวให้กับบาปทุกครั้งจะ
ทำให้จิตวิญญาณเกลียดชังพระเจ้าเพิ่มมากขึ้น ผู้
ที่ทนต่อการนอกรีตหรือดื้อดึงไม่ใส่ใจต่อความ
จริงของพระเจ้ากำลังเก็บเกี่ยวสิ่งที่เขาเองเป็นผู้
หว่าน ไม่มีคำเตือนใดในพระคัมภีร์ที่เลมที่นำ
กล่าวไปกว่าคำเตือนของนักปราชญ์ต่อการเล่นกับ
ความชั่วซึ่งกล่าวไว้ว่า คนบาปจะ “ติดอยู่กับ
ตาข่ายบาปของเขา” สุภาษิต 5:22 {SC 34.1}

พระคริสต์ทรงพร้อมที่จะปลดปล่อยเราให้
หลุดพ้นจากบาป แต่พระองค์ไม่ทรงบังคับความ
ตั้งใจของเราและถ้าหากเรายังยืนกรานที่จะลวง
ละเมิด ความตั้งใจของเราจะโอนเอียงให้กับ
ความชั่วต่อไปและเราก็ไม่ต้องการรับการ

ปลดปล่อย หากเราไม่ยอมรับพระคุณของ
พระองค์ พระองค์จะทรงทำอะไรให้เราได้อีกเล่า
เราทำลายตัวเราเองด้วยการมุ่งมั่นปฏิเสธความ
รักของพระองค์ “นี่แน่ะ บัดนี้เป็นเวลาแห่งความ
โปรดปราน นี่แน่ะ บัดนี้เป็นวันแห่งความรอด”
“วันนี้ถ้าท่านทั้งหลายได้ยินพระสุรเสียงของ
พระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านตีอรั้น” 2 โครินธ์
6:2; ฮีบรู 3: 7, 8 {SC 34.2}

“มนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระยา
ห์เวห์ทอดพระเนตรจิตใจ” จิตใจมนุษย์ที่มี
อารมณ์ความสุขและความเศร้าใจขัดแย้งกันอยู่
จิตใจที่คอยตีตัวออกห่าง เต็มไปด้วยความไม่
สะอาดและความหลอกลวง 1 ซามูเอล 16:7
พระองค์ทรงทราบเจตนา ความตั้งใจและ
เป้าหมายของเขา จงไปหาพระองค์ด้วยสภาพ
วิญญาณจิตที่เปราะเปื้อนอยู่ จงทำอย่างผู้
ประพันธ์สดุดีที่ได้เปิดจิตใจทุกห้องออกให้ตรวจ
สอบและร้องทูลขอว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรง
ตรวจค้นข้าพระองค์และทรงรู้จักจิตใจของข้าพระ
องค์ ขอทรงทดสอบข้าพระองค์และทรงรู้จัก
ความคิดของข้าพระองค์ และขอทอดพระเนตรว่า

มีทางชั่วใดๆ ในข้าพระองค์หรือไม่ และขอทรง
นำข้าพระองค์ไปในทางนิรันดร์” สดุดี 139:23,
24 {SC 34.3}

คนมากมายยอมรับศาสนาที่ใช้ปัญญา นี่เป็นการ
ถือศาสนาแต่เปลือกนอกแบบหนึ่งเมื่อจิตใจไม่
ได้ผ่านการชำระ ขอให้คำอธิษฐานนี้เป็นของ
ท่าน “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเนรมิตสร้างใจสะอาด
ภายในข้าพระองค์และขอทรงสร้างจิตใจ
หนักแน่นขึ้นใหม่ภายในข้าพระองค์” สดุดี 51:10
ขอให้ท่านจัดการกับจิตวิญญาณของท่านอย่าง
จริงจัง ให้ทำกันอย่างจริงจัง แน่วแน่ เสมือนหนึ่ง
ว่าชีวิตของท่านตกอยู่ในอันตราย นี่เป็นเรื่องที่
ท่านต้องจัดการระหว่างพระเจ้ากับจิตวิญญาณ
ของท่านเอง เป็นการจัดการเพื่อชีวิตนิรันดร์ ซึ่ง
เป็นความหวังและไม่มีสิ่งอื่นใดจะนำความหายนะ
มาให้แก่ท่านได้ {SC 35.1}

จงศึกษาพระคำของพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน
พระคำซึ่งอยู่เบื้องหน้าท่าน ทั้งในพระบัญญัติ
ของพระเจ้าและในชีวิตของพระคริสต์ ซึ่งเป็น
หลักการยิ่งใหญ่ของความบริสุทธิ์ หากปราศจาก

หลักการนี้แล้ว “จะไม่มีใครได้เห็นองค์
พระผู้เป็นเจ้าของเลย” ฮีบรู 12:14 หลักการนี้ทำให้
รู้สึกสำนึกในบาป และเปิดเผยให้เห็นถึงทางที่จะ
นำไปสู่ความรอดได้อย่างชัดเจน ในขณะที่พระ
สุรเสียงของพระเจ้าตรัสกับจิตวิญญาณของท่าน
อยู่นั้น ขอให้ท่านใส่ใจในเรื่องนี้ {SC 35.2}

ขณะที่ท่านมองเห็นความร้ายกาจของบาป ขณะที่
ที่ท่านมองเห็นสภาพที่แท้จริงของตัวเอง
ว่าเป็นเช่นไร จงอย่าปล่อยให้ตัวเองไปกับความสิ้นหวัง
พระคริสต์เสด็จลงมาช่วยคนบาป เราไม่จำเป็นต้อง
หาทางคืนดีกับพระเจ้า แต่ด้วยความรัก
อัศจรรย์อันประเสริฐ พระเจ้า “ทรงให้โลกนี้คืนดี
กับพระองค์โดยพระคริสต์” 2 โครินธ์ 5:19

พระองค์ทรงตามหาลูกๆ ที่ทำผิดของพระองค์
ด้วยความรักอ่อนโยน ไม่มีพ่อแม่คนใดในโลกที่
จะอดทนต่อความบกพร่องและความผิดของลูกๆ
ได้มากไปกว่าความอดทนนานของพระเจ้าที่ทรง
มีต่อผู้ที่พระองค์ทรงแสวงหาเพื่อจะทรงช่วยให้
รอด ไม่มีผู้ใดจะอ่อนวอนต่อผู้ล่วงละเมิดได้อย่าง
อ่อนโยนมากเท่านี้ ไม่มีริมฝีปากของมนุษย์คนใด
ที่จะอ่อนวอนอย่างอ่อนโยนต่อผู้ที่หลงไปได้

เท่ากับพระองค์ พระสัญญาทั้งหมดของพระองค์
คำตักเตือนของพระองค์ เป็นแต่เพียงลมหายใจ
ของความรักที่ไม่อาจพรรณนาได้ {SC 35.3}

เมื่อซาตานมาบอกกับท่านว่าท่านเป็นคน
บาปหนา จงหันไปหาพระผู้ไถ่ของท่านและพูด
ถึงพระคุณความดีของพระองค์ สิ่งที่จะช่วยท่าน
ได้คือให้ท่านมองไปยังแสงสว่างของพระองค์
ให้ท่านยอมรับบาปของท่านและบอกศัตรูของ
ท่านว่า “พระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลกเพื่อทรง
ช่วยคนบาปให้รอด” และความรักของพระองค์ที่
ไม่มีรักใดเปรียบได้จะช่วยท่านให้รอดได้ 1
ทิโมธี 1:15 พระเยซูคริสต์ตรัสถามซีโมนในเรื่องลูกหนี้
สองคน คนหนึ่งเป็นหนี้นายของเขาเพียง
เล็กน้อยและอีกคนเป็นหนี้ก้อนใหญ่ แต่นายได้
ยกหนี้ให้ทั้งสองคน และพระคริสต์ตรัสถามซีโมน
ว่าลูกหนี้คนไหนจะรักนายของเขามากที่สุด ซี
โมนตอบว่า “คนที่นายยกหนี้ให้มาก” ลูคา 7:43
เราเป็นคนบาปหนา แต่พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์
เพื่อเราจะได้รับการอภัย พระคุณความดีของการ
เสียสละของพระองค์นั้นพอเพียงที่จะนำเสนอ
พระบิดาเพื่อเรา ผู้ที่ได้รับการอภัยจากพระองค์

มากจะรักพระองค์มากและจะยืนอยู่ใกล้ชิดพระ
บัลลังก์ของพระองค์มากที่สุดเพื่อสรรเสริญ
พระองค์สำหรับความรักและการเสียสละอันยิ่ง
ใหญ่ เราจะตระหนักถึงความร้ายกาจของบาปได้
ก็ต่อเมื่อเราเข้าใจความรักของพระเจ้าอย่างเต็มที่
เท่านั้น เมื่อเรามองเห็นความยาวของโซ่ที่หย่อน
ลงมาให้เรา เมื่อเราเข้าใจเรื่องการเสียสละอันยิ่ง
ใหญ่ซึ่งพระคริสต์ทรงกระทำเพื่อเราแล้ว จิตใจ
ของเราก็จะหลอมละลายลงด้วยความอ่อนโยน
และสำนึกผิด {SC 35.4}

4. การสารภาพบาป

“ผู้ช้อนการละเมิดของตนไว้จะไม่จำเวร แต่ผู้สารภาพและทิ้งมันจะได้ความกรุณา” สุภาษิต 28:13 {SC 37.1}

เงื่อนไขที่จะรับพระเมตตาคุณของพระเจ้าที่ง่ายและยุติธรรมและสมเหตุสมผล พระเจ้าไม่บังคับให้เราต้องทนทุกข์ทรมานเพื่อจะได้การอภัยจากบาป พระองค์ไม่ได้บังคับให้เราเดินทางไปแสวงบุญที่ยืดเยื้อและเหน็ดเหนื่อยหรือแก้บาปด้วยการทรมานร่างกายให้เจ็บปวด เพื่อให้พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ยอมรับจิตวิญญาณของเราหรือลบล้างบาปการล่วงละเมิดของเรา แต่ผู้ที่สารภาพและละทิ้งบาปจะได้รับพระเมตตาคุณ {SC 37.2}

อัครทูตกล่าวว่า “จงสารภาพบาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รับการรักษาโรค” ยากอบ 5:16 จงสารภาพบาปของท่านกับพระเจ้า พระองค์เท่านั้นที่จะทรง

ให้อภัยบาปได้และจงสารภาพความผิดต่อกันและกัน หากท่านทำผิดต่อมิตรสหายหรือเพื่อนบ้านของท่าน ท่านจะต้องยอมรับผิด และเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะอภัยให้ท่านด้วยความเต็มใจ แล้วท่านจะต้องทูลขอพระเจ้าทรงอภัยให้ท่านด้วย เพราะพี่น้องที่ท่านได้ทำผิดต่อเขานั้นเป็นสมบัติของพระเจ้า และเมื่อท่านทำร้ายเขา ท่านก็ได้ทำบาปต่อพระผู้สร้างและพระผู้ไถ่ของเขาด้วย และคดีความนี้จะถูกนำขึ้นไปยังเบื้องพระพักตร์ของพระผู้ไกล่เกลี่ยแท้จริง พระองค์เดียว พระองค์ผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิตยิ่งใหญ่ของเรา “ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่าง ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังไม่ปราศจากบาป” และพระองค์ทรง “เห็นใจในความอ่อนแอของเรา” และทรงชำระเราจากความเปราะเปื้อนของความชั่วทุกประการ ฮีบรู 4:15 {SC 37.3}

ผู้ที่ไม่ได้ถ่อมจิตใจลงเพื่อยอมรับความผิดของเขาต่อพระเจ้ายังไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อแรกเพื่อให้พระเจ้าทรงยอมรับ หากเรายังไม่เคยมีประสบการณ์ของการกลับใจ ไม่เคยรู้สึกเสียใจกับสิ่งที่ได้ทำไปและไม่ได้ถ่อมจิตใจลงอย่าง

แท้จริงและวิญญานจิตไม่รู้สักชอกข้ำที่ต้อง
สารภาพบาปและรู้สึกเกลียดชังความชั่วของตัวเองแล้ว
เราก็ยังไม่เคยทูลขอการอภัยบาปอย่าง
แท้จริง และหากเรายังไม่เคยทูลขอ เราก็จะยังไม่
เคยพบกับสันติสุขในพระเจ้า มีเหตุผลเดียวที่
ทำให้บาปผิดในอดีตที่ผ่านมาไม่ได้รับการอภัย
คือ เราไม่เต็มใจที่จะถ่อมจิตใจของเราลงและทำ
ตามเงื่อนไขที่จารึกไว้ในพระวณะแห่งความจริง
สำหรับเรื่องนี้ได้ประทานคำแนะนำไว้อย่าง
ชัดเจน การสารภาพบาปไม่ว่าจะทำในที่
สาธารณะหรือเป็นการส่วนตัวจะต้องทำด้วยความ
จริงใจและด้วยความสมัครใจ คนบาปจะต้องไม่
ถูกบีบบังคับให้สารภาพบาป การสารภาพบาปจะ
ต้องไม่ทำอย่างเล่นๆ หรืออย่างไม่ใส่ใจ หรือ
เป็นการบังคับผู้ที่รู้สึกสำนึกถึงความน่ารังเกียจ
ของบาป การสารภาพบาปที่ทำการเปิดส่วน
ลึกที่สุดของจิตใจออก จะพบหนทางที่นำไปถึง
พระเจ้า ผู้ทรงกอปรด้วยพระเมตตาที่ไม่มี
ขอบเขต ผู้ประพันธ์สดุดีตรัสว่า “พระยาห์เวห์ทรง
อยู่ใกล้ผู้ที่ใจแตกสลายและทรงช่วยผู้สิ้นหวัง”
สดุดี 34:18 {SC 37.4}

การสารภาพบาปที่จริงใจจะต้องมีลักษณะเฉพาะ
เจาะจงและยอมรับบาปที่ได้ทำไปแล้วโดยเฉพาะ
อาจจะเป็นบาปที่เราต้องสารภาพต่อเบื้องพระเจ้า
เท่านั้นหรือเป็นบาปที่เราต้องสารภาพกับบุคคลที่
ต้องตกทุกข์อันเนื่องมาจากความผิดที่เราได้ทำ
ไป หรือเป็นบาปที่ทำต่อส่วนรวมซึ่งต้องสารภาพ
อย่างเปิดเผย แต่การสารภาพบาปทั้งปวงนั้นจะ
ต้องชัดเจนและเจาะจง ยอมรับบาปที่ท่านได้ทำ
ไป {SC 38.1}

ในสมัยของซามูเอล ชนชาติอิสราเอลเดินหลง
ออกไปจากทางของพระเจ้า พวกเขาต้องตกอยู่
ในความทุกข์ยากอันเนื่องมาจากผลของบาป เพราะ
พวกเขาได้ละทิ้งความเชื่อในพระเจ้า มองไม่เห็น
อำนาจและพระปัญญาของพระองค์ที่ปกครอง
ประเทศ สูญเสียความเชื่อมั่นในอำนาจของ
พระเจ้าที่พิทักษ์และรักษาผลประโยชน์ของ
พระองค์ พวกเขาหันออกไปจากพระเจ้ายิ่งใหญ่
ผู้ทรงปกครองจักรวาลและปรารถนาการปกครอง
แบบเดียวกันกับประเทศที่อยู่รอบข้าง ก่อนที่พวกเขา
จะพบกับสันติสุขได้อีกครั้งหนึ่งนั้น พวกเขา
ได้สารภาพบาปอย่างตรงๆ ว่า “เพราะเราได้เพิ่ม

ความชั่วร้ายนี้เข้ากับบาปทั้งสิ้นของพวกเรา คือ
ขอให้มิกซ์ตรีย์สำหรับพวกเรา” 1 ซามูเอล 12:19
พวกเขาต้องสารภาพบาปที่ได้ทำไปแล้ว ความ
อกตัญญูของพวกเขาบีบบังคับจิตวิญญาณและ
ได้ตัดพวกเขาออกไปจากพระเจ้า {SC 38.2}

พระเจ้าจะไม่ยอมรับการสารภาพที่ปราศจาก
การกลับใจและการปฏิรูปด้วยความจริงใจ พวกเขา
จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงชีวิตอย่างแน่วแน่
จะต้องขจัดสิ่งที่พระเจ้ารังเกียจทิ้งไปให้หมด
เป็นผลงานที่เกิดจากการเสียใจต่อบาปอย่างสุด
ซึ้ง ส่วนที่เราจะต้องทำนั้นได้จัดวางไว้อยู่
เบื้องหน้าเราอย่างชัดเจนว่า .”จงชำระตัว และ
ทำตัวเจ้าให้สะอาด จงเอาความชั่วของเจ้าไปให้
พ้นจากสายตาเรา จงเลิกทำชั่ว จงฝึกทำดี จง
เสาะหาความเป็นธรรม จงแก้ไขการบีบบังคับ จง
แก้ต่างให้ลูกกำพร้าพ่อ จงสู้ความเพื่อหญิงม่าย”
อิสยาห์ 1:16, 17 “ถ้าคนอธรรมยอมคืนของ
ประกัน และชดใช้สิ่งที่เขาขโมยไป และดำเนิน
ตามกฎเกณฑ์แห่งชีวิต ทั้งไม่ทำบาปเลย เขาก็
จะมีชีวิตอยู่แน่ และเขาจะไม่ต้องตาย” เอเสเคียล
33:15 เปาโลกล่าวถึงการกลับใจว่า “จงดูสิ

ว่าความเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้าเช่นนี้
นำไปสู่การเอาจริงเอาจังเพียงไร และยังทำให้
เกิดการขวนขวายที่จะพิสูจน์ตัวเอง เกิดความ
ขุ่นเคือง ความตื่นตัว ความอาลัย ความ
กระตือรือร้น และเกิดการลงโทษ พวกท่านพิสูจน์
ตัวเองในทุกด้านแล้วว่าเป็นผู้ปราศจากความผิด
ในเรื่องนี้” 2 โครินธ์ 7:11 {SC 39.1}

เมื่อบาปทำให้การรับรู้ทางศีลธรรมตายด้านไป ผู้
ที่ทำผิดมองไม่เห็นความบกพร่องในอุปนิสัยของ
ตนเอง หรือตระหนักถึงความร้ายกาจของความ
ชั่วที่เขาได้ทำ และถ้าเขาไม่ยอมรับอำนาจการ
ตักเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ตาของเขา
ก็จะยังคงมืดมนต่อบาปที่เขาได้ทำ เขาจะไม่
จริงใจและไม่จริงจังต่อการสารภาพของเขา
สำหรับความผิดทุกเรื่องที่เขาทำ เขาจะมีข้ออ้าง
เพื่อแก้ตัวให้กับสิ่งที่เขาทำ โดยกล่าวว่า หากไม่
ใช่เป็นเพราะสถานการณ์บังคับแล้ว เขาก็คงจะ
ไม่ทำสิ่งนั้นหรือสิ่งนี้ที่ทำให้ตัวเขาต้องถูกตำหนิ
{SC 40.1}

หลังจากอาดัมและเอวาได้รับประทานผลไม้ต้องห้ามแล้ว พวกเขาอับอายและหวาดกลัวอย่างเต็มที่ ในช่วงแรก พวกเขาได้แต่คิดว่าจะแก้ตัวให้กับการกระทำบาปอย่างไรและหนีให้พ้นความตายซึ่งเป็นคำตัดสินที่น่ากลัวได้อย่างไร เมื่อพระเจ้าตรัสถามถึงบาปของเขา อาดัมตอบด้วยการโยนความผิดส่วนหนึ่งให้พระเจ้าและอีกส่วนหนึ่งให้แก่คู่ชีวิตของเขาเอง “หญิงที่พระองค์ประทานให้อยู่กับข้าพระองค์ เธอส่งผลจากต้นไม้ให้ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงรับประทาน” ส่วนหญิงนั้นโยนความผิดใส่ผู้ด้วยการพูดว่า “งูล่อลวงข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงได้รับประทาน” ปฐมกาล 3:12, 13 ทำไมพระองค์จึงทรงสร้างงู ทำไมพระองค์จึงทรงปล่อยให้มันเข้ามาในสวนเอเดน นี่คือความหมายของคำตอบที่เธอใช้แก้ตัวให้กับบาปของเธอ ด้วยประการฉะนี้ พวกเขาจึงโยนความรับผิดชอบต่อการล้มลงในบาปให้พระเจ้า วิญญาณแห่งการชอบแก้ตัวที่กำเนิดมาจากบิดาแห่งการพุดมูสาจึงปรากฏอยู่ในบุตรชายบุตรหญิงทั้งปวงของอาดัม การสารภาพบาปในรูปแบบเช่นนี้เป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการดลใจจากพระวิญญาณของพระเจ้าและ

พระองค์จะไม่ทรงยอมรับ การกลับใจที่แท้จริงจะ นำบุคคลนั้นให้ยอมรับความผิดว่าเป็นของตนเอง และยอมรับโดยไม่มี การแอบแฝงหรือเสแสร้ง เขาจะเป็นเหมือนคนเก็บภาษีผู้ นำสารซึ่งไม่ กล้าแม้จะแหงนหน้าดูฟ้า แต่ได้ร้องว่า “ข้าแต่ พระเจ้า ขอทรงเมตตาแก่ข้าพระองค์ผู้เป็นคน บาบเถิด” ลูคา 18:13 และผู้ที่ยอมรับความผิด ของตนเองจะได้รับการแก้ไขให้เป็นผู้ชอบธรรม เพราะว่าพระเยซูจะทรงทูลขอแทนจิตวิญญาณที่ ได้กลับใจด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง {SC 40.2}

แบบอย่างของการกลับใจด้วยความจริงใจและ ถ่อมใจดังที่มีจารึกไว้ในพระวจนะของพระเจ้า นั้น เปิดเผยให้เห็นการสารภาพบาปโดยไม่มี การแก้ตัวหรือพยายามทำให้ตนเองไม่มีความผิด เปา โลไม่ได้คอยหาทางที่จะปกปิดตัวเอง ท่านป้ายสี บาปของท่านด้วยสีเข้มที่สุดซึ่งไม่ทำให้ความผิด ของท่านเบาบางลง ท่านกล่าวว่า “สิ่งที่ข้าพระ บาททำในกรุงเยรูซาเล็ม หลังจากได้รับสิทธิ อำนาจจากพวกหัวหน้าปุโรหิตแล้ว ข้าพระบาท จับธรรมิกชนจำนวนมากขังคุก และเมื่อพวกเขา

ถูกลงโทษถึงตาย ข้าพระบาทก็เห็นดีด้วย ข้าพระบาททำโทษเขาบ่อยๆ ในธรรมศาลาทุกแห่ง และบังคับเขาให้กล่าวคำหมิ่นประมาทพระเจ้า และเนื่องจากข้าพระบาทโกรธพวกเขาอย่างยิ่ง ถึงขนาดข้าพระบาทตามไปข่มเหงเขาถึงหัวเมืองต่างๆ ในต่างประเทศ” กิจการ 26: 10-11 ท่านไมรือรอที่จะประกาศว่า “พระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลก เพื่อทรงช่วยคนบาปให้รอด และในพวกคนบาปนั้นข้าพเจ้าเป็นตัวเอ” 1 ทิโมธี 1:15 {SC 41.1}

ผู้ที่กลับใจอย่างแท้จริงและมีจิตใจที่ถ่อมและซอกซำจะซาบซึ้งกับความรักของพระเจ้าและราคาที่พระองค์ต้องทรงชำระที่กางเขนบนเนินเขากลโกธาและตั้งเช่นบุตรที่เข้ามาสารภาพความผิดกับบิดาผู้เปี่ยมด้วยความรัก ผู้ที่สำนึกผิดอย่างจริงจังและนำบาปทั้งสิ้นของเขาเข้ามายังพระเจ้าก็จะเป็นเช่นนั้น ด้วยมีคำเขียนไว้ว่า “ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” 1 ยอห์น 1:9 {SC 41.2}

5. การอุทิศถวายตน

พระเจ้าทรงสัญญาไว้แล้วว่า “เจ้าจะแสวงหาเรา และพบเรา เมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า” เยเรมีย์ 29:13 {SC 43.1}

เราจะต้องมอบถวายจิตใจทั้งหมดให้แด่พระเจ้า มิฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงที่จะนำเรากลับคืนสู่พระฉายาของพระเจ้าจะเกิดขึ้นไม่ได้ โดยธรรมชาติแล้ว เราห่างเหินจากพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบรรยายสภาพของเราไว้ดังนี้ว่า “ตาย โดยการละเมิดและการบาป” “ศีรชะก็เจ็บไปหมด ใจก็อ่อนเปลี้ยไปสิ้น” “ไม่มีตรงไหนปรกติเลย” เราถูกกับดักของซาตานผูกมัดไว้อย่างแน่นหนา “ดักจับเขาไว้ให้ทำตามความประสงค์ของมัน” เอเฟซัส 2:1; อิสยาห์ 1: 5, 6; 2 ทิโมธี 2:26 พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะรักษาเราให้หาย เพื่อปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระ แต่จะทำเช่นนี้ได้ นั้นจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงใหม่ทั้งหมด ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงธรรมชาติทั้งหมดของเรา

เราจึงต้องยอมมอบถวายตัวของเราทั้งหมดให้
พระองค์ {SC 43.2}

สงครามยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีการต่อสู้มาคือ
การต่อสู้กับตนเอง การยอมถวายตน มอบถวาย
ทุกสิ่งให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้านั้น
จำเป็นต้องมีการดิ้นรนต่อสู้ แต่เราจะต้องยอม
มอบถวายจิตวิญญาณของเราให้พระเจ้าก่อนที่
ความบริสุทธิ์ในจิตใจจะถูกสร้างขึ้นใหม่ได้ {SC
43.3}

การปกครองของพระเจ้าไม่ได้ตั้งอยู่บนหลักการ
ของการเชื่อฟังอย่างไม่ลืมหูลืมตาซึ่งเป็นการ
ควบคุมอย่างไม่มีเหตุผลตามที่ซาตานต้องการ
ให้ทุกคนเชื่อ ผู้ที่มีปัญญาและมีจิตสำนึกจะ
ซาบซึ้งกับการปกครองของพระองค์ คำเชิญชวน
ของพระเจ้าที่ทรงยื่นให้แก่มนุษย์ที่พระองค์
ทรงสร้างมานั้นคือ “มาเถิด ให้พวกเราสู่ความกัน”
อิสยาห์ 1:18 พระเจ้าไม่บังคับความคิดของผู้
ที่พระองค์ทรงสร้าง พระองค์จะไม่ทรงยอมรับ
ความจงรักภักดีที่ไม่ได้มอบถวายด้วยความ
เต็มใจและด้วยความเข้าใจอย่างมีสติ การบังคับ

ให้เชื่อฟังจะกีดขวางการพัฒนาสติปัญญาและ
อุปนิสัยที่แท้จริงทั้งหมด และทำให้มนุษย์เป็นแต่
เพียงเครื่องจักร สภาพเช่นนี้ไม่ได้เป็นพระ
ประสงค์ของพระเจ้าผู้สร้าง พระองค์ทรงมีพระ
ประสงค์ที่จะให้มนุษย์ซึ่งเป็นจิตรกรรมล้ำเลิศ
ที่สุดของอำนาจการทรงสร้างของพระองค์ก้าวไป
ให้ถึงการพัฒนาสูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ พระองค์
ทรงจัดวางพระพรอันประเสริฐที่สุดไว้อยู่ต่อหน้า
เราเพื่อนำเราให้ไปถึงพระคุณของพระองค์
พระองค์ทรงเชิญชวนให้เรามอบถวายตัวเราเอง
ให้พระองค์ เพื่อพระองค์จะทรงกระทำตามน้ำ
พระทัยของพระองค์ในตัวเรา ที่เหลือจะขึ้นกับเรา
ว่าเราเลือกจะให้หลุดพ้นจากการจองจำของบาป
เพื่อมีส่วนร่วมกับการเสรีภาพที่ยิ่งใหญ่ของพระบุตร
ของพระเจ้าหรือไม่ {SC 43.4}

เมื่อเรามอบถวายตัวเราเองให้พระเจ้าแล้วนั้นเรา
จำเป็นต้องละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างที่จะแยกตัวเรา
ออกไปจากพระองค์ ด้วยเหตุนี้ พระผู้ช่วยให้รอด
ตรัสไว้ว่า “ทุกคนในพวกท่านที่ไม่ได้สละสิ่ง
สารพัดที่มีอยู่จะเป็นสาวกของเราไม่ได้” ลูกา
14:33 เราต้องสละทิ้งทุกสิ่งที่จะชักนำจิตใจให้

เห็นห่างออกจากพระเจ้า ทรัพย์สมบัติเป็นรูป
เคารพของคนมากมาย การรักเงินทอง ความ
ปรารถนาที่จะได้สมบัติเป็นโซ่ทองคำที่ผูกมัดเขา
เหล่านั้นเข้ากับซาตาน ชื่อเสียงและเกียรติยศ
ทางฝ่ายโลกเป็นสิ่งที่คนอีกกลุ่มหนึ่งบูชา ชีวิตที่
สุขสบายอย่างเห็นแก่ตัวและอิสระจากการ
รับผิดชอบเป็นรูปเคารพของคนอีกกลุ่มหนึ่ง โซ่
ความเป็นทาสที่ผูกมัดเหล่านี้จะต้องถูกตัดให้
ขาด เราเป็นคนของพระเจ้าเพียงครึ่งหนึ่งและอีก
ครึ่งหนึ่งเป็นของโลกไม่ได้ เราไม่ใช่บุตรของ
พระเจ้าเว้นเสียแต่เราจะเป็นอย่างพระองค์อย่าง
เต็มบริบูรณ์เท่านั้น {SC 44.1}

มีคนที่อ้างตนว่ารับใช้พระเจ้า แต่ในขณะเดียวกัน
ก็พึ่งพาความสามารถของตนเองในการประพฤติ
ตามพระบัญญัติของพระเจ้า บั้นแต่งอุปนิสัยให้
ถูกต้อง และแสวงหาความรอด ความรักที่มีต่อ
พระคริสต์ไม่ได้ขับเคลื่อนอยู่ในจิตใจของเขา แต่
เขาพยายามประพฤติตามวิถีทางของคริสเตียน
ตามที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เพื่อจะได้ครอบครอง
สวรรค์ ศาสนาเช่นนี้ไม่มีคุณค่าเลย เมื่อพระ
คริสต์เสด็จเข้ามาอยู่ในจิตใจ จิตวิญญาณก็จะ

เต็มล้นด้วยความรักของพระองค์ ด้วยความสุขที่
สื่อสัมพันธ์กับพระองค์จนเขาจะติดสนิทอยู่กับ
พระองค์ และเมื่อเขาเพ่งพินิจถึงพระองค์ เขาก็จะ
ลืมมองตนเองไป ความรักที่มีต่อพระคริสต์จะเป็น
แหล่งกำเนิดให้เกิดการกระทำ ผู้ที่สัมผัสกับ
ความรักของพระเจ้าที่กำลังผลักดันเขาอยู่ จะไม่
ถามว่าเขาต้องมอบถวายให้น้อยเพียงไรเพื่อจะ
ไปให้ถึงเป้าหมายที่พระเจ้ากำหนด พวกเขาจะ
ไม่ถามหามาตรฐานต่ำที่สุด แต่จะตั้งเป้าหมายที่
จะทำตามพระประสงค์ของพระผู้ไถ่ให้สมบูรณ์
ที่สุด ด้วยความปรารถนาที่จริงใจ พวกเขามอบถ
วายทุกสิ่งทุกอย่างและแสดงความสนใจ
เทียบเท่ากับคุณค่าของสิ่งที่เขาแสวงหา การ
ยอมรับพระคริสต์โดยขาดความรักที่ลึกซึ้งนี้จะ
เป็นแต่เพียงการคุยโว เป็นพิธีกรรมที่แห้งแล้ง
และเป็นภาระหนักที่นำเบื่อหน่าย {SC 44.2}

ท่านมีความรู้สึกว่าการมอบถวายทุกสิ่งให้พระ
คริสต์เป็นการเสียสละที่ยิ่งใหญ่เกินไปหรือ จง
ถามคำถามนี้กับตนเองว่า “พระคริสต์ประทาน
อะไรให้แก่ข้าพเจ้า” พระบุตรของพระเจ้า

ประทานทุกสิ่ง พระองค์ประทานชีวิต ความรัก
และการทนทุกข์ทรมานเพื่อความรอดของเรา

แล้วเราผู้เป็นเป่าหมายอันไม่คู่ควรกับความรักอัน
ยิ่งใหญ่นี้จะยับยั้งหัวใจของเราออกจากพระองค์
กระนั้นหรือ ทุกเสี้ยววินาทีในชีวิตของเรา เราได้
รับพระพรแห่งพระคุณของพระองค์ และด้วย
เหตุผลนี้ เราไม่สามารถหยั่งรู้ได้อย่างเต็มที่ว่า
เราถูกช่วยให้หลุดรอดออกมาจากบ่อลึกของ
ความโง่เขลาและความทุกข์ยากได้อย่างไร เรา
จะมองไปยังพระองค์ที่เราได้ทิ่มแทงด้วยบาป
ของเรา และยังเต็มใจดูหมิ่นความรักและการ
เสียสละทั้งปวงของพระองค์ได้หรือ เมื่อเรามอง
เห็นการถ่อมตนอันไม่มีขอบเขตจำกัดของพระสิริ
ของพระเจ้าแล้ว เราจะมัวบ่นพึมพำเพียงเพราะ
เราต้องผ่านความขัดแย้งและการถ่อมตน เพื่อจะ
ได้ก้าวเข้ามาสู่ชีวิตเท่านั้นหรือ {SC 45.1}

หัวใจเย่อหยิ่งของมนุษย์จำนวนมากถามว่า
“ทำไมข้าพเจ้าจึงต้องสำนึกผิดและถ่อมใจลง
ก่อนเพื่อให้มั่นใจว่าพระเจ้าทรงยอมรับข้าพเจ้า”
ข้าพเจ้าขอชี้ให้ท่านมองไปยังพระคริสต์ พระองค์

ผู้ทรงปราศจากบาปและยิ่งกว่านี้ พระองค์ทรง
เป็นเจ้าของแห่งสวรรค์ แต่เพื่อมนุษย์ พระองค์
ได้ทรงรับบาปของมนุษยชาติ พระองค์ “ถูกนับ
เข้ากับพวกคนทรยศ เขาเองแบกบาปของคน
จำนวนมาก และเขาอ่อนวอนเพื่อพวกคนทรยศ”
อิสยาห์ 53:12 {SC 45.2}

แต่เมื่อเราสละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างแล้วเราได้ละทิ้ง
อะไรไปบ้าง จิตใจที่เปราะเป็อนด้วยบาปเพื่อให้
พระเยซูชำระให้บริสุทธิ์ ให้พระองค์ทรงล้างด้วย
พระโลหิตของพระองค์ และประทานความรอดให้
ด้วยความรักที่ไม่มีสิ่งใดเปรียบเสมอได้ แต่ถึง
กระนั้น มนุษย์ยังคิดว่า เป็นเรื่องยากลำบาก
เหลือเกินที่จะยอมทิ้งทุกสิ่งไป ข้าพเจ้ารู้สึก
ละอายใจที่ได้ยินคำพูดเช่นนี้ รู้สึกอับอายที่จำ
ต้องเขียนคำพูดเช่นนี้ {SC 46.1}

พระเจ้าไม่ได้บังคับให้เราละทิ้งสิ่งที่ดีใดๆ ที่เรา
ต้องเก็บรักษาไว้เพื่อประโยชน์สูงสุดของเรา ใน
ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำนั้น พระองค์ทรงมอง
ดูความผาสุกของบุตรทั้งหลายของพระองค์
หากว่าคนทั้งหลายที่ไม่เลือกพระคริสต์จะ

ตระหนักว่าพระองค์ทรงมีสิ่งที่ดีกว่าที่จะมอบให้
แก่เขา ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีกว่าที่เขาสามารถสรรหามา
ให้แก่ตนเองได้ เมื่อมนุษย์คิดและทำสิ่งที่
ตรงกันข้ามกับน้ำพระทัยของพระเจ้า เขากำลัง
นำอันตรายและความไม่เป็นธรรมอันยิ่งใหญ่ที่สุด
มายังจิตวิญญาณของเขาเอง เมื่อเขาไปใน
ทิศทางที่พระองค์ตรัสห้ามไว้ เขาจะพบกับความ
สุขที่แท้จริงไม่ได้ พระองค์ทรงทราบดีว่าเส้นทาง
ใดดีที่สุด และทรงเป็นผู้วางแผนเพื่อให้เกิดผลดี
แก่มนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างมานั้น ส่วนเส้นทาง
แห่งการล่องละเมิดเป็นทางแห่งความทุกข์
ลำบากและความพินาศ {SC 46.2}

เป็นเรื่องผิดที่จะคิดว่า พระเจ้าทรงพอพระทัยที่
เห็นบุตรทั้งหลายของพระองค์ตกอยู่ในความ
ทุกข์ยาก ชาวสวรรค์ทั้งหมดให้ความสนใจกับ
ความสุขของมนุษย์ พระบิดาในสวรรค์ของเราไม่
ได้ปิดช่องทางแห่งความสุขของมนุษย์ที่พระองค์
ทรงสร้าง ข้อบังคับของพระเจ้าทรงเรียกให้เรา
ละทิ้งการหมกมุ่นที่นำมาซึ่งความทุกข์ทรมาน
และความผิดหวัง และนำเราออกไปจากประตู
แห่งความสุขและประตูของสวรรค์ พระผู้ไถ่ของ

โลกทรงยอมรับมนุษย์ในสภาพที่เขาเป็นอยู่ ซึ่ง
เต็มไปด้วยความต้องการ ความไม่ดีพร้อม และ
ความอ่อนแอ และพระองค์จะไม่ทรงชำระเขาจาก
บาปและประทานความรอดโดยทางพระโลหิต
ของพระองค์เท่านั้น แต่จะประทานความพึงพอใจ
ให้แก่หัวใจทุกดวงที่แสวงหาพระองค์ ซึ่งยอมรับ
แอกและแบกรับภาระของพระองค์ เป็นพระ
ประสงค์ของพระองค์ที่จะประทานสันติสุขและ
ความสงบสุขให้แก่ทุกคนที่เข้ามาหาพระองค์
เพื่อแสวงหาทิพย์อาหารแห่งชีวิต พระองค์ทรง
กำหนดให้เราทำแต่หน้าที่ที่จะนำเราให้ก้าวสูง
ขึ้นสู่ความสุขสำราญซึ่งผู้ที่ไม่เชื่อฟังจะก้าวไป
ไม่ถึง ชีวิตเที่ยงแท้อย่างมีความสุขของจิต
วิญญาณจะต้องมีพระคริสต์ผู้ทรงเป็นความหวัง
ใจแห่งพระสิริสถิตร่วมอยู่ภายใน {SC 46.3}

คนมากมายถามว่า “ข้าพเจ้าจะมอบถวายตนเอง
ให้พระเจ้าได้อย่างไร” ท่านประสงค์ที่จะถวายตน
เองให้พระองค์ แต่อ่านาจฝ่ายศีลธรรมของท่าน
นั้นอ่อนแอ เป็นทาสของความสงสัย และชีวิต
ของท่านถูกควบคุมด้วยอุปนิสัยของบาปผิด
คำมั่นสัญญาและความตั้งใจของท่านเปรียบ

เหมือนกับเชือกที่ทำด้วยทราย ท่านควบคุมความคิด แรงผลักดัน ความรู้สึกของท่านเองไม่ได้ ท่านตระหนักว่า การผิดคำมั่นสัญญาและการไม่รักษาคำพูดได้บั่นทอนความมั่นใจในความจริงใจของท่าน และทำให้ท่านรู้สึกว่าคุณเจ้าทรงรับท่านไม่ได้ แต่ท่านไม่ต้องท้อใจ สิ่งที่ท่านต้องเข้าใจคือ กำลังที่แท้จริงของความตั้งใจ สิ่งนี้คืออำนาจที่ควบคุมธรรมชาติของมนุษย์ เป็นอำนาจในการตัดสินใจหรือการเลือก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความตั้งใจที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้อง พระเจ้าประทานอำนาจแห่งการเลือกให้แก่มนุษย์ ซึ่งเขาจะต้องนำมาใช้ ท่านเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านไม่ได้ ท่านถวายความรักของท่านให้พระเจ้าด้วยลำพังตัวของท่านเองไม่ได้ แต่ท่านเลือกที่จะรับใช้พระองค์ได้ ท่านถวายความตั้งใจของท่านให้พระองค์ได้ แล้วพระองค์จะทรงกระทำกิจภายในตัวท่านเพื่อให้ความตั้งใจและการกระทำของท่านเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ เมื่อเป็นเช่นนี้ ธรรมชาติทั้งหมดของท่านจะเข้ามาอยู่ภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณของพระคริสต์ ความรู้สึกของท่านจะมีศูนย์กลางอยู่ในพระองค์

ความคิดของท่านจะประสานเข้ากับพระประสงค์
ของพระองค์ {SC 47.1}

ความปรารถนาคุณความดีและความบริสุทธิ์เป็น
เรื่องที่ถูกต้องอยู่ในระดับหนึ่ง แต่หากท่านหยุด
แค่นี้ ก็จะไม่มีการเกิดขึ้นกับความปรารถนา
คนมากมายสูญหายไปในขณะที่เขาหวังและ
อยากเป็นคริสเตียน พวกเขาเข้ามาไม่ถึงจุดที่จะ
ยอมมอบถวายความตั้งใจให้พระเจ้า เขาจึงไม่ได้
เลือกที่จะเป็นคริสเตียน {SC 47.2}

เมื่อท่านใช้ความตั้งใจอย่างถูกต้อง ชีวิตของท่าน
จะได้รับการเปลี่ยนแปลงทั้งหมด เมื่อท่านถวาย
ความตั้งใจของท่านให้พระคริสต์ ท่านได้นำตัว
ของท่านเองเข้ามาผูกพันกับอำนาจที่เหนือกว่า
เจ้าผู้ครอบครองและอำนาจใดๆ ทั้งสิ้น ท่านจะมี
กำลังจากเบื้องบนที่คอยพยุงท่านให้มั่นคง และ
ด้วยการมอบถวายตัวให้พระเจ้าอย่างต่อเนื่อง
ท่านจะดำเนินชีวิตใหม่ได้ กระทั่งชีวิตแห่งความ
เชื่อ {SC 48.1}

6. ความเชื่อและการยอมรับ

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ปลุกสำนึกของท่านให้ตื่นขึ้น ท่านจึงเริ่มมองเห็นความเลวร้ายของบาป มองเห็นอำนาจของมัน มลทินของมัน ความระทมทุกข์ของมัน และท่านจะมองบาปด้วยความรังเกียจ ท่านรู้สึกว่ บาปได้แยกตัวท่านออกไปจากพระเจ้า ท่านถูกจองจำด้วยอำนาจของความชั่ว เมื่อท่านดิ้นรนเพื่อให้หลุดพ้นมากขึ้นเท่าใด ท่านก็จะยิ่งพบว่า ท่านช่วยตัวเองไม่ได้ เป้าหมายของท่านไม่บริสุทธิ์ จิตใจของท่านไม่สะอาด ท่านมองเห็นว่าชีวิตของท่านเต็มไปด้วยความเห็นแก่ตัวและบาป ท่านปรารถนาที่จะได้รับการอภัย ได้รับการชำระ ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ ท่านจะต้องทำอย่างไรจึงจะได้ปรองดองกับพระเจ้าและมีลักษณะเหมือนพระองค์ {SC 49.1}

สันติสุขเป็นสิ่งที่ท่านต้องการ คือการอภัยและความสงบสุขและความรักจากสวรรค์เบื้องบนที่

อยู่ภายในวิญญาณจิตของท่าน เงินทองจัดซื้อ
เอามาไว้ไม่ได้ ปัญญาจัดหามาให้ไม่ได้ ความ
รอบรู้นำไปให้ถึงไม่ได้ ท่านหวังที่จะได้สันติสุขนี้
มาครอบครองด้วยความพยายามของท่านเองไม่
ได้ แต่พระเจ้าทรงยื่นมาเป็นของประทานให้แก่
ท่าน “โดยไม่ต้องเสียเงินและค่าใช้จ่าย” อีสยาห์
55:1 สันติสุขนี้จะเป็นอย่างท่าน เพียงแต่ท่านจะ
ยื่นมือของท่านและรับเอามาไว้ พระยาห์เวห์ตรัส
ว่า “ถึงบาปของเจ้าเป็นเหมือนสีแดงเข้ม ก็จะขาว
อย่างหิมะ ถึงมันจะแดงอย่างผ้าแดง ก็จะเป็น
อย่างขนแกะ” อีสยาห์ 1:18 “เราจะให้ใจใหม่แก่
เจ้า และเราจะบรรจุวิญญาณใหม่ไว้ภายในเจ้า
ทั้งหลาย” เอเสเคียล 36:26 {SC 49.2}

ท่านสารภาพบาปของท่านแล้ว และทิ้งไปด้วยความ
ความเต็มใจ ท่านตัดสินใจที่จะมอบถวายตัวของ
ท่านเองให้พระเจ้า ขอให้ท่านไปหาพระองค์
เดี๋ยวนี้ และทูลขอพระองค์ให้ชำระบาปของท่าน
และประทานจิตใจใหม่ให้แก่ท่าน แล้วเชื่อว่า
พระองค์ประทานให้แก่ท่าน เพราะว่าพระองค์
ทรงสัญญาไว้แล้ว นี่คือนิยามที่พระเยซูทรง
สอนในขณะที่ทรงดำเนินอยู่ในโลกนี้ว่า ของ

ประทานที่พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานให้แก่เรา
นั้น เราจะต้องเชื่อว่าเราได้รับแล้ว และของ
ประทานนั้นจะเป็นของเรา พระเยซูทรงรักษา
ประชาชนให้หายจากโรคต่างๆ เมื่อพวกเขา
วางใจในอำนาจของพระองค์ พระองค์ประทาน
การช่วยเหลือในสิ่งที่ตามองเห็น ซึ่งเป็นสิ่งที่
หนุนใจให้เขาวางใจพระองค์ในสิ่งที่ตามองไม่
เห็น นั่นคือ นำพวกเขาให้เชื่อในฤทธิ์อำนาจของ
พระองค์ที่จะทรงอภัยบาปผิดได้ ในเรื่องนี้
พระองค์ทรงกล่าวไว้อย่างชัดเจนเมื่อพระองค์
ทรงรักษาชายง่อย “ทั้งนี้เพื่อให้ท่านรู้ว่า บุตร
มนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกที่จะอภัยบาปผิด
พระองค์จึงตรัสสั่งคนง่อยว่า จงลุกขึ้นยกที่นอน
กลับไปบ้านของท่าน” มัทธิว 9:6 ยอห์นผู้
ประกาศก็ได้กล่าวถึงการอัศจรรย์ของพระคริสต์
ไว้เช่นกันว่า “แต่การที่บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้
ก็เพื่อท่านจะได้เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์พระ
บุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อแล้วท่านก็จะ
มีชีวิตโดยพระนามของพระองค์” ยอห์น 20:31
{SC 49.3}

จากเหตุการณ์เรียบง่ายที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ซึ่งกล่าวถึงวิธีที่พระเยซูรักษาคนเจ็บป่วย เรา เรียนรู้บางเรื่องราวที่เราจะต้องเชื่อพระองค์อย่างไร เพื่อจะได้รับการอภัยจากบาป ให้เราไปดูเรื่อง ของชายง่อยที่ข้างสระน้ำเบธซาธา ผู้ป่วยนำ สงสารคนนี้ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เขาไม่ได้ใช้ขา มานานถึงสามสิบแปดปีแล้ว แต่ถึงกระนั้น พระ เยชูทรงบัญชาว่า “ลุกขึ้นเถิด จงยกแคร่ของท่าน เดินไป” คนป่วยผู้นี้อาจจะตอบพระองค์ว่า “ท่าน เจ้าข้า หากท่านจะรักษาให้ข้าพเจ้าหายดีแล้ว ข้าพเจ้าจะเชื่อฟังพระคำของพระองค์” แต่เขาไม่ ได้พูดเช่นนี้ เขาเชื่อพระดำรัสของพระคริสต์ เขา เชื่อว่าพระองค์ทรงรักษาเขาให้หายได้และเขาก็ ทำตามทันที เขาอยากเดิน และเขาก็เดินได้ เขา ทำตามพระดำรัสของพระคริสต์ และพระเจ้า ประทานกำลังให้เขา เขาก็หายเป็นปกติ {SC 50.1}

ในทำนองเดียวกัน ท่านเป็นคนบาป ท่านลบบาป ที่ท่านทำมาแล้วในอดีตไม่ได้ ท่านเปลี่ยนแปลง จิตใจของท่านและทำให้ตัวของท่านบริสุทธิ์ไม่ ได้ แต่พระเจ้าทรงสัญญาที่จะทำสิ่งทั้งหมดนี้

ให้ท่านโดยผ่านทางพระคริสต์ ท่านเชื่อพระสัญญา นั้น ท่านสารภาพบาปของท่านและถวายตัวของท่านเองให้พระเจ้า ท่านตั้งใจที่จะรับใช้พระองค์ ทันทีที่ท่านทำเช่นนี้ พระเจ้าจะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ให้แก่ท่าน ถ้าท่านเชื่อพระสัญญาของพระเจ้า คือเชื่อว่าท่านได้รับการอภัยและการชำระแล้ว พระเจ้าจะประทานความจริงให้ท่าน ท่านจะได้รับการรักษาให้หาย เหมือนที่พระคริสต์ประทานกำลังให้คนง่อยเดินได้เมื่อเขาเชื่อว่าเขาหายจากโรคแล้ว หากท่านเชื่อท่านก็จะหายได้เช่นกัน {SC 51.1}

อย่าริรอจนท่านรู้สึกตัวว่าท่านหายดีแล้ว แต่จงพูดว่า “ข้าพเจ้าเชื่อ แล้วก็จะเป็นอย่างนั้น ไม่ใช่เพราะข้าพเจ้ารู้สึก แต่เพราะพระเจ้าทรงสัญญาไว้แล้ว” {SC 51.2}

พระเยซูตรัสว่า “เมื่อพวกท่านอธิษฐานขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และพวกท่านจะได้รับสิ่งนั้น”
มาระโก 11:24 มีเงื่อนไขผูกติดอยู่กับพระสัญญา นี้ คือเราจะต้องอธิษฐานให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้า แต่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะ

ทรงชำระเราจากบาป เพื่อให้เราเป็นบุตรของ
พระองค์ และช่วยให้เราดำเนินชีวิตที่ชอบธรรม
ดังนั้น เราจึงทูลขอพระพรเหล่านี้ได้ และเชื่อว่า
เราได้รับและขอบพระคุณพระเจ้าที่เราได้รับแล้ว
เป็นสิทธิพิเศษที่เราเข้ามาหาพระเยซูและรับการ
ชำระให้สะอาดได้ และเราจะยืนอยู่หน้าพระ
บัลลังก์เหล่านี้โดยปราศจากความอายหรือ
ความเสียใจ “เพราะฉะนั้นไม่มีการลงโทษคนที่
อยู่ในพระเยซูคริสต์” โรม 8:1 {SC 51.3}

ต่อแต่นี้ไป ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง ท่านถูก
ซื้อด้วยราคาสูง “พวกท่าน. . . ได้รับการไถ่. . .
ไม่ใช่ไถ่ด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายได้ เช่นเงินหรือทอง
แต่ด้วยพระโลหิตล้ำค่าของพระคริสต์ ดั่งเลือด
ลูกแกะที่ไร้ตำหนิและไร้จุดตำหนิ” 1 เปโตร
1:18,19 ด้วยวิธีการเชื่อพระเจ้าอย่างเรียบง่าย
เช่นนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เริ่มชีวิตใหม่ใน
จิตใจของท่านแล้ว ท่านเป็นเหมือนเด็กเกิดใหม่
มาอยู่ในครอบครัวของพระเจ้าและพระองค์ทรง
รักท่านเหมือนที่พระองค์ทรงรักพระบุตรของ
พระองค์ {SC 51.4}

บัดนี้ ท่านได้มอบตัวท่านเองให้พระเยซูแล้ว จง
อย่าหันหลังกลับ จงอย่านำตัวของท่านออกไป
จากพระองค์ แต่ในทุกๆ วัน ให้ท่านพูดว่า
“ข้าพเจ้าเป็นของพระคริสต์ ข้าพเจ้าได้มอบ
ถวายตัวข้าพเจ้าให้พระองค์แล้ว” และทูลขอ
พระองค์ให้ประทานพระวิญญานของพระองค์แก่
ท่าน และรักษาท่านไว้โดยพระคุณของพระองค์
เมื่อท่านมอบถวายตัวท่านเองให้พระเจ้า และเชื่อ
ในพระองค์ เชื่อว่าท่านเป็นบุตรของพระองค์
ดังนั้น ท่านจึงต้องดำรงชีวิตอยู่ในพระองค์
อัครทูตเปาโลได้กล่าวไว้ว่า “เมื่อพวกท่านรับพระ
เยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าไว้แล้ว ก็จงดำเนิน
ชีวิตในพระองค์ด้วย” โครินธ์ 2:6 {SC 52.1}

บางคนอาจจะรู้สึกว้า เขาจะต้องถูกทดสอบและ
พิสูจน์ตนให้พระเจ้าเห็นว่าเขาได้ปฏิรูปแล้วเสีย
ก่อนเขาจึงจะขอรับพระพรของพระองค์ได้ แต่
พวกเขาเข้ามารับพระพรในเวลานี้ได้เลย เขาต้อง
มีพระคุณของพระเจ้า พระวิญญานของพระคริสต์
เพื่อช่วยความอ่อนแอของเขา หากไม่เช่นนั้นแล้ว
เขาจะต้านความชั่วไม่ได้ พระเยซูทรงประสงค์ให้
เราเข้ามาหาพระองค์ในสภาพที่เราเป็นอยู่ สภาพ

ที่เต็มไปด้วยบาป ช่วยตัวเองไม่ได้ และต้องการ
ที่พึ่ง เราเข้ามาหาพระองค์พร้อมกับความอ่อนแอ
ในตัวของเรา ความผิดของเรา บาปของเรา และ
กราบลงแทบพระบาทของพระองค์ด้วยความ
เสียใจต่อบาป พระสิริของพระเจ้าจะโอบล้อมเรา
ในอ้อมแขนแห่งความรักของพระองค์ และจะ
รักษาบาดแผลของเรา และชำระเราให้พ้นจาก
ความผิดทั้งหมด {SC 52.2}

คนมากมายล้มลงในเรื่องนี้ พวกเขาไม่เชื่อว่าพระ
เยซูทรงอภัยให้เขาเป็นการส่วนตัวและเป็นราย
บุคคล พวกเขาไม่เชื่อตามพระดำรัสของพระเจ้า
เป็นสิทธิพิเศษของทุกคนที่ทำตามเงื่อนไขจะรู้
ได้ด้วยตนเองว่า บาปผิดทุกรายจะได้รับการอภัย
โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ จงทิ้งความสงสัยที่
ว่า พระสัญญาของพระเจ้าไม่ได้มีไว้ให้ท่าน พระ
สัญญานี้มีไว้ให้ผู้ลวงละเมิดทุกคนที่กลับใจ โดย
ทางพระคริสต์ พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมกำลัง
และพระคุณ เพื่อทูตสวรรค์ผู้รับใช้จะนำไปให้แก่
จิตวิญญาณทุกดวงที่มีความเชื่อ ไม่มีผู้ใดมีบาป
ที่หนาเกินไปที่จะเข้ามาหาพระกำลัง ความ
บริสุทธิ์และความชอบธรรมที่มีอยู่ในพระเยซู

ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อทุกคนไม่ได้ พระองค์ทรง
รอคอยที่จะถอดเสื้อที่เประอะเปื้อนและสกปรก
ด้วยบาปของพวกเขาออก และสวมเสื้อแห่ง
ความชอบธรรมให้แก่เขา พระองค์ทรงเชื่อเชิญ
ให้เขามีชีวิตอยู่และไม่ต้องตาย {SC 52.3}

พระเจ้าไม่ทรงปฏิบัติต่อเราเหมือนเช่นมนุษย์ที่
เป็นเนื้อหนังปฏิบัติต่อกัน ความคิดของพระองค์
เป็นความคิดแห่งความเมตตา ความรักและความ
เอ็นดู พระองค์ตรัสว่า “ให้คนอธรรมละทิ้งทาง
ของเขา และคนชั่วละทิ้งความคิดของเขา ให้เขา
กลับมายังพระยาห์เวห์ และพระองค์จะทรง
เมตตาเขา และมายังพระเจ้าของพวกเขา เพราะ
พระองค์ทรงมีการอภัยอย่างเหลือล้น” “เราได้
ลบล้างการทรยศของเจ้าเสียเหมือนเมฆ และ
ลบล้างบาปของเจ้าเหมือนหมอก จงกลับมาหา
เรา เพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว” อีสยาห์ 55:7;
44:22 {SC 53.1}

“เราไม่มีความพอใจในความตายของผู้ใดเลย จง
หันกลับและมีชีวิตอยู่ พระยาห์เวห์องค์เจ้านาย
ตรัสดังนี้แหละ” เอเสเคียล 18:32 ซาตานพร้อม

ที่จะฉกชิงพระสัญญาอันประเสริฐของพระเจ้าไป
มันมุงมันที่จะเอาแสงแห่งความหวังที่ริบหรี่และ
ลำแสงแห่งความจริงทั้งหมดออกไปจากจิต
วิญญาณ แต่ท่านจะต้องไม่ปล่อยให้มันทำเช่นนี้
จงอย่าฟังผู้ล่อลวง แต่ให้ท่านพูดว่า “พระเยซู
สิ้นพระชนม์เพื่อให้ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ พระองค์ทรง
รักข้าพเจ้า และไม่ทรงประสงค์ให้ข้าพเจ้าพินาศ
ข้าพเจ้ามีพระบิดาบนสวรรค์ที่ทรงเมตตาปราณี
และถึงแม้ข้าพเจ้าได้ใช้ความรักของพระองค์ไป
ในทางที่ผิด แม้ข้าพเจ้าได้ใช้พระพรที่พระองค์
ประทานให้แก่ข้าพเจ้าอย่างสุรุ่ยสุร่าย ข้าพเจ้าจะ
ลุกขึ้นไปหาพระบิดาของเรา และพูดกับท่านว่า
‘พ่อ ลูกผิดต่อสวรรค์และผิดต่อท่านด้วย ไม่
สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นลูกของพ่อต่อไป ขอโปรด
ให้ลูกอยู่ในฐานะของลูกจ้างคนหนึ่งของท่าน
เถิด’” อุปมานี้บอกท่านให้ทราบว่า ผู้ที่หลงหาย
ไปได้รับการต้อนรับอย่างไร “แต่เมื่อเขายังอยู่แต่
ไกล บิดาก็เห็นเขาและมีใจสงสาร จึงวิ่งออกไป
กอดคอและจูบแก้มของเขา” ลูคา 15:18-20
{SC 53.2}

ถึงแม้อุปมานี้จะอ่อนหวานและจับใจเพียงไรก็ตาม แต่ก็ยังบรรยายถึงพระเมตตาคุณของพระเจ้าแห่งสวรรค์ได้ไม่หมด พระเจ้าทรงประกาศผ่านทางผู้เผยพระวจนะว่า “เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ เพราะฉะนั้น เราจึงนำเจ้ามาด้วยความรักมั่นคง” เยเรมีย์ 31:3 ในขณะที่คนบาปยังอยู่ไกลบ้านของพระบิดา เขาผลาญทรัพย์ของตนอยู่ในเมืองไกล พระหทัยของพระบิดายังห่วงหาถึงเขา และจิตวิญญาณทุกดวงที่ตื่นขึ้นและอยากกลับไปยังพระเจ้า ก็เกิดจากการร้องขออย่างแผ่วเบาของพระวิญญาณของพระองค์ที่กำลังเรียกร้อง เชิญชวน ชักนำผู้ที่หลงหายไปให้กลับมายังพระหทัยที่เปี่ยมด้วยความรักของพระบิดา {SC 54.1}

ด้วยพระสัญญามากมายในพระคัมภีร์ที่อยู่ต่อหน้าท่าน ท่านจะเปิดทางให้กับความสงสัยได้อย่างไร ท่านจะเชื่อได้อย่างไรว่าเมื่อคนบาปผู้นำสงสารอยากจะหันหลังกลับ อยากจะละทิ้งบาปของเขา พระเจ้าจะทรงเกรี้ยวกราดไม่ยอมให้เขาเข้ามายังแทบพระบาทของพระองค์เพื่อกลับใจหรือ ให้ท่านทิ้งความคิดเช่นนี้ออกไปเสีย ไม่มีสิ่งใดจะ

ทำความเข้าใจให้แก่วิทยูณาของท่านได้มากกว่าการที่ท่านจะสนุกเพลิดเพลินอยู่กับความคิดที่ว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราเป็นเช่นนี้ พระองค์ทรงเกลียดชังบาป แต่พระองค์ทรงรักคนบาป และพระองค์ประทานพระองค์เองในพระคริสต์ เพื่อให้ทุกคนที่ต้องการได้รับความรอด และพระพรชั่วนิรันดร์ในแผ่นดินแห่งพระสิริ พระองค์จะทรงใช้ภาษาใดที่หนักแน่นกว่าและอ่อนโยนกว่านี้เพื่อบรรยายถึงความรักของพระองค์ที่มีต่อเราได้ พระองค์ทรงประกาศว่า “ผู้หญิงจะลืมนบุตรของนางที่ยังกินนมอยู่และไม่ส่งสารบุตรจากครรภ์ของนางได้หรือ และถึงแม้ว่าคนเหล่านี้จะลืมนได้ แต่เราก็จะไม่ลืมนเจ้า”
อิสยาห์ 49:15 {SC 54.2}

จงแหงนหน้ามองขึ้นไป ท่านทั้งหลายที่สงสัย และตัวสันสະท่านอยู่ เพราะพระเยซูทรงพระชนม์อยู่เพื่อเป็นผู้แก้ต่างของเรา ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับของประทาน คือ พระบุตรอันเป็นที่รักของพระองค์ และจงอธิษฐานเพื่อการสิ้นพระชนม์ของพระองค์เพื่อท่านนั้นจะไม่เป็นการสูญเปล่า พระวิยูณาทรงเชิญท่านในวันนี้ ขอให้ท่านเข้า

มาหาพระเยซูด้วยหัวใจทั้งหมดของท่าน และ
ท่านยืนมือรับพระพรของพระองค์ได้ {SC 54.3}

ในขณะที่ท่านอ่านพระสัญญา จงจดจำไว้เสมอว่า
พระสัญญาเหล่านั้นเป็นการแสดงความรักและ
พระเมตตาที่ไม่อาจจะเปล่งออกมาเป็นวาจาได้
พระหทัยยิ่งใหญ่ของพระองค์ผู้มีความรักที่ไม่มีที่
สิ้นสุดจะเข้ามาหาคนบาปด้วยความเมตตาอันไร้
ขอบเขต “เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของ
พระองค์ คือได้รับการยกโทษจากการละเมิดโดย
พระคุณอันอุดมของพระเจ้า” เอเฟซัส 1:7 ถูก
แล้ว เพียงเชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของ
ท่าน พระองค์ทรงประสงค์ที่จะนำพระฉายาด้าน
ศีลธรรมกลับคืนมาให้มนุษย์ ในขณะที่ท่านเข้า
มาใกล้พระองค์ด้วยการสารภาพและการกลับใจ
พระองค์จะทรงเข้ามาใกล้ท่านด้วยความเมตตา
และการอภัย {SC 55.1}

7. การทดสอบการเป็นสาวก

“ถ้าใครอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” 2 โครินธ์ 5:17 {SC 57.1}

คนๆ หนึ่งไม่อาจบอกเวลาหรือสถานที่แน่นอนหรือลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในกระบวนการของการกลับใจ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้พิสูจน์ว่าเขาไม่ได้กลับใจ พระคริสต์ตรัสกับนิโคเดมัสว่า “ลมจะพัดไปที่ไหนก็พัดไปที่นั่น และท่านได้ยินเสียงลมนั้นแต่ไม่รู้ว่าลมมาจากไหนและไปที่ไหน คนที่เกิดจากพระวิญญาณก็เป็นอย่างนั้นทุกคน” ยอห์น 3:8 พระวิญญาณของพระเจ้าก็เป็นเหมือนเช่นลมที่มองด้วยตาเปล่าไม่เห็น แต่เรามองเห็นและสัมผัสผลของพระวิญญาณของพระเจ้าที่ทำงานในจิตใจมนุษย์ได้อย่างชัดเจน อำนาจการบังเกิดใหม่ซึ่งสายตามนุษย์ไม่อาจจะมองเห็นได้นั้นจะทำให้เกิดชีวิตใหม่ขึ้นในจิตวิญญาณ อำนาจนั้นสร้างคนใหม่ที่มีพระฉายาของพระเจ้าในตัวเขา ในขณะที่พระ

วิญญาณบริสุทธิ์ทำงานอย่างเจียบๆ และสัมผัส
ไม่ได้ แต่ผลของการกระทำนั้นมองเห็นได้อย่าง
ชัดเจน หากพระวิญญาณของพระเจ้า
เปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่แล้ว ชีวิตที่ได้รับการ
เปลี่ยนแปลงจะเป็นพยานให้เห็นถึงความจริง ใน
ขณะที่เราเปลี่ยนแปลงจิตใจของเราหรือนำตน
เองให้มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้าไม่ได้ ใน
ขณะที่เราจะต้องไม่วางใจในตัวเราหรือในการดีที่
เราทำ แต่ชีวิตของเราจะแสดงออกให้เห็นว่า เรา
มีพระคุณของพระเจ้าร่วมสถิตอยู่ด้วยหรือไม่ เรา
จะมองเห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในบุคลิก ใน
อุปนิสัยและในการงาน เราจะมองเห็นความแตก
ต่างระหว่างชีวิตในอดีตที่ผ่านมา กับชีวิตใน
ปัจจุบันได้อย่างชัดเจนและแน่นอน เราจะมอง
เห็นอุปนิสัยที่โน้มเอียงในการทำการดีทั้งทาง
วาจาและการกระทำ แทนที่จะเป็นการกระทำ
ความชอบในโอกาสนี้และทำการไม่ดีในโอกาส
อื่น {SC 57.2}

ความประพฤติดีที่แสดงออกมาให้เห็นภายนอก
อาจเกิดขึ้นได้โดยปราศจากอำนาจการบังเกิด
ใหม่ของพระคริสต์ จิตใจที่ปรารถนาจะได้อำนาจ

เหนือผู้อื่นและได้คำสรรเสริญจากผู้อื่นอาจทำให้ชีวิตมีระเบียบดีขึ้นมาได้ ความเคารพตนเองนำเราให้หลีกเลี่ยงการกระทำชั่ว จิตใจที่มีแต่ความเห็นแก่ตัวอาจแสดงตนเป็นผู้ที่มีใจกว้างได้ แล้วจะนำอะไรมาใช้เพื่อตัดสินว่าเราอยู่ฝ่ายใด {SC 58.1}

ใครเป็นผู้ครอบครองหัวใจของเรา ใครอยู่ในความนึกคิดของเรา เราชื่นชอบที่จะสนทนากับผู้ใด ใครได้ความรู้สึที่ดีที่สุดและได้พลังกำลังใจดีเลิศสุดของเรา หากเราเป็นของพระคริสต์ ความนึกคิดของเราจะอยู่กับพระองค์ และความคิดหวานชื่นที่สุดจะเป็นเรื่องของพระคริสต์ ทุกสิ่งที่เรามีและที่เราเป็นอยู่จะมอบถวายให้พระองค์ เราปรารถนาที่จะได้พระฉายาของพระองค์ หายใจด้วยวิญญาณของพระองค์ กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์และทำทุกสิ่งให้เป็นที่ยอพระทัยพระองค์ {SC 58.2}

ผู้ที่ได้รับการสร้างใหม่แล้วในพระเยซูคริสต์จะเกิดผลของพระวิญญาณ “ความรัก ความยินดี สันติสุข ความอดทน ความกรุณา ความดี ความ

ข้อสัตย์ ความสุภาพอ่อนโยน การรู้จักบังคับตน”
กาลาเทีย 5: 22, 23 พวกเขาจะไม่ใส่ใจต่อกิลเลส
ตัณหาในอดีต แต่โดยความเชื่อในพระบุตรของ
พระเจ้า พวกเขาจะดำเนินตามพระองค์ สะท้อน
พระอุปนิสัยของพระองค์และชำระตัวให้บริสุทธิ์
เหมือนพระองค์ สิ่งที่เขาเคยเกลียดชัง บัดนี้เขา
รัก และสิ่งที่เขาเคยรักบัดนี้เขาเกลียดชัง ผู้ที่ยโส
และเห็นแก่ตัวจะกลายเป็นคนที่สงบเสงี่ยมและมี
ใจอ่อนสุภาพ ผู้ที่ยิ่งและจองหองจะกลายเป็น
คนเอาจริงเอาจังและไม่โอ้อวด คนมากลับเป็น
คนที่มีเหตุมีผลและคนไร้ศีลธรรมกลายเป็นคนที่
ไม่มีราศี ธรรมเนียมและความนิยมของชาวโลกจะ
ถูกปิดทิ้งไป คริสเตียนจะไม่แสวงหาการ “ประดับ
ตัวแต่ภายนอก” “แต่จะประดับด้วยบุคลิกที่ซ่อน
อยู่ในใจ ด้วยเครื่องประดับซึ่งไม่รู้เสื่อมสลาย คือ
ด้วยจิตใจที่สุภาพอ่อนโยนและจิตในที่สงบ” 1
เปโตร 3: 3,4 {SC 58.3}

ไม่มีหลักฐานใดที่จะแสดงให้เห็นว่ามี การกลับใจ
ที่แท้จริงนอกจากว่าการกลับใจนั้นจะก่อให้เกิด
การปฏิรูป หากเขาทำตามสิ่งที่ได้สัญญาไว้ ส่ง
คืนสิ่งของที่ได้ปล้นมา สารภาพบาปของเขาและ

รักพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ คนบาปนั้นจึงอาจจะ
มั่นใจได้ว่าเขาได้ก้าวจากความตายไปสู่ชีวิต
{SC 59.1}

เมื่อเราเข้ามาหาพระคริสต์ในสภาพของคนบาป
และได้รับพระคุณแห่งการอภัยบาปของพระองค์
แล้ว ความรักจะเกิดขึ้นภายในจิตใจ ทุกภาระจะ
เบาลง เพราะแอกที่พระคริสต์ทรงวางไว้ให้ นั้น
พอเหมาะ ภาระหน้าที่กลายเป็นเรื่องที่ทำด้วย
ความยินดี การเสียสละจะเป็นสิ่งที่สร้างความสุข
หนทางเบื้องหน้าที่เคยดูประหนึ่งว่า ถูกปกคลุม
ด้วยความมืดมิด จะสว่างไสวด้วยลำแสงจากดวง
อาทิตย์แห่งความชอบธรรม {SC 59.2}

พระลักษณะที่น่ารักของพระคริสต์จะปรากฏให้
เห็นในตัวของผู้ติดตามพระองค์ พระคริสต์ทรง
ชื่นชอบกับการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า
ความรักที่พระองค์ถวายพระเจ้าและความร้อนรน
ในการถวายพระสิริให้พระเจ้าคืออำนาจที่คอย
ควบคุมในชีวิตของพระผู้ช่วยให้รอดของเรา
ความรักส่งผลให้ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำแลดู
สวยงามและสูงส่ง ความรักมาจากพระเจ้า จิตใจ

ที่ยังไม่ได้อุทิศถวายพระเจ้าจะก่อให้เกิดหรือ
แสดงความรักเช่นนี้ออกมาไม่ได้ ความรักเช่นนี้
จะพบได้ในจิตใจที่มีพระเยซูครอบครองอยู่
เท่านั้น “เรารัก ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน” 1
ยอห์น 4:19 ในจิตใจที่สร้างขึ้นใหม่ด้วยพระ
คุณของพระเจ้านั้นจะมีความรักเป็นหลักการของ
การกระทำ ความรักนี้จะหล่อหลอมอุปนิสัย
บังคับความรู้สึกรัก ความศรัทธา ความรัก
เป็นศัตรูกันและทำให้ความรักสูงส่ง ความรักเช่น
นี้จะถนอมจิตวิญญาณและทำให้ชีวิตหวานชื่น
และกระจายอิทธิพลบริสุทธิ์ให้แก่ทุกคนที่อยู่รอบ
ข้าง {SC 59.3}

มีความผิดอยู่สองประการที่บุตรทั้งหลายของ
พระเจ้าจะต้องระวัง โดยเฉพาะคนที่เพิ่งเข้ามา
มอบความวางใจในพระคุณของพระองค์ได้ไม่
นาน ประการแรก เป็นเรื่องทีกล่าวมาแล้ว คือการ
มองไปที่ผลงานของตนเองและเชื่อมั่นในการกระทำ
เพื่อนำตัวเองให้เข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับ
พระเจ้า ผู้ที่พยายามทำตัวเองให้บริสุทธิ์ด้วยการ
ถือรักษาพระบัญญัติกำลังพยายามทำในสิ่งที่
เป็นไปไม่ได้ การกระทำทั้งหมดที่มนุษย์ทำไปโดย

ปราศจากพระคริสต์ล้วนเปราะเป็อนด้วยความเห็นแก่ตัวและบาป มีเพียงพระคุณของพระเจ้าที่เราได้รับโดยความเชื่อเท่านั้นที่จะทำให้เราบริสุทธิ์ {SC 59.4}

ความผิดในทางกลับกันและอันตรายไม่น้อยกว่ากันคือการเชื่อว่าพระคริสต์ทรงปลดปล่อยมนุษย์ให้หลุดพ้นจากการถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าแล้ว โดยให้เหตุผลว่าเราจะมีส่วนในพระคุณของพระคริสต์ได้ด้วยความเชื่อเท่านั้น การกระทำไม่มีผลต่อความรอดของเราเลย {SC 60.1}

แต่ขอให้สังเกตว่า การเชื่อฟังไม่ใช่เป็นการร่วมมือที่ปรากฏให้เห็นแต่เพียงภายนอก การเชื่อฟังเป็นการรับใช้แห่งรัก พระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งแสดงให้เห็นธรรมชาติของพระเจ้าเป็นศูนย์รวมแห่งหลักการที่ยิ่งใหญ่ของความรักและเป็นรากฐานการปกครองของพระเจ้าทั้งในสวรรค์และบนโลก หากหัวใจของเราถูกเปลี่ยนใหม่ให้เหมือนของพระเจ้า หากบัญญัติแห่งรักของพระเจ้าถูกปลูกฝังเข้าไปอยู่ในจิตวิญญาณ พระบัญญัติของพระเจ้าจะไม่ปรากฏออกให้เห็น

ในชีวิตของเราหรือ เมื่อหลักการแห่งความรักถูก
ปลุกฝังลงในจิตใจ เมื่อมนุษย์ถูกสร้างขึ้นใหม่
ตามแบบพระฉายาของพระองค์ผู้ทรงสร้างเขามา
นั้น พระสัญญาใหม่ก็จะเกิดขึ้น “เราจะบรรจุนิยาม
บัญญัติของเราไว้ในใจของพวกเขา และเราจะ
จารึกมันไว้ในจิตใจของพวกเขา” ฮีบรู 10:16
และหากบทบัญญัติถูกจารึกลงไปอยู่ในใจของเขา
แล้ว พระบัญญัติจะไม่ล่อหลอมชีวิตของเขา
หรือ การเชื่อฟังซึ่งเป็นการรับใช้และความรักดี
ของความรักจะเป็นหมายสำคัญของการเป็น
สาวกที่แท้จริง ด้วยเหตุนี้พระคัมภีร์จึงได้กล่าวไว้
ว่า “เพราะว่าความรักต่อพระเจ้าเป็นอย่างนี้ คือ
เมื่อเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์” “ผู้
ที่กล่าวว่า ‘ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์’ แต่ไม่ได้
ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ คนนั้นเป็น
คนพุดมูสาและสัจจะไม่ได้ อยู่ในเขาเลย” 1 ยอ
ห์น 5: 3; 2:4 เราไม่ได้ถูกปลดปล่อยให้พ้นจาก
การต้องเชื่อฟัง แต่ด้วยความเชื่อและความเชื่อ
เพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่จะช่วยให้เรามีส่วนใน
พระคุณของพระคริสต์และทำให้เราเชื่อฟัง {SC
60.2}

เราไม่ได้รับความรอดเป็นค่าจ้างตอบแทนการ
เชื่อฟัง เพราะความรอดเป็นของประทานของ
พระเจ้าที่ประทานให้เปล่าๆ ซึ่งเราจะรับมา
ได้โดยความเชื่อ แต่การเชื่อฟังเป็นผลของความ
เชื่อ “พวกท่านรู้อยู่แล้วว่าพระองค์ทรงปรากฏ
เพื่อกำจัดบาปของเราให้หมดไป และไม่มีบาปอยู่
ในพระองค์เลย ผู้ที่อยู่ในพระองค์ไม่ทำบาปอีก
ต่อไป ส่วนผู้ที่ทำบาปอยู่เรื่อยๆ คนนั้นยังไม่เห็น
พระองค์และยังไม่รู้จักพระองค์” 1 ยอห์น 3: 5, 6
นี่คือการทดสอบที่แท้จริง หากเราอยู่ในพระ
คริสต์ หากความรักของพระเจ้าอยู่ภายในตัวเรา
ความรู้สึกของเรา ความคิดของเรา เป้าหมายของ
เรา การกระทำของเราจะประสานเข้ากับน้ำ
พระทัยของพระเจ้าตามที่พระบัญญัติบริสุทธิ์ของ
พระองค์ได้สอนไว้ว่า “ลูกทั้งหลายเอ๋ย อย่าให้
ใครชักจูงท่านให้หลง ผู้ที่ประพฤติชอบก็
ชอบธรรมเหมือนอย่างที่เราชอบธรรม”
1 ยอห์น 3:7 ความชอบธรรมถูกกำหนดด้วย
มาตรฐานพระบัญญัติบริสุทธิ์ของพระเจ้าที่ได้
สำแดงให้เห็นในหลักการสืบประการที่ทรงโปรด
ประทานจากภูเขาซีนาย {SC 61.1}

ความเชื่อในพระคริสต์ที่อ้างว่าได้ปลดปล่อยให้
มนุษย์หลุดพ้นจากการถูกกำหนดให้เชื่อฟัง
พระเจ้า แท้จริงแล้วไม่ใช่ความเชื่อแต่เป็นการ
ทีกทักคิดขึ้นมาเอง “ท่านทั้งหลายได้รับความ
รอดแล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ” “ท่านเอง
เดียวกัน ลำพังความเชื่อ ถ้าไม่มีการปฏิบัติ ก็เป็น
สิ่งที่ตายแล้ว” เอเฟซัส 2:8; ยากอบ 2:17 พระ
เยซูตรัสถึงพระองค์เองในสมัยก่อนที่พระองค์จะ
เสด็จมายังโลกว่า “ข้าพระองค์ยินดีทำตาม
พระทัยพระองค์ ธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์อยู่ใน
จิตใจของข้าพระองค์” สดุดี 40:8 ก่อนที่พระองค์
จะเสด็จกลับไปยังสวรรค์เพียงเล็กน้อย พระองค์
ทรงประกาศว่า “เราประพฤติตามบัญญัติของพระ
บิดาและติดสนิทอยู่กับความรักของพระองค์” ยอ
ห์น 15:10 พระคัมภีร์กล่าวว่า “ถ้าเราประพฤติ
ตามพระบัญญัติของพระองค์ เราจะมั่นใจได้ว่าเรา
รู้จักพระองค์. . . ผู้ที่กล่าวว่าตนอยู่ในพระองค์ ผู้
นั้นก็ควรดำเนินชีวิตเหมือนพระองค์” 1 ยอห์น 2:
3, 6 “เพราะว่าพระคริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อพวก
ท่าน พระองค์ทรงวางแบบอย่างแก่พวกท่าน เพื่อ
ท่านจะได้ดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์”
1 เปโตร 2:21 {SC 61.2}

ในเวลา^{นี้} เงื่อน^{ไข}ที่จะ^{ได้}ชีวิต^{นิรันดร์}ก็^{ยังคง}
เหมือน^{เดิม} เป็น^{เหมือน}กับ^{ครั้ง}ที่^{เป็น}อยู่^{ใน}สรวง
สวรรค์^{ก่อน}ที่^{บรรพ}บุรุษ^{คู่}แรก^{ล้ม}ลง^{ใน}บาป ^{นั่น}คือ
การ^{เชื่อ}ฟัง^{บท}บัญญัติ^{ของ}พระเจ้า^{อย่าง}บริบูรณ์ ^{มี}
ผล^{ให้}เกิด^{ความ}ชอบ^{ธรรม}ที่^{สมบูรณ์} หาก^{จะ}ลด
เงื่อน^{ไข}การ^{รับ}ชีวิต^{นิรันดร์}ลง ^{ความ}ผาสุก^{ของ}ทัว
ทั้ง^{จักร}วาล^{ก็จะ}ตก^{อยู่}ใน^{อันตราย} เป็น^{การ}เปิด
ทาง^{ให้}บาป^{นำ}ความ^{ทุกข์}และ^{ความ}โศก^{เศร้า}ให้
ยั้ง^{ยืน}เป็น^{อม}ตะ^{ตลอด}ไป {SC 62.1}

ก่อน^{อาดัม}ล้ม^{ลง}ใน^{บาป} ^{อาดัม}พัฒนา^{บุคลิก}
ชอบ^{ธรรม}ด้วย^{การ}เชื่อ^{ฟัง}พระ^{บัญญัติ}ของ^{พระเจ้า}
ได้ ^{แต่}อาดัม^{พลาด}ใน^{เรื่อง}นี้ ^{และ}เนื่อง^{จาก}บาป
ของ^{อาดัม} ^{ธรรมชาติ}ของเรา^{จึง}ตก^{ต่ำ}ลง^{และ}เรา
ทำ^{ให้}ตัว^{เรา}เอง^{ชอบ}ธรรม^{ไม่}ได้ ^{เนื่อง}จาก^{เรา}เป็น
คน^{บาป}หนา ^{ไม่}บริสุทธิ์ ^{เรา}จึง^{เชื่อ}ฟัง^{บท}บัญญัติ
ศักดิ์^{สิทธิ์}อย่าง^{สมบูรณ์}แบบ^{ไม่}ได้ ^{เรา}ไม่^{มี}ความ
ชอบ^{ธรรม}ของ^{เรา}เอง^{ที่จะ}นำ^{มา}ชด^{ใช้}ค่า^{เสียหาย}
ตาม^{ที่}พระ^{บัญญัติ}ของ^{พระเจ้า}เรียกร^{้อง}ได้ ^{แต่}พระ
คริสต์^{ทรง}จัด^{หา}หนทาง^{ให้}เรา^{หลุด}พ้น ^{พระองค์}
ทรง^{ดำเนิน}ชีวิต^{ที่}ปราศ^{จาก}บาป ^{พระองค์}ทรง

สิ้นพระชนม์เพื่อเราและบัดนี้พระองค์ทรงเสนอตัวรับบาปของเราและประทานความชอบธรรมของพระองค์ให้แก่เรา หากท่านจะถวายตัวให้พระองค์และยอมรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่านแล้ว ไม่ว่าท่านจะมีบาปหนาเพียงไร และโดยหนทางของพระองค์ ท่านจะได้เป็นคนชอบธรรม พระลักษณะของพระคริสต์จะเข้ามาในอุปนิสัยของท่านและต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ท่านจะได้รับการยอมรับว่าท่านไม่เคยทำบาปมาก่อนเลย {SC 62.2}

นอกเหนือจากนี้ พระคริสต์ทรงเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านได้ และโดยความเชื่อพระองค์ร่วมสถิตอยู่ในใจของท่าน และท่านจะต้องรักษาความสัมพันธ์นี้ไว้ด้วยความเชื่อและมอบถวายความตั้งใจของท่านให้พระองค์เรื่อยไป และตราบเท่าที่ท่านยังคงทำเช่นนี้ พระองค์จะทรงกระทำกิจอยู่ภายในตัวท่านเพื่อให้ความต้องการและความปรารถนาของท่านเป็นไปตามชอบพระทัยของพระองค์ แล้วท่านจะพูดได้ว่า “ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าผู้

“ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เอง
เพื่อข้าพเจ้า” กาลาเทีย 2:20 ดังที่พระเยชูตรัส
กับสาวกของพระองค์ว่า “ผู้ที่พูดไม่ใช่ตัวท่านเอง
แต่เป็นพระวิญญาณแห่งพระบิดาของพวกท่านผู้
ตรัสผ่านท่าน” มัทธิว 10:20 เมื่อท่านมีพระคริสต์
กระทำการในตัวท่าน ท่านก็จะมีจิตวิญญาณที่
เหมือนของพระองค์และกระทำงานที่ดีแบบ
เดียวกัน นั่นคืองานของความชอบธรรมและการ
เชื่อฟัง {SC 62.3}

ดังนั้นเราจึงไม่มีสิ่งใดในตัวเราที่จะอวด เราไม่มี
ข้ออ้างใดที่จะยกชูตัวของเราเองให้สูงขึ้น
พื้นฐานของความหวังเดียวของเราอยู่ใน
ความชอบธรรมของพระคริสต์ที่ประทานให้แก่เรา
และพระวิญญาณของพระองค์ที่กระทำการอยู่ใน
ตัวของเราและสำเร็จในเรา {SC 63.1}

เมื่อเราพูดถึงความเชื่อแล้ว มีความแตกต่างที่เรา
ต้องใส่ใจ มีความเชื่อบางประการที่แตกต่างจาก
ความเชื่อที่กล่าวมาแล้วโดยสิ้นเชิง การดำรงอยู่
ของพระเจ้าและอำนาจของพระองค์ ความจริงที่
อยู่ในพระวาทะของพระเจ้า เรื่องเหล่านี้เป็น

ข้อเท็จจริงที่แม่ซาตานและบริวารของมันก็ไม่อาจปฏิเสธ พระคัมภีร์กล่าวว่า “พวกผีก็เชื่อและกลัวจนตัวสั่น” แต่นี่ไม่ใช่ความเชื่อ ยากอบ 2:19 เราจะต้องไม่เพียงเชื่อในพระวาทะของพระเจ้าเท่านั้น แต่เราจะต้องนำความต้องการมามอบถวายให้พระองค์ เราจะต้องมอบถวายจิตใจให้พระองค์ ให้ความรู้สึกลึบสนิทอยู่กับพระองค์ การทำเช่นนี้ต้องมีความเชื่อ ความเชื่อที่กระทำการ โดยความรักและการชำระจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ ความเชื่อเช่นนี้จะสร้างหัวใจขึ้นมาใหม่ในพระฉายาของพระเจ้า และหัวใจที่ยังไม่ได้บังเกิดใหม่จะอยู่ภายใต้พระบัญญัติของพระเจ้าไม่ได้ และจะเป็นเช่นนั้นไม่ได้ แต่บัดนี้ปีติยินดีในพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า จะร้องขึ้นพร้อมกับผู้ประพันธ์สดุดีว่า “โอ ข้าพระองค์รักธรรมบัญญัติของพระองค์จริงๆ เป็นคำภาวนาของข้าพระองค์เสมอ” สดุดี 119:97 และความชอบธรรมของพระบัญญัติสำเร็จในเรา “ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามฝ่ายพระวิญญาณ” โรม 8:1 (TKJV) {SC 63.2}

ยังมีผู้ที่เคยรู้จักความรักแห่งการอภัยของพระ
คริสต์และพวกเขามีความปรารถนาอย่างจริงใจที่
จะเป็นบุตรของพระเจ้า แต่ถึงกระนั้นพวกเขารู้ดี
ว่าอุปนิสัยของเขายังไม่สมบูรณ์แบบ ชีวิตของ
เขายังต่างพร้อยและเขาก็สงสัยว่าพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ได้เปลี่ยนแปลงจิตใจของเขาใหม่แล้ว
หรือยัง ข้าพเจ้าขอบอกกับคนเหล่านี้ว่า อย่าหัน
กลับด้วยความท้อใจถึงแม้บ่อยครั้งเราจะต้องก้ม
ลงและร้องไห้แทบพระบาทของพระองค์เพราะ
ความบกพร่องและความผิดของเรา แต่เราจะต้อง
ไม่ท้อถอย ถึงแม้ว่าเราจะพ่ายแพ้ต่อศัตรู แต่
พระเจ้าก็ไม่ได้ขี้ขลาด ทอดทิ้งและปฏิเสธเรา ไม่
ใช่เช่นนั้น พระคริสต์ประทับอยู่เบื้องขวาของ
พระเจ้า พระองค์ทรงทูลขอเพื่อเรา ยอห์นผู้เป็น
ที่รักยิ่งของพระคริสต์ได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าเขียน
ข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลายเพื่อท่านจะได้ไม่
ทำบาป และถ้าใครทำบาป เราก็มีผู้ช่วยทูลขอ
พระบิดาเพื่อเรา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรง
เที่ยงธรรมนั้น” 1 ยอห์น 2:1 และขอให้ท่านอย่า
ลืมพระดำรัสของพระคริสต์ที่ว่า “พระบิดาเองก็
ทรงรักพวกท่าน” ยอห์น 16:27 พระองค์ทรง
ประสงค์ที่จะนำท่านกลับมายังพระองค์เพื่อให้

ความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์สะท้อนออกมา
จากตัวท่าน และหากท่านจะยอมมอบถวายตัว
ท่านเองให้พระองค์ พระองค์ผู้ได้ทรงเริ่มต้นการ
ดีในตัวท่าน จะทรงกระทำการต่อไปจนถึงวันแห่ง
องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้อธิษฐานด้วยใจร้อนรน
มากยิ่งขึ้น เชื้อมั่นอย่างเต็มที่ เมื่อเรามาถึงจุดที่
เราไม่วางใจในอำนาจของตนเอง ขอให้เราวางใจ
ในอำนาจของพระผู้ไถ่และสรรเสริญพระองค์
ผู้ทรงเป็นความไพบูลย์ในชีวิตของเรา {SC
64.1}

เมื่อท่านเข้าใจพระเยซูมากยิ่งขึ้นเพียงไร ท่าน
ก็จะยิ่งมองเห็นความบกพร่องในตัวของท่านเอง
มากขึ้นเท่านั้น เพราะสายตาของท่านจะมองเห็น
ได้ดียิ่งขึ้นและเมื่อท่านเทียบกับธรรมชาติที่
สมบูรณ์แบบของพระองค์ ท่านก็จะเห็นความไม่
สมบูรณ์ในตัวของท่านได้โจ่งแจ้งและมีความ
ชัดเจนมากขึ้น นี่คือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่า
อำนาจการหลอกลวงของซาตานได้เสื่อมถอยไป
แล้วและอิทธิพลที่ให้ชีวิตของพระวิญญาณของ
พระเจ้าได้ปลุกท่านให้ตื่นขึ้น {SC 64.2}

ความรักที่มีต่อพระเยซูจะฝังลึกเข้าไปในจิตใจที่ไม่สำนึกในบาปของตนไม่ได้ จิตวิญญาณที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยพระคุณของพระคริสต์จะชื่นชมกับพระลักษณะของพระเจ้า แต่หากเรามองไม่เห็นความบกพร่องทางคุณธรรมของเราแล้ว นั่นก็คือหลักฐานที่เด่นชัดว่า เรายังมองไม่เห็นความงามและคุณความดีของพระคริสต์ {SC 65.1}

เมื่อเราประเมินค่าในตัวของเราเองให้ยิ่งน้อยลงเพียงไร เราก็จะประเมินค่าความบริสุทธิ์ของพระเจ้าและความดีงามของพระผู้ช่วยให้รอดมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ภาพของความผิดบาปของเราจะผลักดันเราให้ไปหาพระองค์ ผู้ทรงให้อภัยได้ และเมื่อจิตวิญญาณตระหนักถึงความไม่สามารถช่วยตัวเองได้และยื่นมือไปหาพระคริสต์ พระองค์จะทรงเปิดเผยพระองค์เองด้วยอำนาจยิ่งใหญ่ เมื่อความรู้สึกถึงความขาดแคลนของเราผลักเราให้เข้าไปหาพระองค์และพระวาระของพระเจ้ามากยิ่งขึ้นเพียงไร เราก็จะมองเห็นพระลักษณะของพระเจ้าได้สูงส่งมากขึ้นและเราก็จะสะท้อน

พระฉายาของพระเจ้าได้บริบูรณ์มากยิ่งขึ้นเท่านั้น
{SC 65.2}

8. เติบโตใหญ่ขึ้นในพระเยซู

พระคัมภีร์เรียกการเปลี่ยนแปลงจิตใจที่ทำให้เรา
ได้เป็นบุตรของพระเจ้าว่าการบังเกิดใหม่ พระ
คัมภีร์ยังเปรียบเทียบการบังเกิดใหม่นี้กับการแตก
หน่อของเมล็ดดีที่ชาวนาหว่านลงไป ในทำนอง
เดียวกัน ผู้ที่กลับใจใหม่ในพระคริสต์เปรียบ
เหมือน “ทารกแรกเกิด” “เพื่อจะเจริญขึ้น” เป็น
ชายและหญิงในพระเยซูคริสต์ 1 เปโตร 2:2; เอ
เฟซ 4:15 ดังเมล็ดดีที่หว่านลงในทุ่งนาเจริญ
งอกงามขึ้นและเกิดผล อิชยาห์กล่าวว่า “คนจะ
เรียกพวกเขาว่าต้นโอ๊กแห่งความชอบธรรม ที่
พระยาห์เวห์ทรงปลูกไว้เพื่อสำแดงพระสิริของ
พระองค์” อิชยาห์ 61:3 ดังนั้น จึงได้นำเรื่องราว
ชีวิตในธรรมชาตินี้มาใช้เป็นตัวอย่างเพื่อช่วย
อธิบายให้เราเข้าใจความจริงที่ลึกซึ้งของชีวิต
ฝ่ายจิตวิญญาณ {SC 67.1}

ปัญญาและความสามารถทั้งหมดของมนุษย์ไม่
อาจทำให้เกิดชีวิตเล็กที่สุดในธรรมชาติได้ ทั้ง
พืชหรือสัตว์จะมีชีวิตอยู่ได้ด้วยชีวิตที่พระเจ้า

ประทานให้เท่านั้น เช่นเดียวกัน ชีวิตฝ่าย
วิญญาณจะบังเกิดขึ้นในหัวใจมนุษย์ได้ก็ด้วยชีวิต
ที่มาจากพระเจ้า ถ้ามนุษย์ไม่ได้ “เกิดใหม่” เขา
จะมีส่วนในชีวิตซึ่งพระคริสต์เสด็จมาประทานให้
ไม่ได้ ยอห์น 3:3 {SC 67.2}

การเติบโตใหญ่ขึ้นจะมีลักษณะเหมือนเช่นกับการมีชีวิต พระเจ้าทรงเป็นผู้กระทำให้ออกตม้นนั้นบาน และจากดอกทำให้เกิดเป็นผล ด้วยอำนาจของพระองค์ที่จะทำให้เมล็ดเกิดขึ้น “เป็นลำต้นก่อน ภายหลังก็ออกรวง แล้วก็มีเมล็ดข้าวเต็มรวง”
มาระโก 4:28 และผู้เผยพระวจนะโฮเซยากกล่าวถึงชนชาติอิสราเอลว่า “เขาจะเบิกบานอย่างดอก ลิลลี่” “เขาจะเจริญขึ้นเหมือนข้าว จะออกดอก เหมือนเถาองุ่น” โฮเซยา 14: 5,7 และพระเยซู ทรงบัญชาให้เรา “พิจารณาดูดอกไม้ว่า มันเติบโต ขึ้นอย่างไร” ลูคา 12:27 ต้นพืชและดอกไม้ไม่ อาจงอกงามขึ้นด้วยการใส่ใจหรือความร้อนใจ หรือความพยายามของมันเอง แต่จะเจริญเติบโต ใหญ่ขึ้นได้ด้วยสิ่งที่พระเจ้าประทานให้เพื่อ เลี้ยงดูชีวิตของมัน เด็กไม่อาจขยายรูปร่างของ ตนให้ใหญ่ขึ้นได้ด้วยความหวังใยหรือด้วยพลัง

กำลังของตนเอง ชีวิตฝ่ายวิญญาณของท่านไม่
อาจเติบโตใหญ่ขึ้นได้จากความทุกข์ร้อนใจ ความ
กังวลหรือความพยายามของตัวเอง ต้นพีช
เด็ก เติบโตใหญ่ขึ้นด้วยการรับสิ่งต่างๆ รอบตัวที่รับ
ใช้ชีวิตของเขาทั้งหลาย ซึ่งได้แก่ อากาศ แสง
แดด และอาหาร ธรรมชาติให้ของขวัญเหล่านี้แก่
ทั้งพืชและสัตว์ ในทำนองเดียวกันพระเจ้า
ประทานสิ่งเหล่านี้ให้แก่ทุกคนที่วางใจใน
พระองค์ พระองค์ทรงเป็น “ความสว่างของเจ้า
เป็นนิตย์” “เป็นดวงตะวันและเป็นโล” อีสยาห์
60:19; สดุดี 84:11 พระองค์ทรง “เป็นเหมือน
น้ำค้างแก่อิสราเอล” “เป็นเหมือนฝนที่ตกบนหญ้า
ซึ่งตัดแล้ว” โสเชยา 14:5; สดุดี 72:6 พระองค์
ทรงเป็นบ่อน้ำพุแห่งชีวิต เป็น “อาหารของ
พระเจ้า. . . . ที่ลงมาจากสวรรค์ และประทาน
ชีวิตให้กับโลก” ยอห์น 6:33 {SC 67.3}

เมื่อพระเจ้าประทานพระบุตรของพระองค์มาเป็น
ของขวัญที่ไม่อาจจะประเมินค่าได้ พระองค์ได้
ทรงโอบล้อมโลกทั้งใบนี้ไว้ด้วยบรรยากาศแห่ง
พระคุณ เหมือนกับอากาศที่กระจายอยู่รอบโลก
ทุกคนที่เลือกหายใจด้วยบรรยากาศที่ให้ชีวิตนี้

จะมีชีวิตและเติบโตใหญ่ขึ้นเป็นชายและหญิงใน
พระคริสต์ {SC 68.1}

เช่นเดียวกับที่ดอกไม้หันเข้าหาดวงอาทิตย์เพื่อ
แสงสว่างจะช่วยให้ดอกไม้ที่งดงามและสมดุล
อย่างบริบูรณ์ เราจึงควรหันไปยังดวงอาทิตย์แห่ง
ความชอบธรรมเพื่อแสงสว่างจากสวรรค์จะส่อง
ลงมายังเรา เพื่ออุปนิสัยของเราจะได้พัฒนาขึ้น
จนเป็นเหมือนพระฉายาของพระคริสต์ {SC
68.2}

พระเยซูทรงสอนเรื่องเดียวกันนี้เมื่อพระองค์ตรัส
ว่า “จงติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับ
พวกท่าน แขนงจะออกผลเองไม่ได้ นอกจากจะ
ติดสนิทอยู่กับเถา พวกท่านก็เช่นเดียวกันจะเกิด
ผลไม่ได้. . . . เพราะว่าถ้าแยกจากเราแล้วพวก
ท่านจะทำได้ไม่ได้เลย” ยอห์น 15:4, 5 ท่าน
จะต้องพึ่งพระคริสต์ เพื่อชีวิตของท่านจะบริสุทธิ์
เหมือนเช่นกิ่งที่ต้องพึ่งลำต้นเพื่อจะงอกและเกิด
ผล หากท่านแยกตัวเองออกจากพระองค์ ท่านจะ
ไม่มีชีวิต ท่านไม่มีอำนาจต่อต้านการทดลองหรือ
อำนาจที่จะเจริญขึ้นในพระคุณและความบริสุทธิ์

จงเข้าสนิทกับพระองค์ แล้วท่านจะรุ่งเรือง จง
หล่อเลี้ยงชีวิตของท่านจากพระองค์ เพื่อท่านจะ
ไม่เหี่ยวเฉาหรือไร้ผล ท่านจะเป็นเหมือนต้นไม้ที่
ปลูกไว้ริมธารน้ำ {SC 68.3}

มีคนมากมายคิดว่าเขาต้องทำบางอย่างด้วยตัว
เอง พวกเขาวางใจพระคริสต์ที่ให้ภัยบาป แต่
บัดนี้เขาใช้ความสามารถของตนเองเพื่อดำรง
ชีวิตให้ถูกต้อง แต่ความพยายามเหล่านี้จะล้ม
เหลว พระเยซูตรัสว่า “แยกจากเราแล้วพวกท่าน
จะทำได้ไม่ได้เลย” การเติบโตใหญ่ขึ้นในพระคุณ
ความสุขของเรา การทำงานที่เกิดประโยชน์ สิ่ง
เหล่านี้จะขึ้นกับการเข้าร่วมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์
โดยการสื่อสารสัมพันธ์กับพระองค์ทุกวัน ทุกชั่วโมง
ซึ่งเป็นการติดสนิทกับพระองค์เพื่อที่เราจะเติบโต
ใหญ่ในพระคุณได้ พระองค์ไม่ได้เป็นเพียงผู้
บุกเบิกความเชื่อของเราเท่านั้น แต่ยังทรงเป็นผู้
ทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์ พระคริสต์ทรง
เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลายและทรงเป็นอยู่
ตลอดกาล พระองค์จะทรงอยู่ร่วมกับเรา ไม่ใช่ที่
จุดเริ่มต้นและที่จุดสุดท้ายเท่านั้น แต่ตลอดทุก
อย่างก้าว กษัตริย์ดาวิดตรัสว่า “ข้าพเจ้าตั้งพระยา

ห้แห้วไ้วตรงหน้าเสมอ เพราะพระองค์ประทับที่
ขวามือ ข้าพเจ้าจึงไม่หวั่นไหว” สดุดี 16:8 {SC
69.1}

ท่านถามใช้หรือไม่ว่า “ข้าพเจ้าจะติดสนิทกับพระ
คริสต์ได้อย่างไร” ก็ด้วยวิธีเดียวกันกับที่ท่านได้
ยอมรับพระองค์ตั้งแต่ต้น “เพราะฉะนั้นในเมื่อ
พวกท่านรับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าไว้
แล้ว ก็จงดำเนินชีวิตในพระองค์ด้วย” “คน
ชอบธรรม. . . . จะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ”
โคโลสี 2:6; ฮีบรู 10:38 ท่านมอบถวายตัวท่าน
เองให้พระเจ้าแล้วเพื่อให้เป็นของพระองค์
ทั้งหมด เพื่อรับใช้และเชื่อฟังพระองค์ และท่าน
รับพระคริสต์มาเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่าน
ท่านไถ่บาปของท่านเองด้วยตัวของท่านเองไม่
ได้หรือเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านเองไม่ได้ แต่
ท่านเชื่อว่า โดยการมอบถวายตัวท่านเองให้
พระเจ้าแล้ว พระองค์ทรงกระทำการทั้งหมดนี้
ให้ท่านโดยเห็นแก่พระคริสต์ โดยความเชื่อท่าน
เป็นของพระคริสต์แล้ว และโดยความเชื่อท่านจะ
เติบโตใหญ่ขึ้นในพระองค์ ทั้งจากการมอบให้และ
การรับ ท่านจะต้องมอบทุกสิ่งรวมทั้งจิตใจ ความ

ตั้งใจและการรับใช้ของท่าน มอบถวายตัวท่าน
เองให้พระองค์โดยเชื่อปฏิบัติตามข้อกำหนด
ทั้งหมดของพระองค์ และท่านจะต้องยอมรับ
ทั้งหมด คือ พระคริสต์ ผู้ทรงเต็มล้นด้วยพระพร
ทั้งหมด ให้เข้ามาสถิตในดวงใจของท่าน เพื่อ
เป็นกำลังของท่าน เป็นความชอบธรรมของท่าน
เป็นพระผู้ช่วยนิรันดร์ของท่าน และพระองค์จะ
ประทานอำนาจให้แก่ท่านที่จะเชื่อปฏิบัติตามได้
{SC 69.2}

จงถวายตัวของท่านให้พระเจ้าทุกเช้า ให้เป็น
ภารกิจแรกที่ท่านทำ ให้อธิษฐานว่า “โอข้าแต่
พระเจ้า ขอทรงโปรดรับข้าพระองค์ให้เป็นของ
พระองค์ทั้งหมด ข้าพระองค์ขอวางแผนการ
ทั้งหมดของข้าพระองค์ไว้ที่เบื้องพระบาทของ
พระองค์ โปรดใช้ข้าพระองค์ในพระราชกิจของ
พระองค์ในวันนี้ ขอทรงโปรดสถิตอยู่กับข้าพระ
องค์และโปรดให้งานทั้งหมดของข้าพระองค์อยู่
ในพระองค์” นี่คือนสิ่งที่เราต้องทำทุกวัน ท่านจะ
ต้องมอบถวายตัวให้พระเจ้าทุกเช้า มอบถวาย
แผนการทั้งหมดของท่านให้พระองค์เพื่อจะ
ทำให้สำเร็จหรือล้มเลิกไปตามการทรงนำของ

พระองค์ ด้วยประการฉะนี้ ท่านจะมอบถวายชีวิต
ของท่านให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าทุกวัน
และชีวิตของท่านจะถูกปั้นแต่งให้เหมือนชีวิต
ของพระคริสต์ได้มากยิ่งขึ้น {SC 70.1}

ชีวิตในพระคริสต์เป็นชีวิตที่สุขสบาย เป็นชีวิตที่
อาจจะไม่ตื่นเต้น แต่จะมีความวางใจที่เชื่อถือ
และสงบสุข ความหวังของท่านไม่ได้อยู่ในตัว
ของท่านเอง แต่อยู่ในพระคริสต์ ความอ่อนแอ
ของท่านประสานเข้ากับพลังกำลังของพระองค์
ความโง่เขลาของท่านประสานเข้ากับพระปัญญา
ของพระองค์ ความเปราะบางของท่านประสาน
เข้ากับพลังยั่งยืนของพระองค์ ดังนั้น ท่านจึงไม่
ควรมองตัวเอง อย่าให้สมองของท่านคิดถึงแต่ตัว
เอง แต่ให้มองไปยังพระคริสต์ จงให้ความนึกคิด
ของท่านพักพิงอยู่ในความรักของพระองค์ ใน
ความมั่งงาม ความดีรอบคอบที่มีอยู่ในพระ
ลักษณะของพระองค์ จงให้จิตวิญญาณใคร่ครวญ
อยู่เสมอถึงเรื่องการละทิ้งตนของพระคริสต์ การ
ถ่อมตนของพระองค์ ความบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์
ในบุคลิกของพระองค์ ความรักที่ไม่มีรักใดเปรียบ
ได้ของพระองค์ ท่านจะได้รับการเปลี่ยนแปลงจน

เป็นเหมือนพระคริสต์¹ได้ด้วยการรักพระองค์ ทำตามแบบอย่างของพระองค์ และพึงพิงในพระองค์อย่างเต็มที่ {SC 70.2}

พระเยซูตรัสว่า “จงติดสนิทอยู่กับเรา” ข้อความนี้ให้แนวคิดของการพักผ่อน ความมั่นคง และความมั่นใจ พระองค์ยังทรงเชิญชวนต่อไปว่า “จงมาหาเราและเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก” มัทธิว 11:28 ผู้ประพันธ์สดุดีให้แนวคิดในทำนองเดียวกันว่า “จงสงบอยู่ต่อพระยาห์เวห์และเพียรรอคอยพระองค์” และอิสยาห์ให้ความมั่นใจไว้ว่า “การเงยบสงบและการไว้วางใจจะเป็นกำลังของเจ้า” สดุดี 37:7; อิสยาห์ 30:15 การพักผ่อนนี้ไม่ใช่เป็นการไม่ทำอะไร เพราะในคำเชื่อเชิญของพระผู้ช่วยให้รอด การพักผ่อนที่พระองค์ทรงสัญญาจะประทานให้ นั้น มีคำร้องเรียกให้ทำงานรับใช้ด้วย “จงเอาแอกของเราแบกไว้. . . . พวกท่านจะได้หยุดพัก” มัทธิว 11:29 จิตใจที่พักพิงอยู่ในพระคริสต์อย่างเต็มที่จะทำงานรับใช้พระองค์ด้วยความจริงใจและจริงจังมากที่สุด {SC 71.1}

เมื่อความคิดของเราหมกมุ่นอยู่กับตนเอง ความคิด
นึกคิดของเราก็จะหันออกไปจากพระคริสต์ผู้ทรง
เป็นแหล่งกำเนิดของพลังกำลังใจและชีวิต ด้วยเหตุ
นี้ซาตานจึงคอยพยายามอยู่เสมอที่จะหันเหความ
สนใจของเราออกไปจากพระผู้ช่วยให้รอด ซึ่ง
เป็นการกีดกันจิตวิญญาณจากการเข้าร่วมเป็นอัน
หนึ่งอันเดียวกับพระคริสต์และจากการสื่อสารสัมพันธ์
กับพระองค์ ความสุขสำราญทางฝ่ายโลก ความ
กังวล ความยุ่งเหยิงและความโศกเศร้าในชีวิต
ความผิดของผู้อื่นหรือความผิดพลาดและความ
ไม่สมบูรณ์ของตัวเอง ซาตานจะใช้เรื่องใด
เรื่องหนึ่งหรือทั้งหมดนี้เพื่อหันเหความคิดของ
เรา จงอย่าให้มันใช้เล่ห์กลของมันนำท่านให้หลง
มีคนมากมายที่มีความนึกคิดที่รอบคอบและมีค
วามปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในพระเจ้า เขา
มักจะถูกมารชักนำให้หมกมุ่นอยู่กับความผิด
พลาดและความอ่อนแอของตัวเองอยู่เสมอ
และซาตานหวังที่จะได้ชัยชนะด้วยการทำให้เขา
แยกตัวเองออกไปจากพระคริสต์ เราจะต้องไม่
เอาตัวเราเองเป็นศูนย์กลางและหมกมุ่นอยู่กับ
ความกังวลและความกลัวว่าเราจะได้รับความรอด
หรือไม่ เรื่องทั้งหมดนี้จะหันเหเราออกไปจาก

แหล่งกำลังของเรา จงมอบการดูแลจิตวิญญาณ
ของท่านให้พระเจ้าและวางใจในพระองค์ จงพูด
และคิดถึงพระเยซู จงให้ตัวของท่านจมหายไปใน
พระองค์ ขจัดความสงสัยออกไปให้หมด ขับ
ไล่ความกลัวให้ออกไป และกล่าวร่วมกับอัครทูต
เปาโลว่า “ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระ
คริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า ชีวิตซึ่ง
ข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้า
ดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าผู้
ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เอง
เพื่อข้าพเจ้า” กาลาเทีย 2:20 จงเข้าพักพิงอยู่ใน
พระเจ้า พระองค์ทรงคอยเฝ้ารักษาสิ่งที่ท่านมอบ
ถวายให้พระองค์ หากท่านจะยอมมอบถวายตัว
ของท่านเองให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์แล้ว
พระองค์จะทรงนำพาท่านให้เป็นอย่างยิ่งกว่าผู้มีชัย
ชนะโดยทางพระองค์ผู้ทรงรักท่าน {SC 71.2}

เมื่อพระคริสต์ทรงรับธรรมชาติของมนุษย์มาไว้ใน
พระองค์ พระองค์ทรงผูกมัดมนุษยชาติไว้ด้วย
ความรักที่ไม่มีอำนาจใดจะทำให้ขาดสะบั้นไป
ยกเว้นแต่เป็นทางเลือกของเขาเอง ชาตานั้นจะ
คอยยื่นข้อเสนอจูงใจเพื่อชักชวนให้เราตัดความ

สัมพันธน์นี้อยู่สม่ำเสมอ เพื่อให้เราเลือกที่จะแยกตัวเราเองออกไปจากพระคริสต์ นี่คือนี่สิ่งที่เราต้องคอยเฝ้าระวัง คอยบากบั่น คอยอธิษฐานเพื่อไม่ให้สิ่งใดมาชักนำให้เราเลือกนายอื่น เพราะเรามีเสรีภาพที่จะทำเช่นนี้ได้เสมอ แต่ขอให้สายตาของเราจ้องมองไปยังพระคริสต์และพระองค์จะทรงคุ้มครองรักษาเรา เมื่อเรามองไปยังพระเยซูคริสต์ เราจะปลอดภัย ไม่มีสิ่งใดจะถอนเราให้ออกไปจากพระหัตถ์ของพระองค์ได้ เมื่อเราเฝ้ามองพระองค์อยู่เสมอ เราจะ “เปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาขององค์โดยมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไป เหมือนอย่างศักดิ์ศรีที่มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นพระวิญญาณ” 2 โครินธ์ 3:18 {SC 72.1}

นี่เป็นวิธีที่อัครสาวกในยุคแรกได้รับพระฉายาของพระผู้ช่วยให้รอดอันเป็นที่รักยิ่งของเขาทั้งหลาย เมื่อสาวกเหล่านั้นได้ยินพระดำรัสของพระเยซู พวกเขาตระหนักดีว่า พวกเขาต้องการพระองค์ พวกเขาตามหาและได้พบ พวกเขาจึงได้ติดตามพระองค์ไป พวกเขาอยู่ร่วมกับพระองค์ในบ้าน ที่โต๊ะอาหาร ในห้องชั้นใน ในทุ่งนา พวกเขาอยู่กับ

พระองค์ในฐานะนักเรียนอยู่กับอาจารย์ พวกเขา
รับบทเรียนแห่งความจริงศักดิ์สิทธิ์จากพระโอษฐ์
ของพระองค์ทุกวัน พวกเขามองดูพระองค์เช่น
เดียวกับบ่าวที่มองดูนายเพื่อการเรียนรู้หน้าที่
สาวกเหล่านั้น “เป็นมนุษย์ที่มีสภาพเหมือนอย่าง
เรา” ยากอบ 5:17 พวกเขามีสงครามที่จะต้อง
ต่อสู้กับบาปเหมือนกับเรา พวกเขาต้องการพระ
คุณเดียวกันเพื่อจะดำรงชีวิตที่บริสุทธิ์ {SC 72.2}

แม้กระทั่งยอห์น สาวกที่พระองค์ทรงรัก ซึ่งเป็นผู้
ที่สะท้อนพระลักษณะของพระผู้ช่วยให้รอดได้
มากที่สุด ก็ไม่ได้มีอุปนิสัยที่น่ารักนี้ติดตัวมาโดย
ธรรมชาติ ท่านไม่เพียงแต่เป็นคนที่ดีรักษาสิทธิ
ของตนเองและทะเยอทะยานมุ่งหาเกียรติยศ
เท่านั้น ท่านยังเป็นคนหุนหันพลันแล่นและไม่
พอใจเมื่อถูกคุกคาม แต่เมื่อท่านได้มองเห็นพระ
ลักษณะของพระองค์ ท่านก็มองเห็นความ
บกพร่องในตัวเองและได้ถ่อมใจลง ท่านได้มอง
เห็นพลังกำลังและความอดทนนาน อ่อนแอและ
ความอ่อนโยน ความยิ่งใหญ่และความถ่อมตนที่
มีอยู่ในชีวิตประจำวันของพระบุตรของพระเจ้า สิ่ง
เหล่านี้ได้เติมจิตวิญญาณของท่านให้เต็มล้นด้วย

ความเลื่อมใสและความรัก วันแล้ววันเล่า จิตใจ
ของท่านถูกชักนำเข้าไปหาพระคริสต์ จนกระทั่ง
ความรักที่ท่านมีเพื่อถวายพระอาจารย์ของท่าน
ทำให้ท่านมองไม่เห็นตนเอง อารมณ์ขุนเคือง
และทะเยอทะยานยอมสยบต่ออำนาจแห่งการ
หล่อหลอมของพระคริสต์ อิทธิพลของการบังเกิด
ใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เปลี่ยนแปลงจิตใจ
ของท่านใหม่ อำนาจของความรักที่ท่านมีในพระ
คริสต์กระทำให้อุปนิสัยเปลี่ยนแปลงไป นี่คือนี่สิ่ง
ที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนเมื่อเราเข้าร่วมเป็นหนึ่งกับ
พระเยซู เมื่อพระคริสต์สถิตอยู่ในดวงใจ
ธรรมชาติทั้งหมดก็จะเปลี่ยนแปลง พระวิญญาณ
ของพระคริสต์ ความรักของพระองค์ทำให้จิตใจ
อ่อนโยน วิญญาณจิตสงบและยกระดับความคิด
และความปรารถนาไปยังพระเจ้าและสวรรค์ {SC
73.1}

เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับสวรรค์ ผู้ติดตามของ
พระองค์ยังคงรู้สึกว่าการสถิตร่วมอยู่ด้วย
เป็นความรู้สึกของการสถิตอยู่ด้วยแบบส่วนตัวซึ่ง
เต็มไปด้วยความรักและมีชีวิตชีวา พระเยซูพระผู้
ช่วยให้รอดทรงดำเนิน สนทนา และอธิษฐานร่วม

กับพวกเขา พระองค์ตรัสความหวังและปลอบ
ประโลมจิตใจของพวกเขา ในขณะที่ข่าวสารแห่ง
สันติสุขยังอยู่ที่ริมพระโอษฐ์นั้น พระองค์ได้ถูกรับ
ขึ้นไปยังสวรรค์ พระสุรเสียงของพระองค์ดังกลับ
มาจากหมู่เมฆอันประกอบด้วยเหล่าทูตสวรรค์ที่
กำลังรับพระองค์ขึ้นไปนั้นว่า “นี่แน่ะ เราจะอยู่กับ
ท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” มัทธิว
28:20 พระองค์เสด็จขึ้นไปยังสวรรค์ด้วยพระวร
กายของมนุษย์ พวกเขาทราบดีว่าพระองค์ที่
ประทับอยู่เบื้องพระที่นั่งของพระเจ้ายังทรงเป็น
พระสหายและพระผู้ช่วยให้รอดของเขา พระ
เมตตาของพระองค์ไม่แปรเปลี่ยน พระองค์ยัง
ทรงมีส่วนร่วมกับมนุษยชาติที่ตกอยู่ในความทุกข์
ยาก พระองค์ทรงนำเสนอน้ำที่มิได้อยู่ในพระ
โลหิตประเสริฐต่อเบื้องพระพักตร์พระบิดา ทรง
แสดงให้พวกเขาดูบาดแผลที่พระหัตถ์และพระ
บาทของพระองค์ เพื่อเป็นเครื่องระลึกถึงราคา
ที่พระองค์ได้ทรงจ่ายเพื่อผู้ที่พระองค์ทรงไถ่ พวกเขา
ทราบดีว่าพระองค์เสด็จไปสวรรค์เพื่อเตรียม
สถานที่ให้พวกเขา และพระองค์จะเสด็จกลับมา
อีกและรับพวกเขาให้ไปอยู่กับพระองค์ {SC
73.2}

เมื่อพวกเขาประชุมกันภายหลังจากที่
พระองค์เสด็จกลับสวรรค์ พวกเขาอรุณเพื่อทูล
ขอต่อพระบิดาในนามของพระเยซู พวกเขาถ่มลง
อธิษฐานด้วยความเกรงขามและจริงจัง พวกเขา
ทบทวนคำสัญญาครั้งแล้วครั้งเล่าว่า “ถ้าท่านขอ
สิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะ
ประทานสิ่งนั้นแก่ท่าน จนบัดนี้พวกท่านยังไม่ได้
ขอสิ่งใดในนามของเรา จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อ
ความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม” ยอห์น
16: 23,24 พวกเขายื่นมือแห่งความเชื่อให้สูงขึ้น
และสูงยิ่งขึ้นไป ด้วยข้อสรุปที่ยิ่งใหญ่ว่า “พระ
เยซูคริสต์ ผู้สิ้นพระชนม์แล้ว และยิ่งกว่านั้น
อีกพระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความ
ตาย พระองค์สถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของ
พระเจ้า และอธิษฐานขอเพื่อเราด้วย” โรม 8:34
และในเทศกาลเพ็นเทคอสต์ องค์พระผู้ช่วยก็ได้
เสด็จมาอยู่ร่วมกับพวกเขาด้วย เป็นองค์พระผู้
ช่วยที่พระคริสต์ทรงกล่าวถึงว่า “สถิตอยู่กับท่าน”
และพระองค์ตรัสต่อไปอีกว่า “การที่เราจากไปนั้น
ก็เพื่อประโยชน์ของท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป องค์
พระผู้ช่วยก็จะไม่เสด็จมาหาพวกท่าน แต่ถ้าเรา

“ไปแล้ว เราก็จะใช้พระองค์มาหาท่าน” ยอห์น 14:17; 16:7 นับตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา พระคริสต์ก็ได้สถิตอยู่ร่วมในจิตใจของเหล่าบุตรทั้งหลายของพระองค์โดยทางพระวิญญาณตลอดเวลา การเข้าร่วมเป็นหนึ่งในระหว่างพวกเขา กับพระองค์ก็ใกล้ชิดยิ่งกว่าในสมัยที่พระองค์ทรงอยู่ร่วมกับพวกเขา แสงสว่างและความรักและอำนาจที่พระคริสต์สถิตอยู่ร่วมกับพวกเขาได้ส่องผ่านพวกเขาออกมาเพื่อให้มนุษย์ที่มองเห็นพวกเขาจะ “อัศจรรย์ใจ แล้วจำได้ว่าคนทั้งสองเคยอยู่กับพระเยซู” กิจการ 4:13 {SC 74.1}

พระคริสต์ทรงเป็นทุกสิ่งของเหล่าสาวกทั้งหลายในทุกวันนี้ พระองค์ทรงปรารถนาที่จะให้เป็นทุกสิ่งของบรรดาบุตรของพระองค์ด้วย เพราะในคำอธิษฐานสุดท้ายร่วมกับสาวกกลุ่มเล็กๆ ที่มาเข้าเฝ้าพระองค์นั้น พระองค์ตรัสว่า “ข้าพระองค์ไม่ได้อธิษฐานเพื่อคนเหล่านี้พวกเดียว แต่เพื่อทุกคนที่วางใจในข้าพระองค์เพราะถ้อยคำของพวกเขา” ยอห์น 17:20 {SC 75.1}

พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อเราและพระองค์ทรง
เชิญชวนให้เราเข้าร่วมเป็นหนึ่งในพระองค์
เหมือนเช่นที่พระองค์ทรงเป็นหนึ่งในร่วมกับพระ
บิดา ช่างเป็นการเข้าร่วมเป็นหนึ่งในที่ดีอะไรเช่นนี้
พระผู้ช่วยให้รอดทรงกล่าวถึงพระองค์เองว่า
“พระบุตรจะทำได้ตามใจไม่ได้” “พระบิดาผู้
สถิตอยู่ในเราทรงทำพระราชกิจของพระองค์” ยอ
ห์น 5:19; 14:10 เมื่อพระคริสต์ร่วมสถิตอยู่ใน
จิตใจของเราแล้ว พระองค์จะทรงกระทำกิจอยู่
ภายในเรา “ให้ท่านมีความประสงค์และมีความ
สามารถทำตามชอบพระทัยของพระองค์” ฟิลิปปี
2:13 เราจะกระทำกิจเหมือนเช่นที่พระองค์ทรง
ทำ เราจะแสดงออกด้วยวิญญาณจิตเดียวกัน
ด้วยประการฉะนี้ เราจะรักและเข้าสนิทกับ
พระองค์ เราจะ “เจริญขึ้นในทุกด้านสู่พระองค์ผู้
เป็นศิระษะคือพระคริสต์” เอเฟซัส 4:15 {SC
75.2}

9. ชีวิตและการรับใช้

พระเจ้าทรงเป็นแหล่งกำเนิดของชีวิตและความสว่างและความสุขของจักรวาล เช่นเดียวกับแสงสว่างที่มาจากดวงอาทิตย์และเช่นเดียวกับสายธารน้ำที่พุ่งออกมาจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิต พระพรของพระเจ้าจะไหลออกจากพระองค์ไปยังสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง เมื่อจิตใจของมนุษย์คนใดมีชีวิตของพระเจ้าร่วมสถิตอยู่ด้วย ความรักและพระพรของพระองค์จะไหลผ่านคนนั้นไปยังผู้อื่นด้วย {SC 77.1}

ความสุขของพระเจ้าช่วยให้รอดของเราอยู่ที่การไถ่มนุษย์ที่ล้มลงในบาปให้รอดและยกเขาให้สูงขึ้นเพื่อทำการนี้ให้สำเร็จ พระองค์ไม่ได้ทะนุถนอมชีวิตของพระองค์เองไว้ แต่ทรงยอมทนต่อกางเขนโดยไม่ใส่ใจต่อความละเอียด ทูตสวรรค์ก็มีส่วนที่ทำให้ผู้อื่นมีความสุขอยู่เสมอเช่นเดียวกัน เรื่องนี้เป็นความชื่นชมยินดีของพวกเขา สำหรับผู้ที่มิมีจิตใจที่เห็นแก่ตัวนั้น พวกเขาจะถือว่าการปรนนิบัติผู้ยากไร้ที่มีสภาพและฐานะที่ด้อยกว่า

ในทุกๆ ด้านเป็นงานที่ตกต่ำ แต่การปรนนิบัติเช่น
นี้เป็นงานที่ทูตสวรรค์ผู้ไม่มีบาปกระทำอยู่
วิญญาณแห่งการรับใช้อย่างไม่เห็นแก่ตัวของ
พระคริสต์จะแทรกซึมไปทั่วทั้งสวรรค์ เป็นหัวใจ
ของความสุขที่แท้จริงของที่นั่น ผู้ติดตามพระ
คริสต์จะต้องมีวิญญาณเช่นนี้ เป็นภารกิจที่พวก
เขาจะต้องทำ {SC 77.2}

เมื่อมีความรักของพระคริสต์ตั้งอยู่ในดวงใจของ
เรา ความรักนั้นจะเป็นเหมือนกลิ่นอันหอมหวาน
ซึ่งเราจะเก็บซ่อนไว้ไม่ได้ ทุกคนที่เข้ามาสัมผัส
กับเราจะรู้สึกได้ถึงอิทธิพลอันศักดิ์สิทธิ์นี้ พระ
วิญญาณของพระคริสต์ที่ร่วมสถิตอยู่ในจิตใจจะ
เป็นเหมือนบ่อน้ำพุกลางทะเลทราย ซึ่งมีน้ำไหล
รินออกมาสร้างความชุ่มชื้นและดับกระหายให้ผู้
กำลังใกล้จะพินาศที่ปรารถนาจะดื่มน้ำแห่งชีวิต
{SC 77.3}

ความรักที่เรามีให้กับพระคริสต์จะแสดงออกให้
เห็นเป็นความปรารถนาที่จะทำงานรับใช้เหมือน
พระองค์เพื่อเป็นพระพรและยกชุมชนมนุษยชาติให้สูง
ขึ้น การรับใช้นี้จะทำให้เกิดความรัก ความ

อ่อนโยน และความเห็นใจต่อสรรพสิ่งที่พระเจ้า
ได้ทรงสร้างขึ้นมาซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของพระ
บิดาของเราในสวรรค์ {SC 77.4}

ชีวิตของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในโลกนี้ไม่ใช่ชีวิตที่
สะดวกสบายและไม่ใช้ชีวิตที่อุทิศเวลาเพื่อ
พระองค์เอง แต่พระองค์ทรงทำงานด้วยความ
หนักแน่น จริงใจ และด้วยความเพียรที่ไม่เคย
ย่อท้อเพื่อนำความรอดมาให้แก่มนุษยชาติที่หลง
หาย จากรางหญ้าไปจนถึงทางเขนที่กลโกธา
พระองค์ทรงดำเนินไปตามทางที่ไม่มีการตามใจ
ตนเองและไม่เคยหาทางหลีกเลี่ยงจากภารกิจที่
ยากลำบาก จากการเดินทางอันแสนเจ็บปวด
และไม่เคยหลีกเลี่ยงจากการใส่ใจและงานที่ทำให้
หมดสิ้นเรี่ยวแรง พระองค์ตรัสว่า “บุตรมนุษย์ . . .
.ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อปรนนิบัติ
คนอื่น และให้ชีวิตของท่านเป็นค่าไถ่คนจำนวนมาก”
มัทธิว 20:28 นี่คือการเป่าหมายเดียวที่ยิ่งใหญ่
ในชีวิตของพระองค์ ทุกสิ่งนอกเหนือจากนั้นเป็น
เรื่องรองและไม่มีความสำคัญเท่า อาหารและ
เครื่องดื่มของพระองค์คือการทำตามน้ำพระทัย
ของพระเจ้าและทำพระราชกิจของพระองค์ให้

สำเร็จ การทำเพื่อตัวเองและหาผลประโยชน์ให้
กับตนเองไม่มีส่วนในพระราชกิจของพระองค์
{SC 78.1}

ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนในพระคุณของพระเจ้าจะมีความ
พร้อมที่จะเสียสละบางอย่างเพื่อคนอื่นที่พระองค์
ทรงสิ้นพระชนม์ เพื่อพวกเขาจะได้มีส่วนร่วมใน
ของประทานจากสวรรค์ พวกเขาจะทำทุกสิ่งเท่า
ที่จะทำได้เพื่อทำให้โลกที่เขาอาศัยอยู่นั้นดีขึ้น
ความตั้งใจเช่นนี้เป็นผลที่เกิดขึ้นในจิตวิญญาณที่
ได้กลับใจอย่างแท้จริง ในทันทีที่มีคนหนึ่งได้เข้า
มาหาพระคริสต์ ความปรารถนาที่จะบอกให้ผู้อื่น
ทราบถึงพระสหายล้ำค่าที่เขาพบในองค์พระเยซู
ก็จะเกิดขึ้นในจิตใจของเขา เขาจะเก็บความจริง
ที่ช่วยให้รอดและชำระให้พ้นจากบาปไว้ในใจ
ของเขาอย่างเงียบไม่ได้ หากเราสวมใส่ความ
ชอบธรรมของพระคริสต์ไว้และเต็มล้นด้วยความ
สุขจากการมีพระวิญญาณของพระคริสต์ร่วมสถิต
อยู่ด้วย เราจะเก็บสันติสุขไว้อยู่กับตัวไม่ได้ หาก
เราเคยลิ้มรสและรู้ว่าพระเจ้าประเสริฐ เราจะมี
เรื่องเล่าให้ผู้อื่นฟัง เช่นเดียวกับฟิลิปเมื่อพบพระ
ผู้ช่วยให้รอด เราจะเชิญชวนผู้อื่นให้เข้ามายัง

เบื้องพระพักตร์พระองค์ เราจะคอยบอกให้ทุกคน
ได้ทราบถึงความน่าประทับใจของพระคริสต์และ
สภาพที่แท้จริงของโลกที่กำลังจะมาถึงซึ่งตาม
องไม่เห็น จะมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะ
ติดตามทางที่พระคริสต์ได้ดำเนินไปแล้ว จะมีค
วามต้องการให้คนรอบข้างของเราได้หันไป “ดู
พระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับบาปของโลก
ไป” ยอห์น 1:29 {SC 78.2}

เมื่อเราทำให้ตัวของเราเป็นพระพรแก่ผู้อื่น พระ
พรนั้นก็ย้อนกลับมาหาเรา นี่เป็นพระประสงค์
ของพระเจ้าที่จะให้เรามีส่วนร่วมในแผนการแห่ง
การไถ่ให้รอด พระเจ้าทรงเปิดโอกาสให้มนุษย์มี
ส่วนในธรรมชาติของพระองค์ และเพื่อให้มนุษย์
กระจายพระพรไปให้เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน นี่เป็น
เกียรติสูงสุดและเป็นความสุขยิ่งใหญ่ที่สุดที่
พระเจ้าจะประทานให้แก่มนุษย์ได้ ผู้ที่เข้ามาร่วม
ทำงานแห่งรักนี้ จะเข้ามาอยู่ใกล้ชิดพระผู้สร้าง
ของเขาได้มากที่สุด {SC 79.1}

พระเจ้าอาจมอบหมายให้ทูตสวรรค์เป็นผู้ประกาศ
ข่าวสารแห่งพระกิตติคุณและเป็นผู้รับภาระการรับ

ใช้ด้วยรักทั้งหมด พระองค์อาจใช้วิธีอื่นๆ เพื่อ
ทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ แต่ด้วย
ความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัดของพระองค์
พระเจ้าทรงเลือกเราให้เป็นผู้ร่วมงานกับพระองค์
กับพระคริสต์และกับทูตสวรรค์ เพื่อเราจะมีส่วน
ร่วมในพระพร ในความสุข และยกระดับจิต
วิญญาณให้สูงขึ้น ซึ่งเป็นผลที่ได้จากงานของ
การรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว {SC 79.2}

โดยการร่วมทุกข์กับพระคริสต์ เราจะเข้าใจความ
ทุกข์ยากของพระองค์ การยอมสละตนเองเพื่อ
ประโยชน์ของผู้อื่นจะทำให้วิญญาณแห่งการรู้จัก
แบ่งปันที่มีอยู่ในจิตใจของผู้ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น
ทำให้เขามีความใกล้ชิดมากยิ่งขึ้นกับพระผู้ไถ่
ของโลก “พระองค์ทรงมั่งคั่ง ก็ยังทรงยอมเป็น
คนยากจนเพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อท่าน
ทั้งหลายจะได้เป็นคนมั่งคั่ง เนื่องจากความ
ยากจนของพระองค์” 2 โครินธ์ 8:9 และนี่คือวิธีที่
พระเจ้าจะใช้เพื่อให้เราทำตามพระประสงค์ของ
พระองค์ในการสร้างเราขึ้นมาสำเร็จ เพื่อจะได้มี
ชีวิตที่เป็นพระพรสำหรับเราเอง {SC 79.3}

หากท่านจะออกไปทำงานรับใช้ตามที่พระคริสต์
ทรงวางแผนให้สาวกของพระองค์ทำและนำจิต
วิญญาณกลับมาหาพระองค์แล้ว ท่านก็จะรู้สึกถึง
ความต้องการที่จะมีประสบการณ์ที่ลึกซึ้งมากขึ้น
และความต้องการที่จะมีความรอบรู้เรื่องของ
พระเจ้ามากขึ้นกว่าเดิม และท่านก็จะรู้สึกหิวและ
กระหายความชอบธรรม ท่านจะอ่อนน้อมกับ
พระเจ้าและความเชื่อของท่านจะเข้มแข็งขึ้นและ
จิตวิญญาณของท่านจะเต็มน้ำที่ได้จากบ่อแห่ง
ความรอดที่ลึกกว่าเดิม เมื่อท่านต้องเผชิญหน้า
กับการต่อต้านและการทดลอง ท่านจะถูกผลักดัน
ให้ไปศึกษาพระคัมภีร์และอธิษฐาน ท่านจะเจริญ
ขึ้นในพระคุณและความรอบรู้ในพระคริสต์และจะ
ได้รับประสบการณ์ที่มีค่า {SC 80.1}

วิญญาณแห่งการรับใช้ผู้อื่นอย่างไม่เห็นแก่ตัวจะ
สร้างอุปนิสัยให้ลึกลับ มั่นคง และน่ายกย่องอย่างพระ
คริสต์ และนำสันติสุขและความผาสุกมาให้แก่ผู้
มีอุปนิสัยเช่นนี้ ความใฝ่ฝันนี้จะถูกปรับให้ยิ่งสูง
ขึ้นไป จะไม่มีช่องว่างสำหรับความเกียจคร้าน
หรือความเห็นแก่ตัว ผู้ที่ดำรงชีวิตด้วยคุณความดี
ของคริสเตียนจะเจริญเติบโตใหญ่ขึ้นและจะเป็นคน

เข้มแข็งที่จะทำงานรับใช้พระเจ้าได้ พวกเขาจะมี
สายตาทางฝ่ายวิญญาณที่ชัดเจน ความเชื่อที่
เติบโตใหญ่ขึ้นอย่างมั่นคง และการอธิษฐานของ
เขาจะมีอำนาจเพิ่มขึ้น พระวิญญาณของพระเจ้า
ที่เคลื่อนไหวในเขาจะชักนำวิญญาณจิตของเขา
ให้สนองตอบต่อการสัมผัสของพระเจ้า ทำให้
ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอันศักดิ์สิทธิ์เกิดขึ้น
ได้ ผู้ที่อุทิศตนเองอย่างไม่เห็นแก่ตัวเช่นนี้เพื่อ
สร้างประโยชน์แก่ผู้อื่นกำลังจัดการกับการสร้าง
ความรอดของเขาเองอย่างแน่นอน {SC 80.2}

วิธีเดียวที่จะเจริญขึ้นในพระคุณคือการทำงานทุก
อย่างที่พระคริสต์ทรงมอบหมายให้เราทำอย่าง
ไม่คิดถึงประโยชน์ส่วนตน ลงมือทำงานอย่างสุด
ความสามารถของเราเพื่อให้ความช่วยเหลือและ
เป็นพระพรให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือซึ่ง
เราช่วยเขาได้ กำลังฝ่ายกายจะได้มาด้วยการ
ออกกำลังกาย กิจกรรมแห่งการรับใช้เป็นส่วน
สำคัญของชีวิต ผู้ที่พยายามรักษาชีวิตคริสเตียน
ด้วยการคอยแต่จะรับพระพรที่ได้มาโดยพระคุณ
และไม่ทำอะไรเพื่อพระคริสต์เลย ก็เปรียบเหมือน
คนที่มีชีวิตที่คอยแต่จะกินโดยไม่ทำงาน และผล

จากการทำเช่นนี้ของชีวิตฝ่ายวิญญาณก็มีความคล้ายคลึงกับชีวิตในโลกธรรมชาติ นั่นคือ มักจะนำไปสู่ความเสื่อมโทรมและหมดสภาพ ผู้ที่ไม่ยอมใช้แขนขา ในไม่ช้าก็จะสูญเสียความสามารถไปจนหมด ดังนั้น คริสเตียนที่ไม่ยอมนำผลกำลังที่พระเจ้าประทานให้ออกมาใช้ เขาไม่เพียงแต่จะไม่เติบโตใหญ่ขึ้นในพระคริสต์เท่านั้น แต่จะสูญเสียผลกำลังที่เขามีอยู่แล้วไปด้วย {SC 80.3}

คริสตจักรของพระคริสต์เป็นตัวแทนที่พระเจ้าทรงตั้งไว้เพื่อความรอดของมนุษย์ พันธกิจของเขาคือการประกาศพระกิตติคุณไปทั่วโลก เป็นหน้าที่ที่จัดวางไว้ให้กับคริสเตียนทุกคน ทุกคนต้องทำหน้าที่ตามพระบัญชาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตามแต่ขนาดความสามารถและโอกาสที่เขามี ความรักของพระคริสต์ที่ทรงเปิดไว้ให้แก่เรา ทำให้เราเป็นหนี้คนทั้งหลายที่ยังไม่รู้จักพระองค์ พระเจ้าประทานแสงสว่างให้แก่เรา ไม่ใช่มีไว้สำหรับตัวเราเองเท่านั้น แต่เพื่อให้เราส่องแสงสว่างนั้นไปให้แก่ผู้อื่น {SC 81.1}

หากผู้ติดตามของพระคริสต์จะตื่นตัวในหน้าที่
ของเขาแล้ว จะมีคนนับเป็นพันๆ ออกไปประกาศ
พระกิตติคุณในดินแดนที่ยังไม่มีใครเชื่อพระเจ้า
แทนที่จะมีคนประกาศอยู่เพียงคนเดียวอย่างเช่น
ในทุกวันนี้ และทุกคนที่ไม่สามารถลงมือทำงาน
เหล่านี้ด้วยตัวเองได้ ก็จะสนับสนุนงานเหล่านั้น
ด้วยทรัพย์ของเขา ความเห็นใจและคำอธิษฐาน
ของเขา และในประเทศที่มีคริสเตียนจะมีการทำ
งานเพื่อจิตวิญญาณด้วยความจริงใจมากยิ่งขึ้น
{SC 81.2}

เราไม่จำเป็นต้องไปยังดินแดนที่ห่างไกลหรือ
แม้แต่ออกไปจากสังคมวงแคบของบ้าน หาก
มีหน้าที่ที่เราต้องทำเพื่อพระคริสต์ที่นั่น เราทำ
งานเช่นนี้ได้ในแวดวงของบ้าน ในคริสตจักร กับ
ผู้ที่เราคบหาสมาคมด้วย และกับผู้ที่เราทำธุรกิจ
ด้วย {SC 81.3}

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดใช้เวลาส่วนใหญ่ในโลกนี้ของ
พระองค์กับการทำงานอย่างอดทนภายในร้าน
ช่างไม้ที่เมืองนาซาเร็ธ ทูตสวรรค์ผู้รับใช้คอยเฝ้า
ติดตามพระเจ้าแห่งชีวิตในขณะที่ทรงดำเนินอยู่

เคียงข้างคนยากจนและผู้ที่ใช้แรงงาน พระองค์
ไม่ได้รับการยอมรับและไม่ได้รับพระเกียรติ
พระองค์ทรงทำหน้าที่ของพระองค์อย่างสัตย์ซื่อ
ทั้งในขณะที่ทรงประกอบธุรกิจอันต่ำต้อย พอๆ
กับในขณะที่ทรงรักษาผู้ป่วยหรือดำเนินอยู่
ท่ามกลางคลื่นลมอันปั่นป่วนของทะเลสาบกาลิลี
ดังนั้น เราก็จะร่วมเดินและทำงานกับพระเยซูใน
หน้าที่และตำแหน่งที่ต่ำต้อยที่สุดของชีวิตได้
{SC 81.4}

อัครทูตกล่าวว่า ให้ “แต่ละคนได้รับการทรงเรียก
ในสภาพใด ก็ให้อยู่ในสภาพนั้นกับพระเจ้า” 1 โคร
ินธ์ 7:24 นักธุรกิจจะประกอบธุรกิจของเขาด้วย
ความซื่อตรงเพื่อถวายเกียรติแด่พระอาจารย์ของ
เขา หากเขาเป็นผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระ
คริสต์ เขาก็จะนำศาสนาของเขาเข้าไปในทุกที่
และแสดงให้เห็นวิญญานของพระคริสต์
นายช่างที่ขยันขันแข็งและสัตย์ซื่อก็จะเป็น
ตัวแทนของพระองค์ผู้ทรงทำงานกับคนที่ต่ำต้อย
ท่ามกลางเนินเขาแห่งกาลิลี ทุกคนที่นำพระนาม
ของพระคริสต์มาใช้ จะทำตามหน้าที่ของเขา จน
เมื่อผู้อื่นมองเห็นการงานที่ดีของเขาแล้วจะ

สรรเสริญพระผู้สร้างและพระผู้ไถ่ของเขา {SC 82.1}

มีคนจำนวนมากแก้ตัวกับการไม่ยอมนำของ
ประทานที่เขาถืออยู่มาถวายรับใช้พระคริสต์ด้วย
การให้เหตุผลว่า มีผู้อื่นที่มีของประทานที่ดีกว่า
และมีความสามารถที่เหนือกว่า มักมีความคิดเห็น
ที่แพร่หลายว่า ผู้ที่มีความสามารถพิเศษเท่านั้นที่
ต้องนำความสามารถของเขามอบถวายรับใช้
พระเจ้า คนมากมายเข้าใจว่าความสามารถพิเศษ
นั้นทรงโปรดประทานให้แก่กลุ่มคนที่ได้รับความ
โปรดปรานเป็นพิเศษเท่านั้น ส่วนคนอื่นๆ จะได้
รับการยกเว้นไม่ต้องเข้ามาแบ่งรับภาระหรือการ
ตอบแทน แต่ในคำอุปมาไม่ได้สอนไว้เช่นนี้ เมื่อ
เจ้าของบ้านเรียกบ่าวของท่านเข้ามาพบ ท่านได้
มอบหมายงานให้ทุกคนทำ {SC 82.2}

ด้วยจิตวิญญาณแห่งรัก เราจะทำหน้าที่ที่ต่ำต้อย
ที่สุดในชีวิตเพื่อ “ทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า”
โคโลสี 3:23 หากความรักของพระเจ้าอยู่ใน
จิตใจแล้ว ชีวิตนั้นก็แสดงความรักนั้นออกมา
กลิ่นอันหอมหวานของพระคริสต์จะอยู่รอบตัวเรา

และอิทธิพลของเราจะเด่นขึ้นมาและทำให้ผู้อื่น
ได้รับพระพร {SC 82.3}

ท่านไม่ต้องคอยโอกาสที่ยิ่งใหญ่หรือหวังให้มี
ความสามารถพิเศษก่อนแล้วจึงค่อยออกไปทำงาน
รับใช้พระเจ้า ท่านต้องไม่คิดว่า โลกจะคิด
อย่างไรกับท่าน หากชีวิตประจำวันของท่านเป็น
พยานถึงความเชื่อของท่านที่บริสุทธิ์และสัตย์
จริง และคนอื่นๆ ก็มั่นใจว่าท่านต้องการให้พวกเขา
ได้รับประโยชน์ ความพยายามของท่านก็จะ
ไม่สูญเปล่า {SC 83.1}

สาวกที่ต่ำต้อยและยากจนที่สุดของพระเยซูยัง
ทำตัวให้เป็นพระพรแก่ผู้อื่นได้ พวกเขาอาจจะไม่
เคยตระหนักว่าทำอะไรที่ดีเป็นพิเศษ แต่จาก
อิทธิพลที่เขาทำไปโดยไม่รู้ตัวนั้น ทำให้เกิดคลื่น
แห่งพระพรที่จะขยายออกเป็นวงกว้างและแผ่ลึก
ยิ่งขึ้น และพวกเขาที่ไม่เคยรับรู้ถึงผลลัพธ์ที่เป็น
พระพรนั้นเลยจนกว่าจะถึงวันสุดท้ายเมื่อจะได้รับ
การตอบแทน พวกเขาไม่รู้สึกหรือไม่ได้คิดว่า
สิ่งที่เขาทำไปนั้นยิ่งใหญ่เพียงไร พวกเขาไม่เคย
กังวลใจถึงเรื่องความสำเร็จ เขาเพียงแต่ต้องมุ่ง

ไปข้างหน้าอย่างเงียบๆ ทำงานที่พระเจ้าทรง
กำหนดให้อย่างซื่อสัตย์ และชีวิตของเขาก็จะไม่
สูญเปล่า จิตวิญญาณของเขาจะเติบโตใหญ่ขึ้นไป
เรื่อยๆ จนคล้ายคลึงกับของพระคริสต์ พวกเขา
เป็นคณกร่วมกับพระเจ้าในชีวิตนี้ และด้วยเหตุ
นี้ ในชีวิตที่จะมาถึงนั้น พวกเขาจึงเหมาะที่จะทำ
งานที่สูงส่งกว่าและได้รับความสุขที่ไม่มีเงามืด
มาบดบัง {SC 83.2}

10. รู้จักพระเจ้า

พระเจ้าทรงใช้วิธีมากมายเพื่อนำให้เรามารู้จักพระองค์และนำเราให้เข้ามาสัมผัสกับพระองค์ ธรรมชาติไม่เคยหยุดเตือนความรู้สึกของเรา จิตใจที่เปิดกว้างจะซาบซึ้งในความรักและพระสิริของพระเจ้าที่เปิดเผยผ่านพระหัตถกิจของพระองค์ หูที่ตั้งใจฟังจะได้ยินและเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าทรงใช้สื่อผ่านสรรพสิ่งในธรรมชาติ ทุ่งนาเขียวชอุ่ม ต้นไม้สูงตระหง่าน ดอกตูมและดอกบาน ก้อนเมฆที่ลอยผ่านไปมา สายฝนที่ตกลงมา เสียงน้ำไหลของลำธาร รัศมีเจิดจ้าของท้องฟ้า สิ่งเหล่านี้ล้วนพุดกับจิตใจของเราและเชิญชวนให้เราทำความรู้จักกับพระผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งเหล่านั้น {SC 85.1}

พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงนำบทเรียนอันมีค่าของพระองค์มาเชื่อมโยงกับสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ ต้นไม้ นก ดอกไม้ในหุบเขา เนินเขา ทะเลสาบ และท้องฟ้าที่สวยงาม รวมทั้งเหตุการณ์และสิ่งที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของเรา พระองค์นำสิ่ง

เหล่านี้มาเชื่อมต่อกับพระวณะแห่งความจริง
เพื่อเราจะจดจำบทเรียนต่างๆ ของพระองค์อยู่
เสมอ แม้ในช่วงเวลาที่เรากำลังยุ่งอยู่กับภารกิจ
ในชีวิตของเราก็ตาม {SC 85.2}

พระเจ้าทรงประสงค์ให้บุตรทั้งหลายของพระองค์
สำนึกถึงคุณค่าในพระหัตถกิจของพระองค์และ
ชื่นชมกับความงามอันเรียบง่ายและสงบเงียบที่
พระองค์ทรงใช้ประดับบ้านของเราในโลกนี้
พระองค์ทรงรักความสวยงาม และเหนือความ
งดงามภายนอกใดๆ พระองค์ทรงโปรดปราน
อุปนิสัยที่งดงามมากยิ่งขึ้นกว่า พระองค์ทรงประสงค์
ให้เราบ่มเพาะนิสัยที่บริสุทธิ์และเรียบง่าย ซึ่งเป็น
เหมือนความงดงามที่เรียบง่ายของดอกไม้
ทั้งปวง {SC 85.3}

ถ้าหากเราเพียงแต่ยอมฟัง สรรพสิ่งที่พระเจ้าทรง
สร้างจะสอนบทเรียนแห่งการเชื่อฟังและการ
วางใจที่มีคุณค่ายิ่งให้แก่เรา นับตั้งแต่ดวงดาวบน
ท้องฟ้าที่โคจรไปในอวกาศตามเส้นทางของมัน
จากยุคหนึ่งไปสู่อีกยุคหนึ่งโดยที่ดวงดาวเหล่านี้
นั้นไม่มีลู่วางให้มันเดิน จนถึงอะตอมขนาดเล็ก

ที่สุด ทุกสิ่งที่อยู่ในธรรมชาติเชื่อฟังตามพระ
บัญชาของพระผู้สร้าง และพระเจ้าทรงใส่พระทัย
ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง และพระองค์ทรงบำรุง
รักษาสิ่งเหล่านั้น พระองค์ทรงค้ำจุนโลก
จำนวนนับไม่ถ้วนที่กระจายอยู่ในท้องฟ้าอัน
กว้างใหญ่ไพศาล และในเวลาเดียวกัน พระองค์
ทรงใส่พระทัยต่อความต้องการของนกกระจอกสี
น้ำตาลตัวน้อยๆ ที่ร้องเพลงอย่างแผ่วเบาโดย
ปราศจากความกลัว พระบิดาบนสวรรค์ทรงเฝ้า
มองดูมนุษย์ทั้งหลายด้วยความเอ็นดู ขณะที่พวกเขา
เขาออกทำงานตรากตรำของชีวิตประจำวัน ใน
ขณะที่พวกเขาเข้าร่วมอธิษฐานอยู่ เมื่อพวกเขา
นอนลงในยามค่ำคืน และลุกขึ้นในเวลาเช้า เมื่อ
คนร่ำรวยเลี้ยงฉลองกันในคฤหาสน์ หรือเมื่อคน
ยากจนกับลูกๆ นั่งล้อมรอบโต๊ะอาหารที่มีอาหาร
แต่เพียงเล็กน้อย ไม่มีหยาดน้ำตาใดที่ไหลริน
ออกมาโดยที่พระเจ้าไม่ได้สังเกต ไม่มีรอยยิ้มใด
ที่พระองค์ไม่ได้เห็น {SC 85.4}

หากเราจะเชื่อเช่นนี้ด้วยความเต็มใจแล้ว เราก็จะ
ขจัดความกังวลที่ไม่จำเป็นทั้งหมดออกไปได้
ชีวิตของเราก็จะไม่เต็มไปด้วยความผิดหวัง

เหมือนกับสภาพที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ เพราะทุกสิ่งไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็กน้อยสักเพียงใด จะจัดวางไว้อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า ความกังวลใจมากมายหลากหลายและภาระที่หนักจะไม่ไปรบกวนพระองค์ แล้วจิตวิญญาณของเราจะได้ชื่นชมกับการพักผ่อนซึ่งเป็นเรื่องแปลกสำหรับคนมากมายมาช้านาน {SC 86.1}

เมื่อท่านรู้สึกประทับใจกับความสวยงามที่ดึงดูดใจของโลกนี้แล้ว ขอให้ท่านลองคิดถึงโลกที่กำลังจะมาถึงในภายภาคหน้า ซึ่งเป็นโลกที่ไม่เคยประสบกับความหายนะของบาปและความตาย ไม่มีเงามืดแห่งคำแช่งสาปบดบังพื้นผิวของธรรมชาติ ให้ท่านจินตนาการถึงบ้านที่บรรดาคนที่ได้รับความรอดจะไปอยู่อาศัย และขอให้ท่านจดจำไว้ว่า บ้านหลังนั้นจะยิ่งใหญ่กว่าจินตนาการที่ดีที่สุดของเราจะคิดพรรณนาขึ้นมาได้ จากของประทานมากมายของพระเจ้าที่มีอยู่ในธรรมชาติ เรามองเห็นพระสิริของพระเจ้าได้แค่เพียงเลือกรางเท่านั้น พระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า “สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และสิ่งที่ใจมนุษย์คิดไม่ถึง คือสิ่งที่

พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์” 1 โครินธ์ 2:9 {SC 86.2}

กวีและนักธรรมชาติวิทยามีเรื่องราวมากมายที่จะพูดถึงธรรมชาติ แต่มีเพียงคริสเตียนเท่านั้นที่จะชื่นชมกับความงดงามของโลกด้วยความซาบซึ้งใจที่สุด เพราะพวกเขามองเห็นพระหัตถกิจของพระบิดาและรับรู้ถึงความรักของพระองค์ที่มองเห็นได้ในดอกไม้ พุ่มไม้และต้นไม้ ไม่มีผู้ใดจะเข้าใจความสำคัญของเนินเขาและหุบเขา แม่น้ำและทะเลได้อย่างเต็มที่ โดยที่เขามองไม่เห็นว่าเป็นสิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความรักที่พระเจ้าทรงมีไว้ให้แก่มนุษย์ {SC 87.1}

พระเจ้าตรัสกับเราโดยผ่านทางพระราชกิจของพระองค์และโดยผ่านทางอิทธิพลของพระวิญญาณที่มีต่อจิตใจ ในสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวของเรา ในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัวของเรา หากเราจะเปิดใจกว้างเพื่อเข้าใจสิ่งเหล่านั้น เราจะรับบทเรียนอันมีค่ามากมาย เมื่อผู้ประพันธ์สดุดีได้ติดตามพระราชกิจแห่งการทรงนำของพระเจ้า พระองค์ได้ตรัสว่า

“แผ่นดินโลกเต็มด้วยความรักมั่นคงของ
พระยาห์เวห์” “ผู้ใดมีปัญญาก็ให้เขาฟังสิ่งเหล่านี้
ให้เขาพิจารณาถึงความรักมั่นคงของ
พระยาห์เวห์” สดุดี 33:5; 107:43 {SC 87.2}

พระเจ้าตรัสกับเราโดยผ่านทางพระวจนะของ
พระองค์ ในพระวจนะซึ่งได้เปิดเผยไว้อย่าง
ชัดเจน เพื่อให้เราทราบถึงพระอุปนิสัยของ
พระองค์ วิธีที่พระองค์ทรงปฏิบัติต่อมนุษย์และ
พระราชกิจอันยิ่งใหญ่ของการไถ่ให้รอด พระ
วจนะนี้ทำให้เรามองเห็นประวัติศาสตร์ของเหล่า
ปีตูลาและผู้เผยพระวจนะและผู้ชอบธรรมของ
พระเจ้าที่มีชีวิตอยู่ในอดีต พวกเขา “เป็นมนุษย์ที่
มีสภาพเหมือนอย่างเรา” ยากอบ 5:17 เราเห็น
เขาเหล่านั้นต่อสู้กับความท้อแท้เหมือนกับที่เกิด
ขึ้นกับเรา เห็นพวกเขาพ่ายแพ้ต่อการทดลอง
เหมือนกับที่เราประสบ แต่ถึงกระนั้น พวกเขา
กลับใจและได้รับชัยชนะโดยพระคุณของพระเจ้า
และด้วยการมองไปยังคนเหล่านี้ เราจะได้
กำลังใจในการปล้ำสู้เพื่อความชอบธรรม ในขณะที่
ที่เราอ่านเรื่องของประสบการณ์อันมีค่าที่ทรง
โปรดประทานให้แก่พวกเขา เรื่องของแสงสว่าง

และความรักและพระพรที่พวกเขาชื่นชอบ และผลงานที่เขาทำโดยพระคุณที่ทรงโปรดประทานให้ นั่น พระวิญญาณที่ทรง دلใจเขาเหล่านั้นจะจุดประกายขึ้นในจิตใจของเรา เพื่อให้พวกเราทำตามสิ่งที่บริสุทธิ์ และทำให้เราต้องการมีอุปนิสัยเหมือนเช่นพวกเขา นั่นคือ ดำเนินร่วมไปกับพระเจ้าเหมือนที่พวกเขาเคยทำมาแล้ว {SC 87.3}

พระเยซูตรัสถึงพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมว่า “พระคัมภีร์นั่นเองเป็นพยานให้กับเรา” ยอห์น 5:39 และพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่กล่าวถึงพระองค์มากกว่าพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม พระคัมภีร์กล่าวถึงองค์พระผู้ไถ่ ผู้ทรงเป็นศูนย์กลางของความหวังแห่งชีวิตนิรันดร์ของเรา พระคัมภีร์ทั้งเล่มกล่าวถึงพระคริสต์ เริ่มตั้งแต่บันทึกครั้งแรกสุดเกี่ยวกับการทรงสร้างโลกที่กล่าวว่า “ในบรรดาสิ่งที่เป็นอยู่นั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่เป็นอยู่นอกเหนือพระวาตะ” ยอห์น 1:3 จนถึงพระสัญญาสุดท้ายในพระคัมภีร์ที่กล่าวว่า “เราจะมาในเร็วๆ นี้” วิวรณ์ 22:12 เรา กำลังอ่านพระราชกิจของพระองค์และคอยฟัง

พระสุรเสียงของพระองค์ หากท่านต้องการรู้จัก
พระผู้ช่วยให้รอด ก็ขอให้ท่านศึกษาพระคริสต
ธรรมคัมภีร์ {SC 88.1}

จงเอาพระวจนะของพระเจ้าเติมเข้าไปในจิตใจ
ของเราให้เต็มล้น พระวจนะของพระเจ้าเป็น
เหมือนน้ำพุแห่งชีวิตที่ดับความกระหาย พระ
วจนะของพระเจ้าเป็นอาหารแห่งชีวิตที่มาจาก
สวรรค์ พระเยซูทรงประกาศว่า “ถ้าท่านไม่ได้กิน
เนื้อและไม่ได้ดื่มโลหิตของบุตรมนุษย์ ก็จะไม่
มีชีวิตในตัวท่าน” แล้วพระองค์ทรงอธิบายความ
หมายของข้อความเหล่านี้ด้วยการตรัสว่า
“ถ้อยคำที่เรากล่าวกับพวกท่านมาจากพระ
วิญญาณและเป็นชีวิต” ยอห์น 6:53, 63 ร่างกาย
ของเราสร้างมาจากสิ่งที่เรารับประทานและดื่ม
เข้าไป ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณมีลักษณะคล้ายคลึง
ชีวิตทางฝ่ายกาย สิ่งที่เรานำมาไตร่ตรองจะสร้าง
สมรรถภาพและพลังกำลังให้แก่จิตวิญญาณของ
เรา {SC 88.2}

การให้รอดเป็นหัวข้อที่บรรดาเหล่าทูตสวรรค์
ปรารถนาจะติดตาม หัวข้อนี้จะเป็นศาสตร์และ

บทเพลงของบรรดาผู้ที่ได้รับความรอดตลอดทุก
ยุคสมัยอย่างไม่มีวันสิ้นสุด เรื่องนี้ไม่มีค่า
เพียงพอที่จะไถ่ตรองและศึกษาอย่างระมัดระวัง
ในปัจจุบันนี้หรือ พระเมตตาคุณและความรักของ
พระเยซูอันไม่มีขอบเขต การเสียสละที่พระองค์
ทรงกระทำให้แก่เรา เชิญชวนให้เราไถ่ตรอง
เรื่องนี้อย่างจริงจังและเคร่งขรึมที่สุด เราจะต้อง
ไถ่ตรองถึงพระลักษณะขององค์พระผู้ช่วยให้
รอดและพระผู้ทรงเป็นทนายที่รักของเรา เราจะ
ต้องเพ่งพินิจถึงพันธกิจของพระองค์ที่เสด็จมา
ช่วยประชากรของพระองค์ให้รอดพ้นจากบาป
ของเขา ในขณะที่เราใคร่ครวญเรื่องที่มาจาก
สวรรค์ ความเชื่อและความรักที่มีอยู่ในตัวของเรา
ก็จะมั่นคงยิ่งขึ้น และพระเจ้าจะทรงยอมรับคำ
อธิษฐานของเรามากยิ่งขึ้น เพราะคำอธิษฐานนั้น
จะประกอบด้วยความเชื่อและความรักที่เด่นชัด
ขึ้น พวกเขาจะมีปัญญาและมีความร้อนรน จะมีค
ความวางใจในพระเยซูได้แน่วแน่มากยิ่งขึ้น และใน
ทุกๆ วัน พวกเขาจะได้รับประสบการณ์ชีวิตโดย
อาศัยอำนาจแห่งการช่วยให้รอดของพระองค์ที่
ทรงนำทุกคนที่เข้ามาหาพระเจ้าโดยทางพระเยซู
{SC 88.3}

เมื่อเราใคร่ครวญถึงความดีรอบคอบขององค์พระ
ผู้ช่วยให้รอด เราก็ปรารถนาที่จะรับการ
เปลี่ยนแปลงและรับการสร้างใหม่อย่างหมดสิ้น
ในพระฉายาอันบริสุทธิ์ของพระองค์ จิตวิญญาณ
จะหิวกระหายที่จะเป็นเหมือนพระองค์ที่เรารัก
บูชา เมื่อเรานึกคิดถึงพระคริสต์มากขึ้นเพียงไร
เราก็จะกล่าวถึงพระองค์ให้ผู้อื่นฟังและเป็น
ตัวแทนของพระองค์ในโลกนี้มากยิ่งขึ้นเท่านั้น
{SC 89.1}

พระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่ได้เขียนให้ผู้คงแก่เรียน
เท่านั้น ในทางกลับกัน พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้
ให้คนสามัญทั่วไป ด้วยความจริงยิ่งใหญ่ที่จำเป็น
ต่อความรอดนั้นแจ่มแจ้งชัดเจนดังเช่นเวลาเที่ยง
วัน และจะไม่มีผู้ใดเข้าใจผิดและหลงทางไปได้
นอกจากผู้ที่ทำตามความคิดของตนเองแทนพระ
ประสงค์ของพระเจ้าที่ได้ทรงเปิดเผยไว้อย่าง
ชัดเจน {SC 89.2}

เราจะต้องไม่เชื่อคำพูดของผู้อื่นมากเท่ากับการ
เชื่อในสิ่งที่พระคัมภีร์สอน แต่เราจะต้องศึกษา

พระวณะของพระเจ้าด้วยตนเอง หากเราปล่อย
ให้คนอื่นคิดแทนเรา พลังความคิดของเราจะ
พินาศไปและความสามารถของเราก็จะหดหายไป
พลังสมองอันประเสริฐจะแคระแกร็นเพราะขาด
การฝึกฝนในหัวข้อที่มีคุณค่าซึ่งต้องเอาใจใส่จน
ทำให้ความสามารถในการเข้าใจความหมาย
ลึกซึ้งในพระวณะของพระเจ้าขาดหายไป ความ
นึกคิดจะเพิ่มพูนขึ้นถ้านำไปใช้เพื่อติดตามความ
สัมพันธ์ของเรื่องต่างๆ ในพระคัมภีร์ โดย
เปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์ด้วยข้อพระคัมภีร์ และ
เรื่องของฝ่ายจิตวิญญาณด้วยเรื่องของฝ่าย
วิญญาณ {SC 89.3}

ไม่มีสิ่งใดที่จะเสริมสร้างสติปัญญาให้แข็งแกร่ง
ขึ้นได้ดีกว่าการศึกษาพระคัมภีร์ ไม่มีหนังสือเล่ม
ใดที่มีอำนาจในการยกระดับความคิด สร้างความ
กระชุ่มกระชวยให้แก่สติปัญญาได้ดีเท่ากับความ
จริงอันกว้างขวางและสูงส่งของพระคัมภีร์ ถ้า
หากทุกคนจะศึกษาพระวณะของพระเจ้าอย่าง
ที่เขาควรจะทำแล้ว มนุษย์จะมีความคิดที่เปิดกว้าง
มีอุปนิสัยที่สง่างาม และมีความมุ่งหมายมั่นคงที่มี
ให้เห็นน้อยมากในยุคนี้ {SC 90.1}

แต่การอ่านพระคัมภีร์อย่างรีบเร่งจะให้ประโยชน์เพียงเล็กน้อย บางคนอ่านพระคัมภีร์จนจบเล่มแต่มองไม่เห็นความงดงามและไม่เข้าใจความหมายอันลึกซึ้งที่ซ่อนอยู่ภายใน การศึกษาพระคัมภีร์เพียงตอนหนึ่งจนกระทั่งสมองเข้าใจความสำคัญของพระคัมภีร์ข้อนั้นอย่างชัดเจน และมองเห็นหลักฐานที่สัมพันธ์กับแผนการแห่งความรอดจะมีค่ามากกว่าการอ่านหลายบทโดยไม่มีเป้าหมายแน่นอนและไม่ได้รับคำสอนที่ก่อให้เกิดประโยชน์ ขอให้ท่านนำพระคัมภีร์ติดตัวไว้เสมอเมื่อมีโอกาส ให้เปิดอ่าน ใส่ข้อพระคัมภีร์เข้าไปในความจำของท่าน แม้ในขณะที่เดินอยู่ตามถนน ท่านอาจจะอ่านพระคัมภีร์สักตอนหนึ่งและใคร่ครวญถึงตอนนั้น การทำเช่นนี้จะทำให้สมองจดจำข้อพระคัมภีร์ได้ดี {SC 90.2}

การไม่ใส่ใจศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจังและการไม่อธิษฐานจะทำให้เราไม่ได้รับปัญญา มีพระคัมภีร์บางตอนที่กล่าวไว้ชัดเจนมากจนไม่มีทางที่จะเข้าใจผิดได้ แต่ก็มีพระคัมภีร์หลายตอนที่ไม่ได้มีความหมายอย่างผิวเผินที่จะให้เราเข้าใจได้

ด้วยการมองแค่เพียงผ่านตา เราจะต้องเอาข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งมาเปรียบเทียบกับข้อพระคัมภีร์อีกข้อหนึ่ง เราจะต้องค้นคว้าอย่างเอาใจใส่และไตร่ตรองคิดคำนึงด้วยการอธิษฐาน และการศึกษาเช่นนี้จะให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า คนทำเหมืองได้ค้นพบสายแร่อันมีค่าที่ซ่อนอยู่ภายใต้ผิวโลกเช่นไร ผู้ที่ศึกษาค้นหาพระวจนะของพระเจ้าด้วยความพากเพียรเหมือนเช่นการค้นหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้จะพบความจริงล้ำค่าที่สุดเช่นเดียวกัน เป็นความจริงซึ่งถูกปกปิดจากสายตาของผู้ที่แสวงหาอย่างไม่ตั้งใจ เมื่อจิตใจไตร่ตรองพระวจนะที่ได้รับการดลใจ พระวจนะนั้นก็จะเป็นธารน้ำที่ไหลออกมาจากน้ำพุแห่งชีวิต {SC 90.3}

อย่าศึกษาพระคัมภีร์โดยไม่อธิษฐาน ก่อนที่จะเปิดหน้าพระคัมภีร์ เราจะต้องทูลขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานความกระจ่างแก่เรา และพระองค์จะประทานให้ เมื่อนาธานาเอลมาหาพระเยซู พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “นี่แหละ ชาวอิสราเอลแท้ ในตัวเขาไม่มีอุบาย” นาธานาเอลทูลถามว่า “ท่านรู้จักข้าพเจ้าได้

อย่างไร” พระเยซูตรัสตอบว่า “เราเห็นท่านอยู่ใต้
ต้นมะเดื่อก่อนที่ฟิลิปจะเรียกท่าน” ยอห์น
1:47,48 และพระเยซูจะทรงทอดพระเนตรเราใน
ที่ลับแห่งการอธิษฐานด้วยเช่นกันหากเราจะ
แสวงหาพระองค์เพื่อขอแสงสว่างที่เราจะได้อัน
ว่าความจริงคืออะไร ทูตสวรรค์ที่มาจากโลกแห่ง
ความสว่างจะอยู่ร่วมกับผู้ที่แสวงหาการทรงนำ
ของพระเจ้าด้วยจิตใจที่ถ่อมตน {SC 91.1}

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเชิดชูและถวายเกียรติ
พระผู้ช่วยให้รอด พระราชกิจของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ทรงนำเสนอพระคริสต์ ความชอบธรรมอัน
บริสุทธิ์ของพระองค์และความรอดยิ่งใหญ่ที่เรา
จะได้รับโดยทางพระองค์ พระเยซูตรัสว่า
“พระองค์จะทรงเอาสิ่งที่เป็นของเรามาแจ่มแก่
พวกท่าน” ยอห์น 16:14 พระวิญญาณแห่งความ
จริงทรงเป็นพระอาจารย์ผู้สอนเรื่องของพระเจ้า
ได้อย่างเกิดผลเพียงพระองค์เดียว พระเจ้าทรง
ประเมินค่าของเผ่าพันธุ์มนุษย์มากเพียงไรในการ
ที่พระองค์ได้ประทานพระบุตรของพระองค์ให้
เสด็จมาสิ้นพระชนม์เพื่อเราและทรงบัญชาพระ

วิญญานของพระองค์ให้เสด็จมาเป็นพระอาจารย์
และพระผู้ทรงนำของมนุษย์ตลอดไป {SC 91.2}

11. อภิสัทธ์ของการอธิษฐาน

พระเจ้าตรัสกับเราโดยทางธรรมชาติและโดยทางพระคัมภีร์ โดยการทรงนำของพระองค์และโดยอิทธิพลของพระวิญญาณของพระองค์ แต่สิ่งเหล่านี้ยังไม่พอ เราจำเป็นต้องเปิดจิตใจของเรา ออกให้แก่พระองค์ เราต้องมีการสื่อสารสัมพันธ์กับพระบิดาในสวรรค์ของเรา เพื่อเราจะได้มีชีวิตและผลกำลังฝ่ายวิญญาณ ความนึกคิดของเราจะต้องถูกดึงเข้าไปหาพระองค์ เราใคร่ครวญถึงพระราชกิจของพระองค์ พระเมตตาคุณของพระองค์ พระพรของพระองค์ได้ แต่ในความหมายที่บริบูรณ์แล้ว สิ่งเหล่านี้ยังไม่ใช่เป็นการสื่อสารสัมพันธ์กับพระองค์ หากเราต้องการสื่อสารสัมพันธ์อย่างสนิทสนมร่วมกับพระเจ้าแล้ว เราจะต้องมีเรื่องราวในชีวิตของเราที่จะนำขึ้นทูลต่อพระองค์ได้ {SC 93.1}

การอธิษฐานเป็นการเปิดอกพูดคุยกับพระเจ้า เหมือนเราเปิดอกพูดคุยกับเพื่อนฝูง การอธิษฐานไม่ได้มีไว้เพื่อให้พระเจ้ารู้จักเรา แต่มีไว้เพื่อให้เรา

ต้อนรับพระองค์ การอธิษฐานไม่ได้นำพระเจ้าลงมาหาเรา แต่นำเราขึ้นไปหาพระองค์ {SC 93.2}

เมื่อพระเยซูเสด็จมาอยู่ในโลกนั้น พระองค์ทรงสอนสาวกวิธีอธิษฐาน พระองค์ทรงสอนให้พวกเขา นำความต้องการของแต่ละวันทูลขอต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า และมอบความกังวลใจทั้งหมดให้พระองค์ และพระองค์ประทานความเชื่อมั่นให้แก่ว่า พระเจ้าจะสดับฟังคำทูลขอของพวกเขา นี่เป็นความเชื่อมั่นที่ทรงโปรดประทานให้แก่ว่า เราด้วย {SC 93.3}

ในขณะที่พระเยซูทรงอยู่ท่ามกลางมนุษย์นั้น พระองค์ทรงอธิษฐานอยู่เสมอ พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงนำตัวของพระองค์เองให้เข้ามามีส่วนในความต้องการและความอ่อนแอของเรา พระองค์ทรงอ่อนวอน ทรงทูลขอ ทรงเสาะแสวงหาแหล่งกำลังที่สดใหม่จากพระบิดาเพื่อให้พระองค์พร้อมที่จะก้าวมารับหน้าที่และการทดลองได้ พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างของเราในทุกเรื่อง ทรงเป็นพี่ชายในความอ่อนแอของเรา พระองค์ “ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุก

อย่าง” แต่ในสภาพของผู้ที่ปราศจากบาปนั้น
ธรรมชาติของพระองค์ทรงออกห่างไปจากความ
ชั่ว พระองค์ทรงอดทนกับการดิ้นรนและการ
ทรมานของจิตวิญญาณในโลกแห่งบาป ในขณะที่
ที่พระองค์ทรงสภาพเป็นมนุษย์นั้น การอธิษฐาน
เป็นเรื่องจำเป็นและเป็นอภิสิทธิ์ของพระองค์
พระองค์ได้รับการปลอบประโลมใจและความสุข
จากการสื่อสารสัมพันธ์กับพระบิดา และหากพระผู้
ช่วยให้รอดของมนุษย์ผู้ทรงเป็นพระบุตรของ
พระเจ้า ทรงตระหนักถึงความจำเป็นของการ
อธิษฐานแล้ว มนุษย์ที่บาปหนา อ่อนแอจะ
ต้องการการอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอและร่อนรน
มากยิ่งขึ้นกว่าเพียงไร {SC 93.4}

พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงรอคอยที่จะ
ประทานพระพรอันไพบูลย์ของพระองค์ให้แก่เรา
เป็นสิทธิพิเศษของเราที่จะได้ดื่มจากบ่อน้ำพุแห่ง
รักอันไร้พรมแดนได้อย่างเต็มที่ เป็นเรื่องน่า
ประหลาดที่พวกเราอธิษฐานกันน้อยนัก พระเจ้า
ทรงพร้อมและเต็มพระทัยที่จะสดับฟังคำ
อธิษฐานที่จริงใจของบุตรที่ต่ำต้อยที่สุดของ
พระองค์ แต่เราก็มักยังแสดงออกถึงความไม่มั่นใจ

อยู่เสมอ เมื่อเราทูลพระเจ้าถึงความขัดสนของเรา ทูตสวรรค์เบื้องบนจะคิดอย่างไรกับมนุษย์ผู้นำสงสารที่ตกอยู่ภายใต้การทดลองและช่วยตัวเองไม่ได้เหล่านี้ ในขณะที่พระทัยที่กอปรด้วยรักอันไม่มีขอบเขตจำกัดของพระเจ้า คอยตามหาพวกเขา ทรงพร้อมที่จะประทานให้เขามากกว่าที่พวกเขาจะขอหรือคิดได้ แต่กระนั้นพวกเขาก็ยังอริษฐานน้อยเกินไปและยังมีความเชื่อเพียงน้อยนิด ทูตสวรรค์ชอบที่จะก้มกราบอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า พวกเขาชอบที่จะอยู่ใกล้ชิดพระองค์ พวกเขาถือว่าการสื่อสารสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นความสุขสูงสุด แต่เหล่าบุตรมนุษย์โลกผู้ต้องการความช่วยเหลือมากมายที่พระเจ้าเท่านั้นจะเป็นผู้ประทานให้ได้กลับดูเหมือนว่าพอใจที่จะเดินโดยไม่มีแสงสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระผู้ทรงเป็นมิตรภาพของการร่วมสนิทของพระองค์ {SC 94.1}

ความมิดมนของสิ่งชั่วร้ายล้อมอยู่รอบบรรดาคนเหล่านั้นที่ละเลยการอริษฐาน เสี่ยงกระชับการล่อลวงของศัตรูชักนำพวกเขาให้ทำบาป และทั้งนี้เป็นเพราะพวกเขาไม่ใช่สิทธิที่พระเจ้า

ประทานให้เพื่อนัดหมายกับพระเจ้าด้วยการ
อธิษฐาน เหตุไฉนบุตรชายและบุตรหญิงของ
พระเจ้าจึงลังเลใจที่จะอธิษฐาน ในเมื่อการ
อธิษฐานคือกุญแจในมือของผู้เชื่อเพื่อไขขุม
ทรัพย์แห่งสวรรค์ซึ่งเป็นแหล่งสมบัติที่นับไม่ถ้วน
ของพระเจ้ายิ่งใหญ่ เมื่อปราศจากการอธิษฐาน
อย่างไม่หยุดหย่อนและการเฝ้าระวังอย่างแข็งขัน
เราจะตกเข้าไปสู่ภัยอันตรายของการไม่
ระมัดระวังมากขึ้นและเดินออกห่างไปจากทางที่
ถูกต้อง ศัตรูคอยหาวิธีอย่างต่อเนื่องที่จะขวางกั้น
หนทางที่นำไปสู่พระที่นั่งพระกรุณาธิคุณ เพื่อไม่
ให้เราทูลขออย่างจริงใจ และความเชื่อที่จะได้มา
ซึ่งพระคุณและกำลังที่จะต่อต้านการทดลองได้
{SC 94.2}

มีเงื่อนไขอยู่บางประการที่ทำให้เราคาดหวังให้
พระเจ้าสดับฟังและตอบคำอธิษฐานของเราได้
เงื่อนไขประการแรกสุดคือ เราต้องรู้สึกถึงความ
ต้องการที่จะให้พระองค์ทรงช่วย พระองค์ทรง
สัญญาว่า “เราจะเทน้ำลงบนแผ่นดินที่กระหาย
และลำธารลงบนดินแห้ง” อีซยาห์ 44: 3 ผู้ที่หิว
และกระหายความชอบธรรม ผู้ที่แสวงหาพระเจ้า

เขาจะมั่นใจได้ว่า จะได้รับการเติมให้เต็ม เราจะ
ต้องเปิดใจของเราออกรับอิทธิพลของพระ
วิญญาณ ไม่เช่นนั้นแล้วเราจะรับพระพรของ
พระเจ้าไม่ได้ {SC 95.1}

ความต้องการยิ่งใหญ่ของเราเป็นทั้งคำสนับสนุน
และคำอ้อนวอนอยู่ในตัวที่ไพเราะที่สุดเพื่อเป็น
ประโยชน์ให้แก่เรา แต่เราจะต้องแสวงหาพระเจ้า
เพื่อขอพระองค์กระทำการเหล่านี้ให้แก่เรา
พระองค์ตรัสว่า “จงขอแล้วจะได้” และพระเจ้า
“ไม่ทรงหวังพระบุตรของพระองค์เอง แต่ประทาน
พระบุตรนั้นเพื่อเราทุกคน ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะ
ไม่ประทานสิ่งสารพัดให้เราด้วยกันกับพระบุตร
นั้นหรือ” มัทธิว 7:7; โรม 8:32 {SC 95.2}

หากเราเก็บความชั่วไว้ในใจของเรา หากเรายึด
บาปที่เราารู้จักใจไว้ในตัว พระเจ้าจะไม่สดับฟัง
เรา แต่คำอธิษฐานของจิตวิญญาณที่สำนึกผิด
และเสียใจจะได้รับการยอมรับอยู่เสมอ เมื่อเราทำ
สิ่งที่ผิดที่เราารู้จักใจนั้นให้ถูก เราจะมั่นใจได้ว่า
พระเจ้าจะทรงตอบคำทูลขอของเรา เราไม่มีทาง
เสนอความดีของเราเพื่อให้พระเจ้าทรงพอ

พระทัยได้ แต่เป็นการกระทำของพระเยซูเพื่อเรา
ที่จะช่วยให้เรารอด พระโลหิตของพระองค์จะ
ชำระเรา แต่กระนั้นเรามีงานที่จะต้องทำเพื่อจะได้
ทำตามเงื่อนไขของการยอมรับ {SC 95.3}

เงื่อนไขอีกข้อหนึ่งของการอธิษฐานที่มีชัยชนะ
คือความเชื่อ “แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะไม่เป็น
ที่พอพระทัยเลย เพราะว่าผู้ที่จะมาเฝ้าพระเจ้านั้น
ต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และ
พระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จแก่คนเหล่านั้น
ที่แสวงหาพระองค์” ฮีบรู 11:6 พระเยซูตรัส
กับบรรดาสาวกของพระองค์ว่า “เมื่อพวกท่าน
อธิษฐานขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ แล้วพวกท่าน
จะได้รับสิ่งนั้น” มาระโก 11:24 เราเชื่อตามที่
พระองค์ตรัสไว้หรือไม่ {SC 96.1}

คำสัญญาที่พระเจ้าประทานให้ไว้นั้นเปิดกว้าง
และไม่มีขีดจำกัด และพระผู้ทรงรักษาสัญญานั้น
สัตย์ซื่อ เมื่อเราไม่ได้รับสิ่งที่เราทูลขอในช่วง
เวลาที่เราขอ เราก็ยังต้องเชื่อว่าพระเจ้าสดับฟัง
และพระองค์จะทรงตอบคำอธิษฐานของเรา เรา
ทำผิดและสายตาสั้น จนบางครั้งเราทูลขอสิ่งที่

ไม่เป็นพรแก่ตัวเราเอง และพระบิดาในสวรรค์
ของเราทรงตอบคำอธิษฐานของเราด้วยความรัก
โดยจะประทานสิ่งที่ให้ประโยชน์สูงสุดแก่เรา ซึ่ง
เป็นสิ่งที่เราจะปรารถนาถ้าหากเราสามารถมองเห็น
สิ่งทั้งหมดตามสภาพที่เป็นจริงด้วยสายตาที่
พระเจ้าประทานให้ เมื่อดูเหมือนหนึ่งว่าคำ
อธิษฐานของเราไม่ได้รับคำตอบ เราก็ยังต้องยึด
มั่นในพระสัญญา เพราะเวลาที่เราจะได้รับคำ
ตอบนั้นจะมาถึงอย่างแน่นอน และเราจะได้รับ
พระพรที่เราต้องการมากที่สุด แต่การอ้างว่า เมื่อ
เราอธิษฐาน เราจะได้รับคำตอบตามที่เรายาก
ให้เป็นและได้รับสิ่งของตามที่เรายากได้อยู่
เสมอ ความคิดเช่นนี้เป็นการคาดเดาที่กักขัง
เอาเอง พระเจ้าทรงมีพระปัญญาล้ำเลิศเกินที่จะ
ทำผิดและพระองค์ทรงความดีเกินไปที่จะเก็บ
ของดีใดๆ ไว้จากผู้ที่ดำเนินชีวิตอยู่ในหนทางที่
ถูกต้อง ดังนั้นจงอย่ากลัวที่จะวางใจในพระองค์
แม้ท่านจะมองไม่เห็นคำตอบของคำอธิษฐาน
ทันที จงวางใจในพระสัญญาที่แน่นอนของ
พระองค์ว่า “จงขอแล้วจะได้” {SC 96.2}

หากเราทูลขอจากพระเจ้าด้วยความสงสัยและความกลัว หรือหาทางแก้ปัญหาทุกเรื่องโดยที่เรามองเห็นได้อย่างไม่ชัดเจน การกระทำโดยไม่มี ความเชื่อเช่นนี้ จะเพียงแต่เป็นการเพิ่มความ กังวลให้มากขึ้นและรุนแรงขึ้นเท่านั้น แต่หากเรา เข้ามาหาพระเจ้าด้วยความรู้สึกว่าจะช่วยตนเองไม่ ได้ และต้องการที่พึ่งซึ่งเป็นสภาพที่แท้จริงของ เราและทูลขอสิ่งที่เราต้องการต่อพระองค์ผู้ทรง รอบรู้สารพัดสิ่ง ทูลขอด้วยความเชื่อที่ถ่อมตน และวางใจ พระองค์ผู้ทรงมองเห็นทุกสิ่งที่ พระองค์ทรงสร้างและผู้ทรงปกครองทุกสิ่งตาม พระประสงค์และพระวาระของพระองค์ พระองค์ สดับฟังคำร้องทูลของเราได้และจะสถับฟังอยู่ เสมอ และจะทรงบันดาลให้แสงสว่างส่องเข้า มายังจิตใจของเรา โดยการอธิษฐานที่จริงใจ เรา จะถูกชักนำให้เข้ามาเชื่อมต่อกับพระปัญญาของ พระเจ้าได้ เราอาจจะไม่มีหลักฐานที่แสดงให้เห็น ว่าพระพักตร์ของพระผู้ไถ่ทรงก้มลงมาอยู่เหนือ เราด้วยความเมตตาและความรัก แต่แท้จริงก็เป็น เช่นนั้น เราอาจไม่รู้สึกลงถึงการสัมผัสของ พระเจ้าที่สายตาของเราจะมองเห็นได้ แต่พระ หัตถ์ของพระเจ้าทรงสัมผัสเราด้วยความรักและ

พระเมตตาที่เปี่ยมด้วยพระเมตตาสงสารอัน
อ่อนโยน {SC 96.3}

เมื่อเราเข้ามาทูลขอความเมตตาและพระพรจาก
พระเจ้า จิตใจของเราจะต้องมีวิญญาณแห่งความ
รักและการให้อภัย เราจะอธิษฐานได้อย่างไรว่า
“ขอทรงยกบาปผิดของพวกข้าพระองค์ เหมือน
พวกข้าพระองค์ยกโทษบรรดาคนที่ทำผิดต่อ
ข้าพระองค์” และยังคงจมอยู่ในความรู้สึกของการ
ไม่ให้อภัย มัทธิว 6:12 หากเราหวังที่จะให้
พระเจ้าสดับฟังคำอธิษฐานของเรา เราจะต้อง
อภัยให้แก่ผู้อื่นด้วยท่าทีเดียวกันและในขนาด
เดียวกันกับที่เราหวังจะได้รับการอภัย {SC 97.1}

ความพากเพียรในการอธิษฐานเป็นเงื่อนไขหนึ่ง
ของการได้รับคำตอบ เราจะต้องอธิษฐานอยู่
เสมอหากเราต้องการเติบโตใหญ่ขึ้นในความเชื่อ
และประสบการณ์ เราจะต้อง “ขะมักเขม้น
อธิษฐาน” อธิษฐานอย่างต่อเนื่องเพื่อ “เฝ้าระวัง
ในเรื่องนี้ด้วยการขอบพระคุณ” โรม 12:12;
โคโลสี 4:2 เปโตรกำชับผู้เชื่อให้ “สงบใจเพื่อ
การอธิษฐาน” 1 เปโตร 4:7 เปาโลชี้แนะว่า “จง

ทูลพระเจ้าให้ทรงทราบทุกสิ่งที่คุณทำนขอ โดยการอธิษฐานและการวิงวอน พร้อมกับการขอบพระคุณ” ฟิลิปปี 4:6 ยูดา กล่าวว่า “ท่านที่รักทั้งหลาย.....จงอธิษฐานโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงรักษาตัวให้อยู่ในความรักของพระเจ้า” ยูดา 20, 21 การอธิษฐานอย่างไม่หยุดหย่อนเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์อย่างไม่ขาดสายระหว่างจิตวิญญาณกับพระเจ้าให้ต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้ชีวิตของพระเจ้าไหลเข้ามายังชีวิตของเรา และเพื่อความบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตของเราจะไหลกลับคืนไปยังพระเจ้าได้ {SC 97.2}

ความหมั่นเพียรในการอธิษฐานเป็นสิ่งจำเป็น จงอย่าให้สิ่งใดขัดขวางท่านไม่ให้อธิษฐาน จงใช้ความสามารถทุกอย่างที่มีอยู่เพื่อรักษาการสื่อสารสัมพันธ์ระหว่างจิตวิญญาณจิตของท่านกับพระเยซูไว้ จงหาทุกโอกาสที่จะไปยังที่ๆ มีการอธิษฐาน เราจะพบผู้ที่ต้องการสื่อสารกับพระเจ้าอย่างจริงจังได้ในการประชุมอธิษฐาน เขาจะซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ของเขา และมีความจริงใจและร้อนใจที่จะเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ทั้งหมดที่พวกเขาจะได้รับ เขาจะใช้ทุกโอกาสให้เป็นประโยชน์ที่จะนำตัว

เขาเองให้เข้าไปอยู่ในสถานที่ๆ จะรับแสงสว่าง
จากสวรรค์ได้ {SC 98.1}

เราจะต้องอธิษฐานร่วมกันในครอบครัว และเหนือ
สิ่งอื่นใด เราจะต้องไม่ละเลยการอธิษฐาน
เป็นการส่วนตัว เพราะนี่คือชีวิตของจิตวิญญาณ
จิตวิญญาณที่ละเลยการอธิษฐานจะไม่มีทาง
เจริญเติบโตใหญ่ขึ้นได้ การอธิษฐานในครอบครัว
หรือในที่สาธารณะเพียงอย่างเดียวนั้นไม่
เพียงพอ ขณะที่อยู่ตามลำพัง จงเปิดจิตใจออก
ให้กับสายพระเนตรของพระเจ้าที่คอยตรวจสอบ
อยู่ การอธิษฐานส่วนตัวมีไว้เพื่อให้พระเจ้าสดับ
ฟังเท่านั้น หูของบรรดาผู้ที่อยากรู้อยากเห็นไม่
ควรได้ยินภาระของการทูลอ้อนวอนเหล่านี้ ใน
ขณะที่อธิษฐานเป็นการส่วนตัวนั้น จิตวิญญาณจะ
ได้รับอิสรภาพจากอิทธิพลที่อยู่รอบข้าง หลุดพ้น
จากความตื่นเต้นวุ่นวาย คำอธิษฐานไปถึง
พระเจ้าด้วยความสงบแต่ร้อนรน อิทธิพลที่หวาน
ชื่นและการสถิตอยู่ด้วยจะไหลออกมาจาก
พระองค์ผู้ทรงทอดพระเนตรในที่ลับ พระกรรม
ของพระองค์เปิดออกที่จะสดับฟังคำอธิษฐานที่
ออกมาจากจิตใจ จิตวิญญาณจะยึดติดกับพระเจ้า

ด้วยความเชื่อที่สงบและเรียบง่าย และจะได้รับ
แสงสว่างของพระเจ้ามาไว้กับตนเองเพื่อจะได้
เข้มแข็งขึ้น และมั่นคงในการต่อสู้กับซาตาน
พระเจ้าทรงเป็นป้อมปราการแข็งแรงของเรา {SC
98.2}

จงอธิษฐานในห้องส่วนตัว และในขณะที่ทำงาน
ประจำวัน จงหมั่นหันจิตใจของท่านขึ้นไปหา
พระเจ้าเสมอ เอโนคทำเช่นนี้ในการดำเนินชีวิต
ร่วมกับพระเจ้า คำอธิษฐานในใจเหล่านี้จะลอย
ขึ้นไปถึงพระบัลลังก์แห่งพระคุณเหมือนเช่นควัน
หอมจากเครื่องเผาบูชาที่มีค่ายิ่ง ผู้ที่มีจิตใจติด
สนิทอยู่กับพระเจ้าเช่นนี้ซาตานไม่อาจมีชัยเหนือ
เขาได้ {SC 98.3}

ไม่มีเวลาใดหรือสถานที่ใดที่ไม่เหมาะสำหรับการ
ทูลขอต่อพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดที่จะขัดขวาง
วิญญานแห่งการอธิษฐานที่จริงใจที่สามารถยกชู
จิตใจของเราได้ ในท่ามกลางความแออัดของ
ท้องถนน ในท่ามกลางการทำธุรกิจ เราส่งคำทูล
ขอของเราไปยังพระเจ้าและอ่อนวอนขอการทรง
นำของพระองค์ได้ เหมือนเช่นเนสะมีย์ทำในขณะที่

ที่ทูลขอต่อกษัตริย์อารทาเซอร์ซีส เราจะหาห้อง
ส่วนตัวเพื่อสื่อสารกับพระเจ้าได้ทุกที่ เราจะต้อง
เปิดประตูใจอยู่เสมอเพื่อคำทูลเชิญของเราจะขึ้น
ไปถึงพระเยซู เพื่ออัญเชิญพระองค์ให้ลงมาและ
เป็นแขกรับเชิญจากสวรรค์เพื่อสถิตในจิต
วิญญาณของเรา {SC 99.1}

แม้ว่าบรรยากาศรอบตัวเราจะเต็มไปด้วย
มลทินและความเลวร้าย แต่เราไม่จำเป็นต้อง
หายใจเอาบรรยากาศที่เป็นพิษเหล่านี้ เรามี
โอกาสดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางอากาศบริสุทธิ์ของ
สวรรค์ได้ เราปิดประตูทุกบานให้กับความนึกคิด
ที่ไม่สะอาดและไม่บริสุทธิ์ ด้วยการยกระดับจิตใจ
ให้ขึ้นไปอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าโดยการ
อธิษฐานด้วยความจริงใจได้ ผู้ที่เปิดจิตใจออก
เพื่อรับการคำจุนและพระพรของพระเจ้าจะดำเนิน
ชีวิตอยู่ในบรรยากาศที่บริสุทธิ์กว่าบรรยากาศ
ของโลก และเขาจะสื่อสารกับสวรรค์อย่าง
สม่ำเสมอ {SC 99.2}

เราจำเป็นต้องมีภาพของพระเยซูคริสต์ที่เด่นชัด
มากยิ่งขึ้น และเข้าใจในคุณค่าของความจริงอัน

นิรันดร^๑ได้บริบูรณ์ยิ่งขึ้น ความงดงามของความ
บริสุทธิ์จะต้องเต็มเต็มอยู่ในจิตใจของบุตร
ทั้งหลายของพระเจ้า และเพื่อที่จะทำให้เรื่องนี้
สำเร็จได้ เราจะต้องขอให้พระเจ้าทรงเปิดเผยสิ่ง
ต่างๆ ของสวรรค์ให้แก่เรา {SC 99.3}

จงนำจิตวิญญาณของท่านออกมาและยกชูให้สูง
ขึ้น เพื่อพระเจ้าจะประทานบรรยากาศแห่งสวรรค์
ให้เราหายใจ เราจะต้องใกล้ชิดกับพระเจ้ามาก
จนกระทั่งเมื่อทุกการทดลองที่เราไม่คาดคิดเกิด
ขึ้น ความคิดของเราจะหันไปหาพระองค์อย่าง
เป็นธรรมชาติ เหมือนดอกไม้ที่หันหน้าเข้าหาดวง
อาทิตย์ {SC 99.4}

จงนำความต้องการ ความสุข ความโศกเศร้า
ความกังวลและความกลัวของท่านมาต่อเบื้อง
พระพักตร์พระเจ้า ท่านไม่ได้ไปรบกวนพระองค์
ท่านไม่เคยทำให้พระองค์ทรงเบื่อหน่าย พระองค์
ผู้ทรงทราบจำนวนเส้นผมบนศีรษะของท่านจะไม่
ทรงเพิกเฉยต่อความต้องการของบุตรทั้งหลาย
ของพระองค์ “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีความ
สงสารและความเมตตากรุณาเพียงไร” ยากอบ

5:11 พระทัยแห่งรักของพระองค์รับรู้ถึงความโศก
เศร้าของเราและแม้แต่คำพูดของเราที่พูดถึงเรื่อง
เหล่านั้นก็สัมผัสพระทัยของพระองค์ จงนำทุกสิ่ง
ที่ทำให้ความนึกคิดของท่านวุ่นวายไปหา
พระองค์ ไม่มีสิ่งใดใหญ่เกินไปที่พระองค์จะทรง
แบกรับไว้ไม่ได้ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ค้ำชู
โลกไว้ พระองค์ทรงควบคุมเหตุการณ์ทั้งหมดที่
เกิดขึ้นในจักรวาล ไม่มีสิ่งใดในเรื่องเกี่ยวกับ
ความสงบสุขของเราที่เล็กเกินไปจนพระองค์ไม่
อาจสังเกต ไม่มีฉากหนึ่งใดในประสบการณ์ชีวิต
ของเราที่มีดমনเกินกว่าที่พระองค์จะทรงอ่านได้
ไม่มีความยุ่งเหยิงใดที่ยากเกินไปที่พระองค์จะ
ทรงแก้ไขไม่ได้ ไม่มีภัยพิบัติใดจะเกิดขึ้นกับบุตร
ของพระองค์แม้เพียงผู้เล็กน้อยที่สุด ไม่มีความ
กังวลใดจะมารังควานจิตวิญญาณ ไม่มีความสุข
ชื่นบานและไม่มีคำอธิษฐานจริงใจใดที่หลุดออก
จากริมฝีปากของเราโดยที่พระบิดาบนสวรรค์ของ
เราไม่ทรงสังเกตเห็น หรือไม่ได้ทรงให้ความ
สนใจในทันที “พระองค์ทรงรักษาคนที่ใจแตก
สลาย และทรงพันแผลให้เขา” สดุดี 147:3 ความ
สัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและจิตวิญญาณทุกดวง
นั้นชัดเจนและบริบูรณ์ ราวกับว่าในโลกนี้ไม่มีจิต

วิญญาณอื่นอีกแล้วที่จะมาแย่งความหวังหาของ
พระองค์ ราวกับพระองค์ไม่ได้ประทานพระบุตร
อันเป็นที่รักยิ่งของพระองค์ให้แก่จิตวิญญาณอื่น
{SC 100.1}

พระเยซูตรัสว่า “ท่านจะทูลขอในนามของเรา
และเราจะไม่บอกท่านว่าเราจะอ้อนวอนพระบิดา
เพื่อท่าน เพราะว่าพระบิดาเองก็ทรงรักพวกท่าน”
“เราเลือกพวกท่าน.....เพื่อว่าเมื่อพวกท่านทูลขอ
สิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะ
ประทานสิ่งนั้นแก่ท่าน” ยอห์น 16:26, 27; 15:16
แต่การจะอธิษฐานในพระนามของพระเยซูนั้นมีความ
หมายมากกว่าการเอ่ยพระนามของพระองค์
ในตอนต้นและตอนท้ายของการอธิษฐาน เราจะ
ต้องอธิษฐานด้วยความนึกคิดและด้วยวิญญาณ
ของพระเยซู ในขณะที่เราเชื่อพระสัญญาของ
พระองค์ จงฟังฟังในพระคุณของพระองค์และทำ
งานในพระราชกิจของพระองค์ {SC 100.2}

พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้เราเป็นผู้ที่อยู่สันโดษ
หรือนักบวชและแยกตนเองออกไปจากโลกเพื่อ
อุทิศตนเองอยู่กับการบูชากราบไหว้ ชีวิตของเรา

จะต้องเหมือนชีวิตของพระคริสต์ คือมีชีวิตอยู่ท่ามกลางภูเขาและฝูงชน ผู้ที่ไม่ทำอะไรนอกจากอธิษฐานเพียงอย่างเดียว ไม่ช้าไม่นานก็จะเลิกอธิษฐาน หรือไม่เช่นนั้นคำอธิษฐานของเขา ก็จะกลายเป็นกิจวัตรประจำวันที่ต้องทำ เมื่อมนุษย์นำตัวเองออกไปจากสังคม ออกไปจากขอบเขตหน้าที่ของคริสเตียนและการแบกกางเขน เมื่อเขาเลิกที่จะทำงานอย่างจริงจังเพื่อถวายพระอาจารย์ ผู้ทรงกระทำกิจอย่างจริงจังเพื่อเขาทั้งหลาย เขาก็จะสูญเสียหัวข้อในการอธิษฐานไป และเขาจะไม่มีแรงจูงใจเพื่อการนมัสการ คำอธิษฐานของเขาก็จะมีแต่เรื่องส่วนตัวและเห็นแก่ตัว พวกเขาไม่อาจที่จะอธิษฐานเพื่อความขัดสนของมนุษยชาติหรือการเสริมสร้างอาณาจักรของพระคริสต์โดยการทูลขอกำลังที่จะทำการต่อไป {SC 101.1}

เราต้องพบกับความสูญเสียเมื่อเราละเลยสิทธิของการเข้าสื่อสัมพันธ์ร่วมกันเพื่อเสริมกำลังและให้กำลังใจซึ่งกันและกันในงานรับใช้พระเจ้า ความจริงที่อยู่ในพระวาทะของพระเจ้าได้สูญเสียความชัดเจนและความสำคัญไปจากความนึกคิด

ของเรา จิตใจของเราจะไม่ได้ได้รับความกระฉ่าง
และไม่มีอิทธิพลแห่งการชำระให้บริสุทธิ์มาปลุก
ให้ตื่นขึ้น และจิตวิญญาณของเราก็จะถดถอยลง
ไป การขาดความเห็นใจซึ่งกันและกันที่มีอยู่ใน
สังคมคริสเตียนของเรา ทำให้เราสูญเสียไปมาก
ผู้ที่แยกตนเองออกไปก็ไม่ได้ทำหน้าที่ที่พระเจ้า
ทรงจัดวางให้เขา การพัฒนาการทางสังคมที่
เหมาะสมจะนำเราให้เห็นใจผู้อื่นและเป็นวิธีที่จะ
พัฒนาและเสริมความแข็งแกร่งให้แก่เราเพื่องาน
รับใช้พระเจ้า {SC 101.2}

หากคริสเตียนจะสมาคมร่วมกัน พุดคุยกันถึงเรื่อง
ความรักของพระเจ้าและความจริงของการไถ่ให้
รอดที่มีค่ายิ่ง จิตใจของเขาจะได้รับความสดชื่น
และเขาจะนำความสดชื่นมาให้แก่กันและกัน เรา
จะได้เรียนรู้ถึงพระบิดาในสวรรค์ของเรามากขึ้น
ทุกวัน ได้รับความปรารถนาพระคุณของพระเจ้าที่
สดใหม่ และเราจะปรารถนาที่จะพุดถึงความรัก
ของพระองค์ และเมื่อเราทำเช่นนี้ จิตใจของเรา
จะอบอุ่นและได้รับความกำลังใจ หากเราคิดและพุด
เรื่องพระเยซูให้มากขึ้น และพุดถึงตัวเองให้น้อย

ลง พระเจ้าก็จะสถิตอยู่ร่วมกับเรามากยิ่งขึ้น {SC 101.3}

หากเราเพียงแต่จะคิดถึงพระเจ้ามากเท่าๆ กับที่พระองค์ทรงมีต่อเรา ตามที่เรามีหลักฐานที่แสดงถึงความห่วงใยของพระองค์ เราก็จะมีพระองค์อยู่ในความนึกคิดของเราเสมอ และจะมีความสุขที่ได้สนทนาถึงเรื่องของพระองค์และสรรเสริญพระองค์ เราพูดถึงสิ่งของฝ่ายโลกเพราะเราสนใจในของเหล่านั้น เราพูดถึงเพื่อนของเราเพราะเรารักเขา ความสุขและความทุกข์ของเราถูกผูกมัดอยู่กับพวกเพื่อนเหล่านี้ แต่ถึงกระนั้น เรามีเหตุผลยิ่งใหญ่อย่างไม่จำกัดที่จะรักพระเจ้ามากกว่าที่จะรักเพื่อนของเราในโลกนี้ ควรจะต้องเป็นเรื่องปกติที่สุดในโลกที่เราจะให้พระองค์ทรงเป็นหนึ่งในความคิดทั้งหมดของเรา ที่เราจะพูดถึงคุณความดีของพระองค์และบอกเล่าถึงอำนาจของพระองค์ ของประทานอันมีค่าที่พระองค์ประทานให้เรานั้นไม่ได้มีไว้เพื่อกลบกลืนความคิดและความรักของเรา จนเราไม่มีอะไรที่จะถวายพระเจ้าได้ ของประทานเหล่านี้จะต้องเตือนสติเราให้ระลึกถึงเรื่องพระองค์อยู่ตลอดเวลา

เวลา และผูกเราเข้าด้วยสายใยแห่งความรักและการขอบพระคุณต่อพระผู้สถิตในสวรรค์ ผู้ประทานทุกสิ่งให้แก่เรา เราอาศัยอยู่ใกล้พื้นราบของโลกมากเกินไป จงลืมตาของเราขึ้นไปยังประตูของพระวิหารที่เปิดอยู่เบื้องบน ที่ๆ แสงสว่างแห่งพระสิริของพระเจ้าส่องไปยังพระพักตร์ของพระคริสต์ พระองค์ “ทรงสามารถช่วยคนทั้งหลายที่เข้ามาใกล้พระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นอย่างเต็มที่” ฮีบรู 7:25 {SC 102.1}

เราควรต้องสรรเสริญพระเจ้าให้มากกว่านี้ “เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ เพราะการอัศจรรย์ต่างๆ ของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์ทั้งหลาย” สดุดี 107:8 กิจกรรมในการนมัสการของเราไม่ควรจะมีแต่เรื่องขอและการรับเท่านั้น จงอย่าคิดถึงแต่เรื่องความต้องการของเราและอย่าคิดถึงผลประโยชน์ที่เราจะได้รับ เราไม่ได้อธิษฐานขอสิ่งใดมากเกินไป แต่เราถวายเป็นขอบคุณน้อยเกินไป เราได้รับพระเมตตาคุณของพระเจ้าอยู่เสมอ แต่เรากล่าวคำขอบคุณพระองค์น้อยมากเพียงไร เราสรรเสริญพระองค์ในสิ่งที่พระองค์

ทรงกระทำให้แก่เราน้อยเกินไปเพียงไร {SC 102.2}

ในอดีตกาล พระเจ้าทรงบัญชาชนชาติอิสราเอลเมื่อเข้ามาประชุมร่วมกันเพื่องานรับใช้ของพระองค์ว่า “ท่านทั้งหลายจงรับประทานที่นั่น เฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน ทั้งท่านและครอบครัวของท่านจงยินดีในกิจการทั้งสิ้นซึ่งท่านได้ทำนั้น” เฉลยธรรมบัญญัติ 12:7 สิ่งที่เราทำเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้านั้น จะต้องทำด้วยความชื่นชมยินดี ด้วยบทเพลงสรรเสริญและด้วยการขอบพระคุณ ไม่ใช่ด้วยความเศร้าหรือความหมอดหวัง {SC 103.1}

พระเจ้าของเราเป็นพระบิดาผู้ทรงอ่อนโยนและเมตตา เราจะต้องไม่มองว่าการรับใช้พระองค์เป็นกิจกรรมที่ทำให้จิตใจเศร้าสลดและน่าเบื่อหน่าย การนมัสการพระเจ้าและการมีส่วนร่วมในพระราชกิจของพระองค์จะต้องเป็นเรื่องที่ให้ความสุข พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้บุตรทั้งหลายของพระองค์ซึ่งเป็นผู้ที่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมความรอดยิ่งใหญ่ไว้ให้ต้องมาทำตัวราวกับว่า

พระองค์ทรงเป็นนาถงานที่เหี้ยมโหดและเข้มงวด
พระองค์ทรงเป็นพระสหายเลิศที่สุดของพวกเขา
และเมื่อพวกเขานมัสการพระองค์ พระองค์ทรง
ประสงค์ที่จะสถิตอยู่ร่วมด้วย เพื่ออวยพระพรและ
ปลอบประโลมเขา เต็มจิตใจของเขาให้เต็มล้น
ด้วยความสุขและความรัก พระเจ้าทรงปรารถนา
ให้บุตรทั้งหลายมีความสุขสบายในงานรับใช้
พระองค์ และพบความปีติยินดีมากกว่าความยาก
ลำบากในพระราชกิจของพระองค์ พระองค์ทรง
ประสงค์ให้ผู้ที่เข้าร่วมนมัสการพระองค์ได้นำ
ความคิดที่มีค่าของเรื่องความหวังใยและความรัก
ของพระองค์ไป เพื่อพวกเขาจะได้เป็นกำลังใจใน
ทุกงานที่เขาต้องทำในชีวิต เพื่อเขาจะมีพระคุณ
ที่จะจัดการกับทุกเรื่องด้วยความเที่ยงตรงและ
สัตย์ซื่อ {SC 103.2}

เราจะต้องเข้ามาอยู่ใกล้กางเขน พระคริสต์และ
การที่พระองค์ทรงถูกตรึงจะต้องเป็นเรื่องที่เรา
ไตร่ตรอง เป็นเรื่องที่เราสนทนาและเป็นเรื่อง
ที่ให้ความสุขมากที่สุดของเรา เราจะต้องระลึกอยู่
เสมอถึงพระพรทุกอย่างที่เราได้รับจากพระเจ้า
และเมื่อเราตระหนักถึงความรักยิ่งใหญ่ของ

พระองค์ เราจะต้องเต็มใจที่จะมอบทุกสิ่งไว้ใน
พระหัตถ์ที่ถูกตรึงบนกางเขนเพื่อเรา {SC 103.3}

จิตวิญญาณจะบินสูงขึ้นไปจนใกล้สวรรค์ด้วยปีก
แห่งการสรรเสริญ การนมัสการพระเจ้าที่บัลลังก์
เบื้องบนจะทำได้ด้วยบทเพลงและเสียงดนตรี
และในขณะที่เรากล่าวคำขอบพระคุณ เรากำลัง
เลียนแบบการนมัสการของเหล่าชาวสวรรค์ “ผู้
ถวายเครื่องบูชาคือการขอบพระคุณก็ให้เกียรติ”
แก่พระยาห์เวห์ สดุดี 50:23 ให้เราเข้ามาหาพระ
ผู้สร้างของเราด้วยความสุขอย่างย่าเกรง พร้อม
กับ “การขอบพระคุณและเสียงเพลง” อีสยาห์
51:3 {SC 104.1}

12. จะทำอย่างไรกับความสงสัย

มีคนมากมายโดยเฉพาะผู้ที่เป็นคริสเตียนใหม่ที่บางครั้งจะรู้สึกเป็นทุกข์กับความคิดที่ชวนให้สงสัย มีหลายอย่างในพระคัมภีร์ที่พวกเขาอธิบายหรือเข้าใจไม่ได้ และเขาหันไปใช้สิ่งเหล่านี้สันคลอนความเชื่อมั่นว่าพระคัมภีร์เป็นหนังสือที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้า พวกเขาถามว่า “เราจะทราบได้อย่างไรว่าทางนี้ถูกต้อง หากพระคัมภีร์เป็นพระวจนะที่แท้จริงของพระเจ้าแล้ว เราจะทำอย่างไรที่จะให้หลุดพ้นจากความสงสัยและความกังวลใจเหล่านี้ได้” {SC 105.1}

พระเจ้าไม่เคยขอให้เราเชื่อโดยไม่ได้ประทานหลักฐานอย่างเพียงพอให้แก่เราเพื่อใช้เป็นที่ยึดเหนี่ยวความเชื่อ เรายอมรับการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้า พระลักษณะของพระองค์ ความสัตย์จริงที่มีอยู่ในพระวจนะของพระองค์ ก็เพราะมีข้อพิสูจน์มากมายยืนยันต่อสามัญสำนึกของเรา แต่กระนั้นพระเจ้าไม่เคยขวางกั้นความคิดของผู้ที่อยากสงสัย ความเชื่อของเราจะต้องวางอยู่บน

หลักฐานที่ชัดเจนไม่ใช่วางอยู่บนความรู้สึก ผู้ที่
อยากสงสัยจะมีเรื่องให้เขาสงสัยได้ ส่วนผู้ที่
ต้องการรู้ความจริงอย่างจริงใจก็จะพบหลักฐาน
มากมายที่เขาจะใช้ยึดความเชื่อได้ {SC 105.2}

ความคิดอันจำกัดของมนุษย์ไม่มีทางเข้าใจพระ
ลักษณะหรือพระราชกิจของพระเจ้ายิ่งใหญ่
สำหรับผู้ที่มิปัญญาเฉียบแหลมที่สุด ผู้ที่มีสมอง
ที่ได้ผ่านการศึกษาระดับสูงสุด พระเจ้าผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์
ก็ยังคงเป็นเรื่องลึกลับสำหรับพวกเขา “ท่านจะ
หยั่งรู้ความไพบูลย์ขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้
หมดสิ้นหรือ มันสูงกว่าฟ้าสวรรค์ ท่านจะทำอะไร
ได้ ลึกกว่าแดนคนตาย ท่านจะทราบอะไรได้” โย
บ 11:7, 8 {SC 105.3}

อัครทูตเปาโลอุทานขึ้นมาว่า “โอ พระปัญญาและ
ความรอบรู้ของพระเจ้านั้น ล้ำลึกเท่าใด ข้อตัดสิน
ของพระองค์นั้นเหลือที่จะหยั่งรู้ได้ และทางของ
พระองค์ก็เหลือที่จะสืบเสาะได้” โรม 11:33 แต่
แม้ “เมฆและความมืดทึบอยู่รอบพระองค์
ความชอบธรรมและความยุติธรรมเป็นรากฐาน
แห่งบัลลังก์ของพระองค์” สดุดี 97:2 เราพอจะ

เข้าใจวิธีที่พระเจ้าปฏิบัติต่อเราและพระประสงค์ที่
หนุนอยู่เพื่อเราจะมองเห็นความรักและพระ
เมตตาคุณอันไร้ขอบเขตซึ่งเข้าร่วมกับอำนาจที่
ไม่จำกัดของพระเจ้า เราพอจะเข้าใจพระประสงค์
ของพระเจ้าได้เท่าที่จะเป็นประโยชน์ให้เราได้รับ
รู้ และนอกเหนือจากนี้ไป เรายังต้องวางใจในพระ
หัตถ์อันทรงพลานุภาพและพระหทัยที่เปี่ยมด้วย
รักของพระองค์ {SC 106.1}

พระวาระของพระเจ้าเหมือนเช่นพระลักษณะของ
พระองค์ผู้ทรงเป็นต้นกำเนิดพระวาระนั้นเสนอ
ความล้าลึกที่มนุษย์ผู้ต้องตายไม่อาจเข้าใจได้
ทั้งหมด บาปที่เข้ามาในโลก การเสด็จมาบังเกิด
เป็นมนุษย์ของพระคริสต์ การบังเกิดใหม่ การฟื้น
คืนพระชนม์ และเรื่องอื่นๆ อีกมากมายในพระ
คัมภีร์ที่ล้าลึกเกินคำอธิบายของสมองมนุษย์หรือ
แม้ที่จะเข้าใจได้อย่างกระจ่างแจ้ง แต่เราไม่มี
เหตุผลที่จะสงสัยพระวาระของพระเจ้าเพียง
เพราะเราไม่เข้าใจความลึกลับในการทรงนำของ
พระองค์ ในโลกธรรมชาติ มีเรื่องลึกลับมากมาย
ล้อมอยู่รอบตัวเราที่เราเข้าใจไม่ได้ สิ่งมีชีวิตต่ำ
ที่สุดก็ยังมีปัญหาที่นักปรัชญาฉลาดที่สุดหาค่า

อธิบายไม่ได้ ทุกแห่งทุกหนมีความลึกซึ้ง
อัศจรรย์ที่เกินความเข้าใจของเรา แล้วเราจะต้อง
แปลกใจด้วยหรือว่า จะมีเรื่องลึกซึ้งที่เราไม่อาจ
เข้าใจได้ในโลกของฝ่ายวิญญาณ สาเหตุทั้งหมด
ที่เราไม่เข้าใจเกิดจากความอ่อนแอและความ
คับแคบของสติปัญญามนุษย์ พระเจ้าประทาน
หลักฐานไว้มากพอในพระคัมภีร์ซึ่งกล่าวถึงพระ
ลักษณะของพระองค์ และเราจะต้องไม่สงสัยพระ
วามของพระองค์เพียงเพราะเราเข้าใจความ
ลึกซึ้งทั้งหมดที่พระองค์ทรงโปรดประทานไว้ไม่
ได้ {SC 106.2}

อัครทูตเปโตรกล่าวในพระคัมภีร์ว่า “มีบางอย่างที่
เข้าใจยาก ซึ่งคนทั้งหลายที่รู้เท่าไม่ถึงการ และมี
ใจไม่มั่นคงได้บิดเบือน....อันเป็นเหตุให้ตนเอง
พินาศ” 2 เปโตร 3:16 คนช่างสงสัยมักจะยกข้อ
พระคัมภีร์ที่เข้าใจยากมาเป็นข้ออ้างเพื่อโต้พระ
คัมภีร์ แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย มีหลักฐานชัดเจน
ที่แสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจาก
พระเจ้า หากพระคัมภีร์ไม่ได้ประกอบด้วยเรื่อง
ของพระเจ้า แต่ประกอบด้วยเรื่องที่เราเข้าใจได้ง่าย
หากสมองอันจำกัดเข้าใจความยิ่งใหญ่และพระ

อำนาจของพระเจ้าได้ทั้งหมดแล้ว พระคัมภีร์ก็จะไม่มีคุณสมบัติที่แสดงถึงอำนาจของพระเจ้าได้อย่างไม่ผิดพลาด เรื่องยิ่งใหญ่และลึกซึ้งที่มีอยู่ในพระคัมภีร์นั้นมีไว้เพื่อหนุนใจให้เกิดความเชื่อมั่นว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า {SC 107.1}

พระคัมภีร์เปิดเผยความจริงอย่างเรียบง่ายและปรับให้เข้ากับความต้องการและความปรารถนาของจิตใจมนุษย์ได้อย่างดีเลิศ สมอบของผู้ที่ได้รับการพัฒนาถึงขั้นสูงสุดแล้วยังต้องตะลึงและชื่นชมในความจริงเหล่านี้ ในขณะที่คนต่ำต้อยและไร้การศึกษาก็ยังมองเห็นทางแห่งความรอดได้ และถึงกระนั้น ความจริงที่บันทึกไว้อย่างเรียบง่ายเหล่านี้ยังมีเนื้อหาที่สูงส่ง มีแนวคิดที่กว้างไกลเกินความสามารถของมนุษย์จะเข้าใจได้ และเราได้รับความจริงเหล่านั้นได้เพราะพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยให้เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ แผนการแห่งความรอดจึงได้เปิดไว้ให้แก่เราเพื่อจิตวิญญาณทุกดวงจะได้มองเห็นทุกย่างก้าวในการดำเนินที่นำไปสู่การกลับใจไปหาพระเจ้าและในความเชื่อที่จะนำไปหาองค์พระเยซูคริสต์เพื่อจะได้รับ ความ

รอดในวิถีทางที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ แต่ถึง
กระนั้น ภายใต้ความจริงที่เข้าใจได้ง่ายเหล่านี้ ก็
ยังมีความลึกลับที่ปิดซ่อนพระสิริของพระองค์อยู่
เป็นความลึกลับที่มีอำนาจเหนือความคิดในการ
ศึกษาค้นคว้าของมนุษย์ แต่จะหนุนใจผู้แสวง
หาความจริงด้วยความเคาะพยำเกรงและความ
เชื่อ เมื่อเขายังค้นคว้าพระคัมภีร์มากขึ้นเท่าไร
เขาก็จะยิ่งมั่นใจว่าเป็นพระวจนะของพระเจ้า
ผู้ทรงพระชนม์ และเหตุผลของมนุษย์ก็จะกราบ
ลงเบื้องหน้าความยิ่งใหญ่ในการเปิดเผยของ
พระเจ้า {SC 107.2}

การยอมรับว่าเราเข้าใจความจริงยิ่งใหญ่ของพระ
คัมภีร์ทั้งหมดไม่ได้ นั่น ก็เพียงแต่ยอมรับว่าสมอง
ที่มีขีดจำกัดนั้นไม่อาจที่จะเข้าใจเรื่องอันไม่มี
ขอบเขตได้ ด้วยมนุษย์ที่มีความรู้อันจำกัด ไม่
อาจเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าผู้ทรง
สัพพัญญูได้ {SC 108.1}

กลุ่มคนช่างสงสัยและผู้ที่ไม่มีความเชื่อจะปฏิเสธ
พระวจนะของพระเจ้าเพราะว่าพวกเขาหยั่งรู้
ความล้าลึกทั้งหมดที่มีอยู่ในพระคัมภีร์ไม่ได้ และ

ไม่ใช่ทุกคนที่ประกาศว่าตนเชื่อในพระคัมภีร์จะรอดพ้นจากภัยอันตรายในเรื่องนี้ อัครทูตกล่าวว่า “นี่แน่ะ พี่น้องทั้งหลาย จงระวังให้ดี เพื่อจะไม่มีคนหนึ่งในพวกท่านมีใจชั่วและไม่เชื่อ คือใจที่พาท่านหลงไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์” ฮีบรู 3:12 การใส่ใจศึกษาคำสอนของพระคัมภีร์และค้นหา “ความล้าลึกของพระเจ้า” เท่าที่เปิดเผยไว้ในพระคัมภีร์ เป็นสิ่งที่จะต้องทำ 1 โครินธ์ 2:10 ในขณะที่ “สิ่งลึกลับทั้งปวงเป็นของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย แต่สิ่งทรงสำแดงนั้น....เพื่อเราจะทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของธรรมบัญญัตินี้” เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29 แต่งานของซาตานคือบิดเบือนความสามารถของสติปัญญาในการตรวจสอบ ความหยิ่งเล็กน้อยระคนอยู่ใน การพินิจพิจารณาความจริงของพระคัมภีร์ทำให้คนรู้สึกหงุดหงิดและพ่ายแพ้เมื่ออธิบายพระคัมภีร์ทุกตอนจนเป็นที่ฟังพอใจไม่ได้ เป็นเรื่องอับอายเหลือเกินที่จะยอมรับว่าเขาเข้าใจพระวจนะที่ได้รับการดลใจไม่ได้ พวกเขาไม่เต็มใจที่จะรอดด้วยความอดทนจนพระเจ้าเห็นชอบที่จะเปิดเผยความจริงให้แก่เขา พวกเขารู้สึกว่าสติปัญญาของเขาดีพอที่จะเข้าใจพระคัมภีร์

ได้โดยไม่ต้องการความช่วยเหลือ และเมื่อเขา
พลาดที่จะเข้าใจ เขาก็แทบจะปฏิเสธแหล่ง
อำนาจของพระคัมภีร์ จริงอยู่ มีทฤษฎีและคำ
สอนมากมายที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางโดย
อนุমানว่ามาจากพระคัมภีร์นั้นเป็นคำสอนที่ไม่มี
รากฐานในพระคัมภีร์และยังขัดแย้งกับสิ่งที่ทรง
ดลใจทั้งหมดอย่างแท้จริง สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุ
ที่ทำให้สมองของคนมากมายเกิดความสงสัยและ
ไม่มั่นใจ แต่อย่างไรก็ตาม เป็นเรื่องที่จะโทษพระ
วจนะของพระเจ้าไม่ได้ แต่เกิดจากการบิดเบือน
ของมนุษย์ต่างหาก {SC 108.2}

หากจะให้มนุษย์ที่พระเจ้าทรงสร้างมานั้นเข้าใจ
พระเจ้าและพระราชกิจทั้งหลายของพระองค์ได้
ทั้งหมดแล้ว เมื่อมาถึงจุดนี้แล้ว มนุษย์ก็ไม่
จำเป็นต้องค้นหาความจริงอีกต่อไป จะไม่ต้อง
เพิ่มพูนความรู้ ไม่ต้องพัฒนาสติปัญญาหรือ
จิตใจ พระเจ้าไม่ทรงความเป็นใหญ่อีกต่อไป
และเมื่อมนุษย์ก้าวมาถึงจุดสูงสุดของความรู้และ
ความสำเร็จ มนุษย์ก็จะหยุดที่จะก้าวต่อไป ให้เรา
ขอบคุณพระเจ้าที่มนุษย์ไม่ได้เป็นเช่นนี้ พระเจ้า
ทรงไม่มีขอบเขตจำกัด “คลังสติปัญญาและความ

รู้ทุกอย่างซ่อนอยู่ในพระองค์” โครินธ์ 2:3 และตลอดชั่วนิรันดร์กาล มนุษย์จะค้นคว้าต่อไป เรียนรู้ไปตลอดและจะไม่มีวันที่จะใช้ขุมทรัพย์แห่งพระปัญญา คุณความดีและอำนาจของพระองค์ได้หมด {SC 109.1}

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะเปิดเผยความจริงที่มีอยู่ในพระวาทะของพระองค์ให้แก่ประชากรของพระองค์ มีเพียงวิธีเดียวเท่านั้นที่เราจะได้รับความรู้นี้ เราจะได้ความรู้ความเข้าใจในพระวาทะของพระเจ้าผ่านทางทำให้กระจ่างขึ้นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น พระวิญญาณทรงเป็นผู้ประทานพระวาทะนี้ “พระดำริของพระเจ้านี้ไม่มีใครหยั่งรู้ได้ เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้าเท่านั้น” “เพราะว่าพระวิญญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่งแม้เป็นความล้ำลึกของพระเจ้า” 1 โครินธ์ 2:11,10 และพระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญากับผู้ติดตามของพระองค์ว่า “เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงเสด็จมาแล้ว พระองค์จะนำพวกท่านไปสู่ความจริงทั้งหมด.....เพราะว่าพระองค์จะทรงเอาสิ่งที่เป็นของเรามาแจ้งแก่พวกท่าน” ยอห์น 16:13,14 {SC 109.2}

พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้มนุษย์ฝึกฝนการใช้
เหตุผล และการศึกษาพระคัมภีร์จะทำให้สมองมี
ประสิทธิภาพดีขึ้นและสูงส่งขึ้นอย่างที่ไม่มีการ
ศึกษาอื่นใดสามารถทำได้ แต่เราจะต้อง
ระมัดระวังการบูชาเหตุผลซึ่งเป็นจุดอ่อนและจุด
บกพร่องของมนุษยชาติ หากเราไม่ต้องการให้
ความเข้าใจของเราบดบังพระคัมภีร์จนเราเข้าใจ
ความจริงเรียบง่ายที่สุดไม่ได้ เราจะต้องมีความ
เรียบง่ายและความเชื่อเหมือนกับเด็กเล็กๆ พร้อม
ที่จะเรียนรู้และวิงวอนขอความช่วยเหลือจากพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อเราตระหนักถึงอำนาจและ
พระปัญญาของพระเจ้าและความไม่สามารถของ
เราในการที่จะเข้าใจความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
แล้ว เรื่องนี้จะต้องดลบันดาลเราให้ถ่อมใจลง
และเราจะต้องเปิดพระวาระของพระองค์ด้วย
ความเคารพยำเกรงเช่นเดียวกับเวลาที่เราเข้าเฝ้า
อยู่เบื้องพระพักตร์ของพระองค์ เมื่อเราเข้ามาหา
พระคัมภีร์ ความมีเหตุผลของเราจะต้องยอมรับ
อำนาจที่ยิ่งใหญ่กว่าเหตุผล และจิตใจรวมทั้ง
สติปัญญาจะต้องน้อมค้ำับลงต่อพระเจ้า “ผู้ทรง
พระนามว่า เราเป็น” อพยพ 3:14 {SC 109.3}

มีหลายสิ่งทีดูว่ายากและคลุมเครือ แต่พระเจ้าจะ
ประทานความกระจ่างและความเข้าใจให้แก่ผู้ที่
แสวงหาความเข้าใจ ถ้าหากเราไม่ได้รับการทรง
นำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะเสี่ยงต่อการที่
จะต้องปล้ำสู้กับพระคัมภีร์หรือแปลความหมาย
ผิดได้ตลอดเวลา มีการอ่านพระคัมภีร์มากมายที่
ไม่เกิดประโยชน์และในหลายๆ กรณีกลับส่งผล
เสีย เมื่อเราเปิดพระวจนะของพระเจ้าโดย
ปราศจากความรู้อีกยำเกรงและปราศจากการ
อธิษฐาน เมื่อความนึกคิดและความรู้สึกของเรา
ไม่ได้ติดสนิทอยู่กับพระเจ้า หรือประสานเข้ากับ
น้ำพระทัยของพระองค์ เมื่อนั้นความนึกคิดของ
เราจะถูกรอบงำด้วยความสงสัย และการศึกษา
พระคัมภีร์ในสภาพเช่นนี้จะทำให้ความสงสัยมี
อำนาจมากขึ้น ศัตรูจะเข้าควบคุมความคิด และ
มันจะเสนอคำแปลที่มีความหมายไม่ถูกต้อง เมื่อ
ใดก็ตามที่มนุษย์ไม่ได้แสวงหาความเป็นอันหนึ่ง
อันเดียวกันกับพระเจ้าทั้งในพระธรรมและการกระทำ
แล้ว ไม่ว่าจะเรียนมากเพียงไร เขาก็
อาจจะเข้าใจพระคัมภีร์ผิดได้ และการวางใจใน
คำอธิบายของเขาก็เป็นสิ่งที่ไม่ปลอดภัย ผู้ที่มอง

หาความขัดแย้งในพระคัมภีร์ ก็เป็นผู้ที่ไม่มี
สายตาทางฝ่ายวิญญาณ เนื่องจากสายตาของ
พวกเขาผิดเพี้ยน พวกเขาจึงมองสิ่งที่เรียบง่าย
และชัดเจนกลายเป็นสิ่งที่สร้างความสงสัยและ
ความไม่เชื่อให้แก่เขา {SC 110.1}

ในแทบทุกกรณีไม่ว่าจะมีการอำพรางกัน
อย่างไรก็ตาม ความรักในบาปคือสาเหตุที่แท้จริง
ที่ทำให้เกิดความสงสัยและความแคลงใจ จิตใจ
ที่ยังยโสและรักบาปจะไม่ยินดีรับฟังคำสอน
และข้อห้ามต่างๆ ที่มีอยู่ในพระวจนะของพระเจ้า
และผู้ที่ไม่เต็มใจที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านี้
ก็พร้อมที่จะสงสัยอำนาจของพระวจนะ การที่จะ
เข้าถึงความจริงได้นั้น เราจะต้องมีความปรารถนา
อย่างจริงใจที่จะเรียนรู้ความจริงและมีความ
เต็มใจที่จะปฏิบัติตาม และทุกคนที่เข้ามาศึกษา
พระคัมภีร์ด้วยวิญญาณจิตเช่นนี้ จะพบหลักฐาน
มากมายที่ชี้ให้เห็นว่า พระคัมภีร์เป็นพระวจนะ
ของพระเจ้า และเขาก็จะเข้าใจความจริงที่ให้แก่เขา
“ได้ปัญญาถึงความรอด” 2 ทิโมธี 3:15 (TKJV)
{SC 111.1}

พระคริสต์ตรัสว่า “ถ้าใครตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ คนนั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนี้มาจากพระเจ้า” ยอห์น 7:17 แทนที่จะคอยตั้งข้อสงสัยและคอยจับผิดในสิ่งที่ท่านไม่เข้าใจ ขอให้ท่านใส่ใจกับแสงสว่างที่ส่องมาถึงตัวของท่าน แล้วท่านจะได้รับแสงที่สว่างมากยิ่งขึ้น โดยพระคุณของพระคริสต์ จงประกอบหน้าที่ทุกๆ หน้าที่ที่เปิดให้กับความเข้าใจอย่างถ่องแท้ของท่าน แล้วท่านก็จะเข้าใจและทำในส่วนที่ท่านยังสงสัย อยู่ในเวลานี้ {SC 111.2}

มีอยู่หลักฐานหนึ่งที่เปิดให้กับทุกคน ทั้งแก่ผู้ที่มีการศึกษาสูงที่สุดและผู้ที่ไม่มีการศึกษาเลย นั่นคือ หลักฐานของประสบการณ์ พระเจ้าทรงเชิญชวนเราให้พิสูจน์ความจริงในพระวจนะของพระองค์ด้วยตัวของเราเอง พิสูจน์ความจริงในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ พระองค์ทรงเชิญชวนเราให้ “เชิญชิมดูแล้วจะเห็นว่า พระยาห์เวห์ประเสริฐ” สดุดี 34:8 แทนที่จะวางใจในคำพูดของผู้อื่น เราจะต้องทดสอบด้วยตัวเราเอง พระองค์ทรงประกาศว่า “จงขอเถิดแล้วจะได้” ยอห์น 16:24 ก็จะเป็นไปตามที่พระองค์ได้ทรง

สัญญาไว้ พระสัญญาของพระเจ้าไม่เคยล้มเหลว และไม่มีทางที่จะล้มเหลวและเมื่อเราเข้ามาใกล้ พระเยซูและชื่นชมกับความรักอันไพบูลย์ของ พระองค์แล้ว ความสงสัยและความมืดมนจะหาย สาบสูญไปในความสว่างแห่งการร่วมสถิตอยู่ของ พระองค์ {SC 111.2}

อัครทูตเปาโลกล่าวว่า พระเจ้า “ทรงช่วยเราให้ พ้นจากอำนาจของความมืด และทรงย้ายเรามา ไว้ในอาณาจักรของพระบุตรที่รักของพระองค์” โครินธ์ 1:13 และทุกคนที่ก้าวออกจากความตาย ไปสู่ชีวิตจะ “รับรองว่าพระเจ้าทรงสัตย์จริง” ยอห์น 3:33 เขาก็จะเป็นพยานว่า “ข้าพเจ้าต้องการ ความช่วยเหลือและข้าพเจ้าก็พบการช่วยเหลือ นั้นในองค์พระเยซู ความต้องการในทุกสิ่งก็ได้รับการเติมเต็ม จิตวิญญาณที่หิวกระหายก็ได้รับความเต็มอิ่ม และบัดนี้ พระคัมภีร์ก็เป็นหนังสือที่ เปิดเผยเรื่องราวของพระเยซูคริสต์ให้แก่ข้าพเจ้า ท่านอาจถามว่า ทำไมข้าพเจ้าจึงเชื่อในองค์พระ เยซูคริสต์ ก็เพราะพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้ รอดที่พระเจ้าส่งมาให้แก่ข้าพเจ้า แล้วทำไม ข้าพเจ้าจึงเชื่อในพระคัมภีร์ ก็เพราะข้าพเจ้าได้

พบว่าพระคัมภีร์เป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าที่
ตรัสกับจิตวิญญาณของข้าพเจ้า” เราจะเป็นพยาน
ให้กับตัวของเราเองว่า สิ่งต่างๆ ในพระคัมภีร์
เป็นความจริง พระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของ
พระเจ้า เรามั่นใจได้ว่า เราไม่ได้ติดตามนวนิยาย
ที่ถูกแต่งขึ้นด้วยความเจ้าเล่ห์ {SC 112.1}

เปโตรสนับสนุนพี่น้องของท่านให้ “เจริญขึ้นใน
พระคุณและในความรู้ของพระเยซูคริสต์องค์
พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา” 2
เปโตร 3:18 เมื่อประชากรของพระเจ้าเติบโตขึ้น
ในพระคุณ พวกเขาจะเข้าใจพระวาระของ
พระองค์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น พวกเขาจะมองเห็น
ความจริงศักดิ์สิทธิ์ด้วยแสงสว่างและความ
งดงามใหม่ สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์คริสต
จักรตลอดทุกยุคสมัย และจะเป็นเช่นนี้จนถึงสิ้น
ยุค “วิถีของคนชอบธรรมเหมือนแสงอรุณซึ่งฉาย
สุกใสยิ่งขึ้นจนสว่างเต็มที่” สุภาษิต 4:18 {SC
112.2}

โดยความเชื่อเราจะมองไปยังกายภาคหน้าและ
ยึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้าซึ่งจะทำให้เรา

เติบโตใหญ่ขึ้นทางปัญญา เมื่อความสามารถของ
มนุษย์ประสานเข้ากับพระเจ้า และพลังอำนาจ
ทั้งหมดของจิตวิญญาณถูกนำไปเข้ามาสัมผัส
โดยตรงกับพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งของความ
สว่าง หลังจากนั้นเราจะชื่นชมยินดีเมื่อทุกสิ่ง
ที่ทำให้เรายุ่งยากใจภายใต้การทรงนำของพระเจ้า
จะได้ทำให้กระจ่างแจ้ง สิ่งต่างๆ ที่เข้าใจยากก็จะมี
คำอธิบาย และสิ่งที่สมองอันมีขอบเขตจำกัด
ของเรามองเห็นแต่เพียงความมุ่งหมายที่สับสน
และแตกแยกนั้น เราก็จะมองเห็นความกลมกลืน
ที่สมบูรณ์แบบและสวยงามที่สุด “เพราะว่าเวลานี้
เราเห็นสลัวๆ เหมือนดูในกระจก แต่ในเวลานั้นจะ
เห็นแบบหน้าต่อหน้า เวลานี้ข้าพเจ้ารู้เพียงบาง
ส่วน แต่เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนพระองค์
ทรงรู้จักข้าพเจ้า” 1 โครินธ์ 13:12 {SC 112.3}

13. จงชื่นชมยินดีในพระเจ้า

พระเจ้าทรงเรียกเชิญเหล่าบุตรทั้งหลายของพระองค์ให้มาเป็นตัวแทนของพระคริสต์ เพื่อให้คนทั้งหลายได้มองเห็นถึงความดีและพระเมตตาคุณของพระเจ้า พระเยซูทรงเปิดเผยพระลักษณะที่แท้จริงของพระบิดาให้แก่เรา ดังนั้น เราจึงต้องแสดงพระคริสต์ให้แก่ชาวโลกที่ไม่รู้จักความรักที่เปี่ยมด้วยความอ่อนโยนและความเมตตาของพระองค์ พระเยซูตรัสว่า “พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มาในโลกอย่างไร ข้าพระองค์ก็ใช้พวกเขาไปในโลกอย่างนั้น” “ข้าพระองค์อยู่ในพวกเขา และพระองค์ทรงอยู่ในข้าพระองค์เพื่อโลกจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา” ยอห์น 17:18, 23 อัครทูตเปาโลกล่าวกับผู้ที่เป็สาวกของพระเยซูว่า “ท่านปรากฏเป็นจดหมายของพระคริสต์” “ให้ทุกคนรู้และอ่าน” 2 โครินธ์ 3:3, 2 พระเยซูทรงประสงค์ให้บุตรทุกคนของพระองค์นำจดหมายของพระองค์ไปให้แก่โลก ถ้าท่านเป็นผู้ติดตามของพระคริสต์ พระองค์ทรงฝากให้ท่านนำจดหมายที่อยู่ในตัวของท่าน ส่งต่อไป

ให้แก่ครอบครัวของท่าน ให้แก่หมู่บ้าน ตามถนน
หนทางในละแวกที่ท่านอาศัย เมื่อพระเยซูสถิต
อยู่ในท่าน พระองค์ทรงปรารถนาตรัสผ่านท่านไป
ยังจิตใจของผู้ที่ยังไม่คุ้นกับพระองค์ บางทีพวก
เขาไม่ได้อ่านพระคัมภีร์หรือไม่ได้ยินพระสุรเสียง
ที่พระองค์ตรัสกับเขาผ่านทางหน้าต่างๆ ของพระ
คริสตธรรมคัมภีร์ พวกเขามองไม่เห็นความรัก
ของพระเจ้าที่มีอยู่ในพระราชกิจของพระองค์ แต่
หากท่านเป็นตัวแทนที่สัตย์ซื่อของพระเยซูแล้ว
ท่านอาจชักนำพวกเขาให้มาเข้าใจคุณความดี
บางประการของพระเจ้าโดยผ่านตัวท่าน และนำ
พวกเขาเข้ามาสู่ความรักและการร่วมรับใช้
พระองค์ {SC 115.1}

คริสเตียนเป็นผู้ถือประทีปบนเส้นทางที่มุ่งไปยัง
สวรรค์ เขาจะต้องสะท้อนความสว่างที่ได้รับจาก
พระคริสต์ไปให้แก่คนในโลก ชีวิตและอุปนิสัย
ของเขาจะต้องทำให้ผู้อื่นเข้าใจพระคริสต์และ
พระราชกิจแห่งการรับใช้ของพระองค์ได้อย่างถูก
ต้อง {SC 115.2}

หากเราเป็นตัวแทนของพระคริสต์ เราจะทำให้
งานแห่งการรับใช้พระองค์น่าสนใจตามความเป็น
จริง คริสเตียนที่เก็บรวบรวมความหุดหู่และความ
โศกเศร้าไว้ในจิตวิญญาณของตนเองและ
โอดครวญและบ่น กำลังแสดงตัวอย่างไม่ถูกต้อง
ของพระเจ้าและของชีวิตคริสเตียนให้แก่ผู้อื่น
พวกเขาจะทำให้คนอื่นคิดว่าพระเจ้าไม่ทรงพอ
พระทัยที่จะให้บุตรของพระองค์มีความสุข และ
ด้วยการทำเช่นนี้ เขาเป็นพยานเท็จให้กับพระ
บิดาของเราผู้สถิตอยู่ในสวรรค์ {SC 116.1}

ซาตานยินดีปรีดาเมื่อมันนำบุตรของพระเจ้าไปสู่
ความไม่เชื่อและความหุดหู่ใจ มันขึ้นขอบที่เห็น
เราขาดความวางใจในพระเจ้า สงสัยน้ำทัยของ
พระองค์และอำนาจของพระองค์ที่จะช่วยให้
รอด มันพอใจเมื่อมันทำให้เรารู้สึกว่าการทรงนำ
ของพระเจ้าจะนำภัยมาให้เรา เป็นงานของซา
ตานที่ต้องการทำให้เรามองเห็นว่าพระเจ้าขาด
ความเห็นใจและไม่สงสารผู้ใด มันอ้างความจริง
ในเรื่องของพระองค์ไปในทางที่ผิด มันเสริมแต่ง
จินตนาภาพเรื่องของพระเจ้าด้วยแนวคิดที่ผิด
และแทนที่เราจะใส่ใจในความจริงเรื่องของพระ

บิดาบนสวรรค์ สมองของเราไปยึดติดอยู่กับภาพ
ผิดๆ ที่ซาตานได้เอามาให้ และหลอพระเกียรติ
ของพระเจ้าด้วยการไม่วางใจในพระองค์และบ่น
ติเตียนพระองค์ ซาตานคอยหาทางอยู่เสมอที่จะ
ทำให้ชีวิตฝ่ายศาสนาเป็นเรื่องที่เศร้าหมอง มัน
ต้องการทำให้ชีวิตฝ่ายศาสนาเป็นภาระและเต็ม
ไปด้วยความยากลำบาก และเมื่อคริสเตียนนำ
เสนอชีวิตฝ่ายศาสนาของเขาเองด้วยภาพเช่นนี้
ด้วยความไม่เชื่อของเขาจึงไปสนับสนุนการ
หลอกลวงของซาตาน {SC 116.2}

คนมากมายที่กำลังเดินอยู่บนเส้นทางแห่งชีวิต
ได้หมกมุ่นอยู่กับความผิดและความล้มเหลวและ
ความผิดหวังของตนเอง และจิตใจของเขาเต็ม
ไปด้วยความทุกข์และความท้อแท้ใจ ในขณะที่
ดิฉันอยู่ทวีปยุโรป มีน้องหญิงคนหนึ่งที่ดีตกอยู่ใน
สภาพเช่นนี้ และเธอตกลงอยู่ในความทุกข์ เธอ
เขียนจดหมายมาหาข้าพเจ้าและขอคำหนุนใจ ใน
คืนนั้นหลังจากที่ดิฉันได้อ่านจดหมายของเธอ
ดิฉันฝันว่า ดิฉันกำลังเดินอยู่ในสวนแห่งหนึ่ง
และมีผู้หนึ่งซึ่งดูเหมือนจะเป็นเจ้าของสวนกำลัง
เดินนำดิฉันไปตามทางเดินของสวน ดิฉันกำลัง

เก็บดอกไม้และเมล็ดเพลีนอยู่กับกลิ่นหอมของมัน เมื่อน้องหญิงผู้นี้ซึ่งเดินอยู่เคียงข้างดิฉันได้ดึงดิฉันให้หันมาสนใจมองดูหนามบางส่วนที่ขวางอยู่บนทางเดินของเธอ เธอคร่ำครวญและเศร้าสลดอยู่ตรงนั้น เธอไม่ได้เดินไปตามทางเดินที่คนนำทางพาไป แต่กลับเดินเข้าไปสู่กลางชวากและพงหนาม เธอร้องครวญครางด้วยความท้อแท้ว่า “น่าเสียดายจริง ๆ ที่หนามแหลมพวกนี้ทำลายสวนที่สวยงามแห่งนี้” แล้วคนนำชมสวนตอบว่า “อย่าไปสนใจคมหนามเหล่านั้น มันเพียงแค่ทำให้คุณเจ็บปวดเท่านั้นเอง ให้เราเก็บดอกกุหลาบ ดอกลิลลี่และดอกมะลิกันเถิด” (SC 116.3)

ประสบการณ์ชีวิตของท่านไม่มีช่วงสดใสบ้างหรือ ท่านไม่เคยมีช่วงเวลาอันทรงคุณค่าเมื่อหัวใจของท่านเต้นอย่างมีความสุขเพื่อตอบสนองพระวิญญูญาณของพระเจ้าหรือ เมื่อท่านมองย้อนกลับไปยังบทต่างๆ ในหน้าหนังสือของประสบการณ์ชีวิตของท่านที่ผ่านไป มา ไม่มีหนังสือบันทึกหน้าใดในประสบการณ์ของท่านที่สร้างความสุขให้ท่านบ้างหรือ พระสัญญาของพระเจ้าไม่ได้เป็น

เหมือนดอกไม้ซึ่งขึ้นอยู่ตามทางเดินของท่านที่
ส่งกลิ่นหอมบ้างหรือ ท่านจะไม่ให้ความงดงาม
และความหวานชื่นของดอกไม้เต็มจิตใจของท่าน
ให้เต็มด้วยความสุขบ้างหรือ {SC 117.1}

ขวากหนามเพียงแต่ทำให้ท่านบาดเจ็บและโศก
เศร้าใจ และหากท่านจะเก็บรวบรวมแต่สิ่งเหล่านี้
และนำไปเสนอให้แก่ผู้อื่น ท่านไม่เพียงกำลัง
ดูแคลนพระคุณความดีของพระเจ้าด้วยตัวท่าน
เองเท่านั้น แต่ท่านกำลังขัดขวางคนรอบข้าง
ให้ออกไปจากการเดินในทางแห่งชีวิตด้วยหรือ
ไม่ {SC 117.2}

เป็นการไม่ฉลาดที่จะเก็บรวบรวมความทรงจำที่
ไม่ราบรื่นทั้งหมดของชีวิตที่ผ่านมาไว้ รวมทั้ง
ความเลวร้ายและความผิดหวัง เพื่อพูดและ
โอ้อวดถึงเหตุการณ์เหล่านั้นซ้ำแล้วซ้ำอีก
จนกระทั่งตัวเราเองถูกรอบงำด้วยความท้อแท้
จิตวิญญาณที่ท้อถอยนี้จะเต็มไปด้วยความมืดมน
ความรู้สึกเช่นนี้จะปิดกั้นจิตวิญญาณของเขาเอง
จากแสงสว่างของพระเจ้า และยังทอดเงามืดลง
บนเส้นทางเดินของผู้อื่นอีกด้วย {SC117.3}

จงขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับภาพเหตุการณ์อัน
สดใสซึ่งพระองค์ประทานให้แก่เรา จงนำคำ
สัญญาอันประเสริฐที่มีอยู่ในความรักของพระองค์
มารวมเข้าด้วยกัน เพื่อเราจะมองดูภาพเหล่านั้น
อย่างต่อเนื่องไม่หยุดหย่อน ภาพเหตุการณ์ที่พระ
บุตรของพระเจ้าทรงสละพระบัลลังก์ของพระบิดา
ทรงนำความเป็นมนุษย์มาสวมทับความเป็น
พระเจ้าเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากอำนาจของ
ซาตาน ภาพชัยชนะของพระองค์ที่ทรงทำไว้เพื่อ
เห็นแก่เรา ทรงเปิดประตูสวรรค์ออกให้แก่มนุษย์
และเปิดเผยให้สายตามนุษย์ได้มองเห็นสถานที่
ซึ่งพระเจ้าทรงเปิดเผยพระสิริของพระองค์ ภาพ
มนุษย์ซึ่งล้มลงในบาปได้ถูกนำขึ้นมาจากหลุม
แห่งความพินาศที่บาปได้ผลักเขาให้ตกลงไป
และนำเขากลับมาเชื่อมสัมพันธ์กับพระเจ้าพระผู้
ไม่มีขอบเขตจำกัด และได้อดทนต่อการทดสอบ
ของพระเจ้าผ่านทางความเชื่อในพระผู้ไถ่ของเรา
เราได้สวมเสื้อความชอบธรรมของพระคริสต์ และ
ถูกยกชูขึ้นไปถึงพระบัลลังก์ของพระองค์ เหล่านี้
เป็นภาพที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้จิตใจของเรา
ใคร่ครวญอยู่เสมอ {SC118.1}

เมื่อดูเสมือนหนึ่งว่าเราจะสงสัยในความรักของพระเจ้าและไม่วางใจในพระสัญญาของพระองค์ เราได้หลู่เกียรติพระองค์และทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์เสียพระทัย แม่จะรู้สึกอย่างไรกับลูกๆ ที่คอยบ่นต่อว่าเธออยู่เสมอๆ ราวกับว่าเธอไม่เคยหวังดีต่อพวกเขาเลย ทั้งๆ ที่ในความเป็นจริงแล้ว ทุกสิ่งที่เธอทำตลอดชีวิตของเธอนั้น ก็ทำเพื่อประโยชน์ของพวกเขาและเพื่อให้เขาสุขสบาย สมมติว่าพวกเขาสงสัยในความรักของเธอ สิ่งนี้จะทำให้หัวใจของเธอแตกสลาย ผู้ที่เป็นพ่อแม่จะรู้สึกอย่างไร หากลูกๆ ทำกับพวกเขาเช่นนี้ และพระบิดาของเราบนสวรรค์ จะทรงมีท่าทีต่อเราอย่างไรเมื่อเราไม่ไว้วางใจในความรักของพระองค์ ซึ่งเป็นความรักที่ทำให้พระองค์ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อที่เราจะได้มีชีวิต อัครทูตบั้นที่กไว้ว่า “พระองค์ผู้ไม่ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เอง แต่ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทุกคน ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ประทานสิ่งสารพัดให้เราด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ” โรม 8:32 ถึงกระนั้นก็ตาม มีคนมากมายเพียงไรที่การกระทำและไม่ใช้คำพูดที่

เขาแสดงออกมาให้เห็นเป็นคำพูดว่า “นี่ไม่ใช่สิ่ง
ที่พระเจ้าทรงต้องการให้ฉัน บางทีพระองค์อาจ
จะทรงรักคนอื่น แต่พระองค์ไม่ได้รักฉัน” {SC
118.2}

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดกำลังทำร้ายจิตวิญญาณของ
ท่าน เพราะคำสงสัยทุกคำที่ท่านกล่าวออกมานั้น
เท่ากับเป็นการเชิญชวนการทดลองของซาตาน
ทำให้นิสัยข้างสงสัยในตัวของท่านแกร่งกล้าขึ้น
และทำให้ทูตสวรรค์ที่คอยดูแลท่านเศร้าใจ เมื่อ
ซาตานล่อลวงท่าน จงอย่าระบายคำพูดที่สงสัย
หรือขุ่นมัวออกมาแม้เพียงสักคำเดียว หากท่าน
เลือกที่จะเปิดประตูให้แก่คำเสนอแนะของมัน
สมองของท่านก็จะเต็มไปด้วยคำถามที่ไม่วางใจ
และการดื้อแพ่ง หากท่านกล่าวความรู้สึกของ
ท่านออกมา คำพูดที่ชวนให้สงสัยทุกคำที่ท่าน
กล่าวออกมาจะไม่เพียงมีผลกับตัวของท่านเอง
เท่านั้น แต่จะเป็นเมล็ดที่แตกหน่อและเกิดผลใน
ชีวิตของผู้อื่น และคงจะไม่มีทางหักล้างอิทธิพล
ที่มาจากคำพูดของท่านได้ ตัวท่านเองอาจพิน
คืนจากช่วงเวลาแห่งการทดลองและหลุดพ้นจาก
กับดักของซาตาน แต่ผู้อื่นที่ชวนเซื่องจาก

อิทธิพลของท่าน อาจไม่สามารถหลุดรอดจาก
ความไม่เชื่อที่ท่านกล่าวไว้ การพูดถึงแต่สิ่งที่ให้
กำลังและชีวิตแก่จิตวิญญาณจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ
ยิ่งเพียงไร {SC119.1}

ทูตสวรรค์กำลังคอยฟังว่าท่านกำลังเป็นพยานถึง
พระอาจารย์ในสวรรค์ของท่านให้แก่โลกอย่างไร
จงให้การสนทนาของท่านเป็นเรื่องของพระองค์
ผู้ทรงพระชนม์อยู่ เพื่อทรงเป็นผู้แก้ต่างต่อเบื้อง
พระบิดาให้แก่ท่าน เมื่อท่านจูงมือของมิตรสหาย
จงให้คำสรรเสริญพระเจ้าติดอยู่บนริมฝีปากของ
ท่านและในจิตใจของท่าน นี่คือนิติวิธีที่ท่านจะดึงดูด
ความคิดของเขาเข้าไปหาพระเยซู {SC119.2}

ทุกคนต่างมีความทุกข์ยาก มีความโศกเศร้าที่
แทบจะแบกรับไม่ไหว มีการทดลองที่ยากจะ
ต่อต้านได้ อย่างนำปัญหาของท่านไปบอกแก่
เพื่อนมนุษย์ผู้ที่ต้องตาย แต่จงนำทุกสิ่งมายัง
พระเจ้าด้วยการอธิษฐาน จงตั้งเป็นกฎไว้ว่า ท่าน
จะไม่พูดคำพูดที่ชวนให้สงสัยหรือคำพูดที่ทำให้
เกิดความท้อแท้ใจแม้เพียงสักคำเดียว ท่าน
สามารถทำให้ชีวิตของผู้อื่นสดใสขึ้นได้มาก และ

ทำให้ความพยายามของเขาแข็งแกร่งขึ้น ด้วยคำ
พูดที่ให้ความหวังและกำลังใจที่บริสุทธิ์
{SC119.3}

มีจิตวิญญาณกล้าหาญมากมายที่ถูกบีบคั้นด้วย
การทดลองและพร้อมที่จะยอมแพ้ต่อการต่อสู้กับ
ตัวเองและอำนาจของความชั่ว จงอย่าทำให้ผู้ที่
ดีนรอนอย่างหนักเช่นนี้ท้อใจ จงให้กำลังใจแก่เขา
ด้วยคำพูดที่แกร่งกล้าและให้ความหวัง เพื่อหนุน
ให้เขาเดินในทางชีวิตของเขาต่อไป ด้วยการทำให้
เช่นนี้จะทำให้แสงสว่างของพระคริสต์ส่องออก
มาจากตัวท่าน “เราไม่ได้อยู่เพื่อตัวเอง” โรม
14:7 อิทธิพลที่ท่านทำไปโดยไม่รู้ตัวนี้ อาจจะทำให้
ผู้อื่นมีกำลังใจและเข้มแข็งยิ่งขึ้น หรือ
ทำให้เขาเกิดความท้อถอยและถูกผลักไสออก
ห่างจากพระคริสต์และความจริง {SC120.1}

คนมากมายมีแนวคิดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับชีวิตและ
พระลักษณะของพระคริสต์ พวกเขาคิดว่าชีวิต
ของพระองค์ไม่อบอุ่นและไม่สดใส พระองค์มีแต่
ความแข็งแกร่ง เข้มงวด และไม่มีความสุข คน
มากมายมีประสบการณ์ทางศาสนาโดยรวมที่ถูก

ระบายด้วยภาพพจน์ที่เศร้าหมองเช่นนี้ {SC 120.2}

คนมักอ้างเสมอว่าพระเยซูทรงกินแสง แต่เป็นที่ทราบกันว่าพระองค์ไม่เคยยิ้ม จริงอยู่ พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงเป็นบุรุษแห่งความเศร้าและทรงคุ้นเคยกับความระทมทุกข์ เพราะพระองค์ทรงเปิดพระทัยให้กับความทุกข์ยากทั้งหมดของมนุษย์ ถึงแม้ชีวิตของพระองค์จะเป็นชีวิตที่มีแต่การปฏิเสธตนเองและครอบคลุมด้วยเงาแห่งความเจ็บปวดและความหวังใญ่ แต่วิญญาณจิตของพระองค์ไม่เคยชอกช้ำ พระพักตร์ของพระองค์ไม่เคยแสดงออกถึงความเศร้าโศกและความไม่พอใจ จะมีแต่ความสงบเยือกเย็น จิตใจของพระองค์เป็นน้ำพุแห่งชีวิต และทุกหนแห่งที่พระองค์ทรงดำเนินไป พระองค์ทรงนำการพักผ่อนและสันติสุข ความสุขและความชื่นชมยินดีไปด้วย {SC120.3}

พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงเป็นผู้ที่เคร่งขรึมมากและมีความตั้งใจอันแรงกล้า แต่พระองค์ไม่เคยมีจิตใจที่ห่อเหี่ยวหรือมีอาการที่ขุ่นมัว ชีวิต

ของผู้ที่ทำตามแบบอย่างของพระองค์จะต้องเต็มไปด้วยเป้าหมายที่ตั้งใจจริง ความรู้สึกส่วนตัวของพวกเขาจะเต็มไปด้วยความรับผิดชอบอย่างแท้จริง ความไม่เอาจริงเอาจังจะต้องถูกควบคุม จะไม่มีการรื่นเริงที่อึกทึก ไม่มีการล้อเล่นที่ไม่สุภาพ แต่ศาสนาของพระเยซูจะมอบความสงบสุขตั้งสายธาร เป็นศาสนาที่จะไม่ดับแสงสว่างของความสุข ไม่หยุดยั้งความชื่นบาน หรืออบดับความแจ่มใสบนใบหน้าที่ยิ้มแย้ม พระคริสต์เสด็จมาไม่ใช่ให้ผู้อื่นมาคอยรับใช้ แต่ทรงมาเพื่อรับใช้ผู้อื่น และเมื่อความรักของพระองค์มีอำนาจครอบครองอยู่ในจิตใจแล้ว เราก็จะทำตามแบบอย่างของพระองค์ {SC120.4}

หากเรารวบรวมความไม่ดีและไม่เป็นธรรมที่ผู้อื่นทำไว้และเก็บไว้ในจุดสุดยอดแห่งความคิดของเราแล้ว จะพบว่าเราจะรักเขาเหมือนเช่นที่พระคริสต์ทรงรักเราไม่ได้ แต่หากความคิดของเราจะมีแต่ความรักและพระเมตตาอันอัศจรรย์ที่พระคริสต์ทรงมีต่อเราแล้ว วิญญาณเดียวกันนี้จะไหลออกไปยังผู้อื่น เราจะรักและเคารพซึ่งกันและกันและอดทนต่อความผิดและความไม่สมบูรณ์แบบ

ที่เรามองเห็นอย่างไม่ตั้งใจได้ เราจะต้องปลุกฝัง เรื่องความถ่อมตนและความไม่วางใจในตัวเราเอง รวมทั้งความอดทนที่เต็มไปด้วยความอ่อนโยน ต่อความผิดของผู้อื่น การทำเช่นนี้จะกำจัดใจ คับแคบที่เห็นแก่ตัว และทำให้เราเป็นคนใจกว้าง และมีจิตใจที่เผื่อแผ่ {SC121.1}

ผู้ประพันธ์สดุดีตรัสว่า “จงวางใจในพระยาห์เวห์ และจงทำความดี จงอาศัยอยู่ในแผ่นดิน และจง ชื่นบานกับความปลอดภัย” สดุดี 37:3 “จงวางใจ ในพระยาห์เวห์” แต่ละวันมีภาระหนัก มีเรื่องที่เรา ต้องเอาใจใส่และเรื่องที่น่าความกังวลมาให้ สำหรับวันนั้นๆ และเมื่อเรามาพบหน้ากัน เราก็มีความพร้อมเพียงไรที่จะพูดคุยถึงเรื่องของความ ทุกข์ยากและความลำบากของเรา เราปล่อยให้ ปัญหาจำนวนมากที่เราหิบบี่ยมมาบกรุกตัวเรา เรา ปล่อยให้ตัวให้กับความกลัวมากมาย และเราก็แสดง ภาระแห่งความกังวลที่หนักหน่วงออกมาให้เห็น จนอาจจะทำให้บางคนคิดว่า เราคงไม่มีพระผู้ ช่วยให้รอดผู้ทรงรักและเมตตา ผู้ทรงพร้อมที่จะ คอยฟังคำทูลขอของเราทุกเรื่องและสถิตอยู่กับ

เราเพื่อช่วยเหลือเราในยามที่เราต้องการ
{SC121.2}

มีบางคนตกอยู่ในสภาวะของความกลัวอยู่ตลอดเวลาและชอบตามหาปัญหา ในทุกวันพวกเขาถูกห้อมล้อมด้วยของประทานแห่งความรักของพระเจ้า ในแต่ละวันเขามีความสุขกับการทรงนำของพระองค์ที่มีอยู่อย่างมากมาย แต่พวกเขา กลับมองข้ามพระพรที่อยู่รอบตัวเขา ความนึกคิดของเขาหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่เขาไม่ชอบ ที่กลัวว่าจะมาถึงตัวเขา หรือเขาอาจหมกมุ่นอยู่กับความทุกข์ยากเล็กน้อยบางอย่างซึ่งอาจจะมีอยู่จริง แต่เขาปล่อยให้ความทุกข์ยากเหล่านั้นปิดตาของเขาจนเขามองไม่เห็นสิ่งของมากมายที่เขาควรสำนึกในพระคุณ แทนที่เขาจะผลึกความทุกข์ยากที่เขาประสบอยู่นั้นไปให้พระเจ้า ผู้ทรงเป็นแหล่งเดียวของความช่วยเหลือ เขากลับปล่อยให้ความทุกข์ยากนั้นแยกตัวเขาเองออกไปจากพระองค์เพราะปลุกความว้าวุ่นและการโอดครวญขึ้นมา {SC 121.3}

เราจะทำตัวเป็นคนไม่เชื่อเช่นนี้หรือ ทำไมเราจึงต้องเป็นคนอกตัญญูและขาดความวางใจ พระเยซูทรงเป็นมิตรของเรา ชาวสวรรค์ทั้งหมดใส่ใจในความทุกข์สุขของเรา เราจะต้องไม่ปล่อยให้ความทุกข์ใจและความกังวลของชีวิตประจำวันทำให้สมองของเราหงุดหงิดและทำให้ความคิดของเรามีตม่น หากเป็นเช่นนี้ เราจะมีแต่เรื่องที่ทำให้เราหงุดหงิดและรำคาญใจอยู่เสมอ เราจะต้องไม่หมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่ทำให้เรากลัดกลุ้มและบั่นทอนเรา ซึ่งไม่ช่วยให้เราอดทนต่อการทดลองต่างๆ ได้ {SC 122.1}

ท่านอาจจะปวดหัวกับธุรกิจของท่าน สิ่งที่ท่านคาดหวังไว้อาจจะมิดมนลงไปเรื่อยๆ และท่านอาจจะถูกคุกคามด้วยความรู้สึกของการสูญเสีย แต่จงอย่าหมดกำลังใจ จงมอบความกังวลของท่านไว้กับพระเจ้า และรักษาความสงบและความชื่นบานไว้ อธิษฐานทูลขอสติปัญญาเพื่อจัดการกับธุรกิจของท่านอย่างสุขุม และการทำเช่นนี้จะป้องกันความสูญเสียและหายนะได้ จงทำทุกอย่างเท่าที่ท่านสามารถทำได้ในส่วนของท่าน เพื่อให้เกิดผลดีที่สุด พระเยซูทรงสัญญาที่จะ

ประทานความช่วยเหลือ แต่ไม่ใช่โดยปราศจาก
ความพยายามของเรา เมื่อท่านทำทุกสิ่งเท่าที่
ท่านจะทำได้ พร้อมทั้งพึ่งในพระผู้ช่วยของเรา
แล้ว ขอให้ยอมรับผลลัพท์ด้วยความชื่นบาน
{SC122:2}

พระเจ้าไม่ประสงค์จะให้ประชากรของพระองค์ถูก
ทับถมด้วยความหวงใย แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ
เราไม่เคยหลอกลวงเรา พระองค์ไม่เคยตรัสกับ
เราว่า “อย่ากลัวเลย ไม่มีภัยอันตรายมาตามทาง
เดินของท่าน” พระองค์ทรงทราบดีว่า ตามทางที่
เราเดินไปนั้นเต็มไปด้วยการทดลองและภัย
อันตราย และพระองค์ทรงปฏิบัติต่อเราอย่างตรง
ไปตรงมา พระองค์ไม่ได้ทรงเสนอที่จะนำ
ประชากรของพระองค์ออกไปจากโลกแห่งบาป
และความชั่ว แต่พระองค์ทรงชี้ไปยังที่หลบภัยที่
เชื่อถือได้ พระองค์ทรงอธิษฐานเพื่อสาวก
ทั้งหลายของพระองค์ว่า “ข้าพระองค์ไม่ได้ขอให้
พระองค์เอาพวกเขาออกไปจากโลก แต่ขอให้
ปกป้องเขาไว้ให้พ้นจากมารร้าย” พระองค์ตรัสว่า
“ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงมีใจ

กล้าเถิด เพราะว่าเราชนะโลกแล้ว” ยอห์น
17:15, 16:33 {SC 122.3}

ในคำเทศนาบนภูเขาของพระคริสต์ พระองค์ทรงสอนบทเรียนอันมีค่าของความจำเป็นที่จะต้องวางใจในพระเจ้าให้แก่สาวกทั้งหลายของพระองค์ บทเรียนเหล่านี้มีไว้เพื่อให้กำลังใจแก่บุตรทั้งหลายของพระเจ้าตลอดทุกยุคสมัยและบทเรียนซึ่งเต็มไปด้วยคำชี้แนะและคำเล่าโลมใจมากมายเหล่านี้ได้ตกทอดลงมายังยุคของเรา พระผู้ช่วยให้รอดทรงชี้ให้บรรดาผู้ติดตามของพระองค์มองดูนกในอากาศที่กำลังส่งเสียงร้องสรรเสริญ มันไม่ต้องกังวลกับเรื่องราวใดๆ เพราะ “พวกมันไม่ได้หว่าน ไม่ได้เกี่ยว” และถึงกระนั้น พระบิดายิ่งใหญ่ประทานสิ่งที่จำเป็นแก่พวกมัน พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถามว่า “ท่านไม่ประเสริฐกว่าพวกมันหรือ” มัทธิว 6: 26 พระผู้ทรงเป็นผู้ดูแลที่ยิ่งใหญ่ของมนุษย์และสัตว์ทั้งหลายได้ทรงกางพระหัตถ์ของพระองค์ออกและจัดเตรียมทุกสิ่งให้แก่สรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างนกในอากาศไม่ได้อยู่นอกสายพระเนตรของพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงใส่อาหารเข้าไปใน

จะงอปากของมัน แต่พระองค์ทรงจัดเตรียมสิ่งที่มันต้องการ พวกมันจะต้องรวบรวมรวงข้าวที่พระองค์ทรงกระจายไว้ มันจะต้องเตรียมวัสดุต่างๆ เพื่อสร้างรังน้อย ๆ ของมัน มันจะต้องเลียงลูกนกน้อยของมัน มันส่งเสียงร้องเพลงไปในขณะที่มันทำงาน เพราะ “พระบิดาของพวกท่านผู้สถิตในสวรรค์ทรงเลี้ยงพวกมันไว้” และ “ท่านไม่ประเสริฐกว่าพวกมันหรือ” มัทธิว 6:26 ท่านทั้งหลายที่นมัสการพระเจ้าด้วยปัญญาและจิตวิญญาณจะมีค่าน้อยกว่านกในอากาศเหล่านี้หรือ พระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดชีวิตของเรา พระผู้ทรงรักษาชีวิตของเรา พระองค์ผู้ทรงสร้างเรา ในพระฉายาของพระองค์จะไม่ทรงจัดเตรียมสิ่งต่างๆ ที่เราต้องการ หากเพียงแต่เราจะวางใจในพระองค์หรือ {SC 123.1}

พระคริสต์ทรงชี้ให้สาวกทั้งหลายของพระองค์มองดูดอกไม้ในทุ่งนา ที่เบ่งบานอยู่มากมายและส่องรัศมีด้วยความงดงามอันเรียบง่าย ซึ่งพระบิดาในสวรรค์ทรงเป็นผู้ประทานให้ เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความรักของพระองค์ที่ทรงมีต่อมนุษย์ พระองค์ตรัสว่า “จงพิจารณาดูว่าดอกไม้

ในทุ่งนานั้นเติบโตขึ้นอย่างไร” ความงามและความเรียบง่ายของดอกไม้ในธรรมชาตินั้นยิ่งใหญ่กว่าสง่าราศีของกษัตริย์ชาโลมอน อาหารที่รสชาติดีที่ตัดเย็บขึ้นมาอย่างประณีตไม่อาจเปรียบเทียบได้กับความอ่อนหวานและความงดงามอันอิมเม็บของดอกไม้ที่พระเจ้าทรงสร้างไว้ พระเยซูตรัสถามว่า “และถ้าพระเจ้าทรงตกแต่งหญ้าที่ทุ่งนาอย่างนั้น ซึ่งเป็นอยู่วันนี้และรุ่งขึ้นต้องทิ้งในเตาไฟ โอ พวกเราที่มีความเชื่อน้อย พระองค์จะไม่ทรงตกแต่งท่านมากยิ่งขึ้นหรือ” มัทธิว 6: 28, 30 หากพระเจ้าผู้ทรงเป็นจิตรกรเอกประทานให้ดอกไม้ที่เรียบง่ายที่สุดซึ่งจะเหี่ยวแห้งไปในวันเดียวให้มีความละเอียดอ่อนและหลากหลายแล้ว พระองค์จะไม่ทรงใส่ใจดูแลผู้ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นตามแบบพระฉายาของพระองค์ให้มากกว่านี้หรือ บทเรียนของพระคริสต์เหล่านี้ ได้ตำหนิจิตใจที่ปราศจากความเชื่อซึ่งมีแต่ความคิดที่กังวล ว่าวันและสงสัย {SC 123.2}

พระยาห์เวห์ทรงประสงค์ให้บุตรชายและบุตรหญิงทั้งหลายของพระองค์มีความสุข มีสันติสุขและเชื่อฟัง พระเยซูตรัสว่า “เรามอบสันติสุขไว้

กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้น เรา
ไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้ อย่าให้ใจของท่านเป็น
ทุกข์ อย่างกลัวเลย” “เราบอกสิ่งเหล่านี้กับพวก
ท่านแล้ว เพื่อให้ความยินดีของเราอยู่ในท่าน
และให้ความยินดีของท่านเต็มเปี่ยม” ยอห์น
14:27, 15:11 {SC 124.1}

ความสุขสำราญที่อยู่นอกเส้นทางของหน้าที่ใน
ชีวิตซึ่งหามาได้ด้วยเป้าหมายที่เห็นแก่ตัวนั้นจะ
เป็นความสุขที่ไม่สมดุล ชั่วคราวและไม่คงทน
ถาวร ความสุขนั้นจะหมดไป และจิตวิญญาณจะมี
แต่ความโดดเดี่ยวและความโศกเศร้า แต่งานรับ
ใช้พระเจ้าจะให้ความปีติยินดีและความพึงพอใจ
คริสเตียนจะไม่ถูกทอดทิ้งให้เดินอยู่บนเส้นทางที่
ไม่แน่นอน เขาจะไม่ตกอยู่ในความเสียใจและ
ความผิดหวังที่ไร้สาระ หากเส้นทางชีวิตของเรา
ในปัจจุบันนี้ไม่อาจให้ความสุขสำราญแก่เราแล้ว
เรายังคงมีความสุขได้โดยการมองไปยังชีวิตใน
กายภาคหน้า {SC 124.2}

แม้ในเวลานี้ คริสเตียนยังมีความสุขกับการสื่อ
สัมพันธ์ร่วมกับพระคริสต์ได้ พวกเขายังจะได้รับ

แสงสว่างในความรักของพระองค์ การปลอบ
ประโลมซึ่งจะมีอยู่ตลอดไปจากการร่วมสถิตอยู่
ด้วยของพระองค์ ทุกย่างก้าวของชีวิตจะนำเราให้
เข้าใกล้ชิดพระเยซูมากยิ่งขึ้น จะนำเราให้มี
ประสบการณ์ในความรักของพระองค์ที่ลึกซึ้งยิ่ง
ขึ้น และจะนำเราให้เข้าใกล้บ้านสันติสุขอัน
ประเสริฐได้อีกก้าวหนึ่ง ดังนั้น จงอย่าละทิ้งความ
เชื่อมั่นของเรา แต่ให้มีความหวังใจที่มั่นคง ซึ่ง
มั่นคงยิ่งกว่าที่เคยมีมา “พระยาห์เวห์ทรงช่วย
พวกเราจนบัดนี้” และพระองค์ก็จะช่วยเราจนถึง
ที่สุด 1 ซามูเอล 7:12 ให้เรามองไปยังอนุสรณ์
สำคัญที่เตือนความทรงจำของเราว่าพระเจ้าทรง
กระทำการใดเพื่อปลอบประโลมใจเราและทรง
ช่วยเราให้รอดพ้นจากมือของผู้ทำลาย ให้เรา
เก็บความทรงจำถึงพระเมตตาคุณอันอ่อนโยนที่
พระเจ้าทรงมีต่อเราให้ใหม่อยู่เสมอ น้ำตาที่
พระองค์ทรงเช็ดให้ ความเจ็บปวดที่พระองค์ทรง
บรรเทาให้ ความกังวลที่ทรงขจัดทิ้ง ความกลัวที่
ทรงขับออกไป ความขัดสนที่ได้ทรงเติมให้เต็ม
พระพรที่ประทานมาให้-- ด้วยการทำเช่นนี้ จะ
เป็นการเพิ่มพลังกำลังให้แก่ตัวของเราเองเพื่อ

เผชิญหน้ากับทุกสิ่งตลอดเส้นทาง การเดินทาง
ของเราที่ยังเหลืออยู่ในโลกนี้ {SC 125.1}

เราไม่อาจทำอย่างอื่นได้นอกจากมองไปข้าง
หน้ายังความงุนงงสับสนใหม่ที่มีในความขัดแย้ง
ที่กำลังจะมาถึง แต่เรามองย้อนหลังพร้อมกับ
มองไปยังเบื้องหน้าได้และพูดว่า “พระยา
ห์เวห์ทรงช่วยพวกเราจนบัดนี้” “ขอให้กำลังของ
ท่านคงอยู่ตลอดวันคืนของท่าน” 1 ซามูเอล
7:12, เฉลยธรรมบัญญัติ 33:25 การทดลองจะไม่
หนักเกินกำลังที่เราจะรับได้ ซึ่งเป็นกำลังที่จะ
ช่วยให้เราทนต่อการทดลองนั้นได้ เมื่อเป็นเช่น
นั้น ไม่ว่าเราจะต้องเผชิญหน้ากับงานในสถานที่
ใดก็ตาม ขอให้เราลงมือทำงานนั้น โดยเชื่อว่า
ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม พระเจ้าจะประทาน
กำลังอย่างพอเพียงให้แก่เรา เพื่อเราจะทนต่อ
การทดลองที่เราต้องเผชิญ {SC 125.2}

และในไม่ช้าประตูสวรรค์จะเปิดออกรับบุตร
ทั้งหลายของพระเจ้า และพวกเขาจะได้ยินคำ
อวยพรซึ่งเป็นเสมือนดนตรีที่ไพเราะที่สุดดังมา
จากพระโอษฐ์ของพระราชอาพระผู้ทรงเต็มด้วย

พระสิริว่า “ท่านทั้งหลายที่ได้รับพรจากพระบิดา
ของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้
สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก” มัทธิว
25:34 {SC 125.3}

แล้วบรรดาผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอดจะได้รับการ
ต้อนรับกลับบ้านที่พระเยซูทรงจัดเตรียมไว้ให้
พวกเขา ในสถานที่นั้นจะไม่มีคนถ้อยของแผ่นดิน
โลก คนพุดมูสา คนกราบไหว้รูปเคารพ คนไม่
บริสุทธิ์และคนไม่เชื่อมาเป็นพวกพ้อง แต่พวก
เขาจะมีเพื่อนเป็นผู้ที่ได้ชัยชนะเหนือซาตานและ
ได้สร้างอุปนิสัยที่สมบูรณ์แบบโดยพระคุณของ
พระเจ้า พระโลหิตของพระคริสต์ได้ขจัดความ
โง่มเฝ้าียงที่จะทำบาปทั้งหลาย ความไม่บริบูรณ์
ทั้งหมดที่ทำให้พวกเขาทุกข์ใจอยู่ในเวลานี้จะ
ออกไป และพวกเขาจะได้รับคุณความดีและ
ความสดใสแห่งพระสิริของพระเจ้าซึ่งเจิดจ้ายิ่ง
กว่าแสงของดวงอาทิตย์ ความมั่งงามทางฝ่าย
ศีลธรรม และอุปนิสัยอันสมบูรณ์แบบของพระ
คริสต์จะส่องผ่านพวกเขาด้วยคุณค่าที่มากเกิน
กว่าความงามที่มองเห็นได้จากภายนอก พวกเขา
จะปราศจากความผิดในขณะที่ยืนอยู่เบื้องหน้า

พระบัลลังก์สีขาวที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เพื่อจะได้
ร่วมรับเกียรติยศและสิทธิพิเศษที่เป็นของทูต
สวรรค์ทั้งหลาย {SC 126.1}

เมื่อคำนึงถึงมรดกอันรุ่งโรจน์ที่จะเป็นของเขานั้น
เขา “จะนำอะไรไปแลกชีวิตของตนกลับคืนมา”
เล่า มัทธิว 16: 26 เขาอาจจะเป็นคนยากจน แต่
เขาจะได้เป็นเจ้าของสมบัติและเกียรติยศที่โลกนี้
ไม่สามารถมอบให้เขาได้ เมื่อจิตวิญญาณได้รับ
การไถ่ให้รอดและได้รับการชำระจากบาปได้มอบ
ถวายผลกำลังทั้งหมดของเขาในการรับใช้
พระเจ้าแล้ว เขาก็จะมีคุณค่ามากเกินมหาศาล
และจะมีความสุขในแผ่นดินสวรรค์ต่อเบื้องพระ
พักตร์พระเจ้าและเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธิ์เมื่อมีจิต
วิญญาณดวงหนึ่งได้รับความรอด เป็นความสุขที่
แสดงออกมาเป็นบทเพลงแห่งชัยชนะที่บริสุทธิ์
{SC 126.2}